

Nam Sủng Của Tiểu Thư

Contents

Nam Sủng Của Tiểu Thư	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	14
4. Chương 4	19
5. Chương 5	24
6. Chương 6	30
7. Chương 7	35
8. Chương 8	40
9. Chương 9	45
10. Chương 10: End	49

Nam Sủng Của Tiểu Thư

Giới thiệu

Thật đáng hận, nam nhân này thật không hiểu phong tình nha! Toàn Bắc thành ai ko biết nàng theo

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nam-sung-cua-tieu-thu>

1. Chương 1

Tiết tử Phiên chợ náo nhiệt, kẻ đến người đi, tiếng rao bán thanh thúy vang lên bắt đầu một ngày náo nhiệt ở Bắc thành. Một tiểu nam tử ăn mặc tôn quý vẻ mặt tò mò nhìn bốn phía, đôi mắt to nhanh như chớp chuyển động xung quanh, bộ dáng anh tuấn nhanh chóng thu hút sự chú ý của những người xung quanh. “Tiểu.....thiếu gia” Một phụ nữ trung niên thở hồng hộc chạy phía sau. Lời vừa phát ra ngay lập tức đã nhận được ánh mắt chăm chăm của tiểu nam tử, nhanh chóng sửa lời “Làm gì?” Đổ Tiểu Nguyệt trừng mắt nhìn bà vú, tuy nàng chỉ mới tám tuổi, nhưng lại tinh quái khiến người khác không thể nào chống đỡ.

“Người.....người đi chậm một chút. Nếu đi lạc thì phải làm sao đây?” Lưu ma ma lo lắng nói, chỉ sợ để lạc mất vị biểu tiểu thư được yêu quý nhất Nghiêm phủ này. “Vú khấn trương cái gì? Nếu đi lạc ta sẽ tự trở về. Bắc thành này cũng đâu phải là ta không quen.” Phiết phiết phấn môi, Đỗ Tiểu Nguyệt cảm thấy bà vú đã lo lắng thừa rồi. “Cũng không hẳn là nói như vậy. Nếu như người bị kẻ nào đó bắt trói đi, thì trách nhiệm này bà vú ta đảm đương không nổi a” Lưu ma ma vội vàng nói, ánh mắt nhìn vị Tiểu thư nhà mình vừa thương cũng vừa có phần bất đắc dĩ. Nàng rõ ràng là một tiểu oa nhi đáng yêu, nhưng lại chỉ thích mặc nam trang, một chút nữ tính cũng không có, không hứng thú với cầm kỳ thi họa, chỉ thích đao kiếm, đã thế chủ tử Nghiêm gia lại vô cùng yêu thương nàng, càng làm cho nàng trở nên vô pháp vô thiên. May mà vị tiểu thư này cũng không khó hầu hạ, mặc dù nhận bao nhiêu sự sủng ái nhưng cũng không tỏ ra một chút kiêu căng, điều đáng nói là bản tính như con ngựa hoang của nàng khiến người khác khó chống đỡ. Hơn nữa, nàng lại đặc biệt thích đùa giỡn với các tiểu cô nương, dường như tất cả các tiểu cô nương trong Bắc thành này đều đã bị nàng chọc ghẹo, khiến cho họ ai ai cũng muốn gả cho biểu thiếu gia của Nghiêm phủ. Thật là biết nói giỡn nha! Nghiêm phủ chỉ có biểu tiểu thư, kiếm đâu ra biểu thiếu gia để họ gả đây. Thế nhưng vị Biểu tiểu thư này lại hoàn toàn không lo lắng, còn nói muốn thú các nàng vào cửa. Cái này có thể xảy ra sao? “Tiểuthiếu gia” Lưu ma ma suýt chút nữa lại quên lời: “Người không phải lại muốn đi đùa giỡn với các tiểu cô nương nữa đấy chứ?” Bà chính là sợ điều đó, thế nên không thể không đi theo sau tiểu thư. “Có vấn đề gì sao?” Đỗ Tiểu Nguyệt không chút để ý đáp lời, đôi mắt to tròn nhìn quanh khắp nơi tìm kiếm con mồi mới. A! Một vị tiểu cô nương mũm mĩm trắng trẻo thật là đáng yêu nha! Đôi tay nhỏ nhắn, trên người thơm thơm, bị ghẹo mặt sẽ hồng hồng, thật là đáng yêu! Chỉ hận Đỗ Tiểu Nguyệt nàng không phải là nam nhi, nếu không đã sớm thú các nàng vào cửa rồi. Nghe xong lời nói thâm của tiểu thư nhà mình, Lưu ma ma thật là dở khóc dở cười: “Tiểu thiếu gia, làm ơn xin người trở về phủ đi, những cô nương muốn gả cho người sắp làm sập cửa của Nghiêm phủ rồi” Vấn đề là, nàng làm sao có thể cưới nha? Lời nói của Lưu ma ma, nàng hoàn toàn đều nghe không lọt tai, bởi vì nàng vừa nhìn thấy mục tiêu mới nha. Đó có thể nói là một cô nương phần điều ngọc mài, vừa nhìn thấy bộ dáng xinh đẹp đó đôi mắt của nàng đã sáng rực lên, không chút nghĩ ngợi tiến đến phía trước. Trời ơi! Nhìn gần càng xinh đẹp gấp bội phần nha. “Tiểu tỷ tỷ, người tên gọi là gì?” Vừa nhìn thấy mỹ cô nương trước mặt, Đỗ Tiểu Nguyệt lập tức nhoẻn miệng cười thật tươi, nhìn chăm chăm vào người ta. Đôi mắt hẹp dài thâm thúy như sao đêm, mũi cao thẳng lông mi cong vút điểm tô cho khuôn mặt xinh đẹp, điều duy nhất không ổn là dáng hình hơi ột chút, nhưng không sao cả, bộ dáng xinh đẹp của nàng có thể bù hết thiếu. (ôi! trẻ con thế này thật đáng sợ ak) Thấy Đỗ Tiểu Nguyệt nhìn mình chăm chăm, ánh mắt sáng rực, bộ dạng giống như sắp chảy nước miếng, khiến tiểu cô nương nhin không được nhử nhử mảy. Không nghĩ để ý đến nàng, tiểu cô nương vòng qua Đỗ Tiểu Nguyệt muốn rời đi. “Người đừng đi nha”, Đỗ Tiểu Nguyệt chạy nhanh đến giữ chặt tay nàng. “Tỷ tỷ người tên là gì? Chúng ta có thể làm bằng hữu được không?” “Buông tay”, Thanh âm lãnh khốc phát ra từ miệng tiểu cô nương. Đỗ Tiểu Nguyệt làm như không nghe thấy, ngược lại tò mò cúi đầu, tay nhỏ bé không ngừng vuốt tay tiểu cô nương. “Oa, Tay người sờ thật tốt nha, thật mềm mại” Tuy rằng so với tay nàng to gấp đôi. “Người....” Tiểu cô nương không khỏi tức giận nhử mảy, đang muốn gạt tay của Đỗ Tiểu Nguyệt ra thì Lưu ma ma đã chạy đến “Tiểu thiếu gia, người làm ơn đừng náo loạn nữa” Lưu ma ma nhin không được vội bắt lấy Đỗ Tiểu Nguyệt, không để cho nàng tiếp tục ăn đậu hũ của người khác. “Bà vú, người đừng cản ta....”. Đỗ Tiểu Nguyệt mắt hững hờ, vừa ngẩng đầu đã thấy tiểu cô nương kia đi mất rồi. “Này! Người còn chưa cho ta biết tên mà”. Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận dậm chân, cố gắng muốn thoát khỏi vòng kìm kẹp của bà vú, giây không được chỉ có thể hô to: “Này! Ta gọi là Đỗ Tiểu Nguyệt, ở Nghiêm phủ, ta cho người biết, ta nhất định sẽ thú người”. Câu cuối cùng của nàng không lớn không nhỏ vừa đủ ọi người đều nghe rõ, mà tiểu cô nương cũng phải dừng lại cước bộ, ánh mắt giận giữ lạnh lùng bắn thẳng về phía Đỗ Tiểu Nguyệt. Không quan tâm ánh mắt của mọi người cùng tiếng rên rĩ của bà vú nàng vẫn cười hì hì, nàng sớm quên mình là một cô nương không thể cùng người ta thành thân. Nàng chỉ biết mình nhất định phải có được tiểu tỷ tỷ xinh đẹp ấy. Chương 1

E lệ mẫn cảm phương tâm

Chỉ vì người run rẩy

Chỉ vì người một người buồn vui.....

Mặt trời ló rạng, tiếng gà gáy vang lên, phá tan đi sự tĩnh lặng.

Người hầu Nghiêm phủ tỉnh dậy, bắt đầu chuẩn bị một ngày làm việc mới.

Thân là nha hoàn bên người Biểu tiểu thư, Ngọc nhi đang cầm chậu nước, chậm rãi đi vào Mãn Nguyệt các, nghĩ tiểu thư hẳn là còn chưa có dậy, nàng sẽ có thời gian làm các công việc khác trước.

Vừa tiến vào trong phòng, lại nhìn thấy tiểu thư bình thường không ngủ đến giữa trưa tuyệt không rời giường đã ngồi ở trước gương trang điểm chải tóc, làm cho nàng sửng sốt một chút.

“Tiểu thư, người như thế nào sớm như vậy đã dậy rồi?” Trời vừa mới sáng nha! Cách giữa trưa còn lâu thật lâu mà!

“Ta hôm nay muốn xuất môn.” Đỗ Tiểu Nguyệt ngáp một cái, miễn cưỡng nâng lên tinh thần, nàng đã lâu không dậy sớm, thực sự buồn ngủ quá a!

Ngọc nhi nhanh chóng thấm ướt khăn mặt đi đến bên cạnh tiểu thư, tay vừa đưa khăn, lại cầm lấy lược ngà voi giúp tiểu thư chải tóc.

“Người là muốn xuất môn tìm Lăng thiếu gia!” Một bên chải mái tóc mềm mại, Ngọc nhi hỏi.

Tiểu thư dậy sớm như vậy không cần nghĩ cũng biết, nhất định là đi tìm Lăng thiếu gia đi!

Nói đến chuyện về thiếu gia Lăng gia cùng tiểu thư, chỉ sợ toàn Bắc thành không có người không biết.

Nói năm ấy tiểu thư mới tám tuổi nhưng lại ở chợ hô to nói muốn thú một cái tiểu cô nương về nhà, mọi người xung quanh nghe được, hơn nữa một truyền mười, mười truyền trăm, ngay lập tức nhân dân toàn Bắc thành đều biết chuyện này.

Đương nhiên, chuyện này cũng truyền đến Nghiêm phủ, thiếu chút nữa làm cho Nghiêm lão gia cùng phu nhân té xỉu. Nữ nhân thú nữ nhân, này còn ra thể thống gì nha!

Về sau mới biết được, tiểu cô nương mà tiểu thư nói muốn kết hôn là nam, chính là đại thiếu gia Lăng gia - Lăng Vi Phong.

Nói đến Lăng gia, ở Bắc thành cũng là gia tộc nổi danh, từ hai mươi năm trước đã trở thành tài phú của Bắc thành, kinh doanh sinh ý phạm là tửu lâu, đồ phở, đồ trang..... Cái gì đều có, liền ngay cả hiện tại trong thành nổi tiếng nhất hoa phở Bách hoa các, cũng là của Lăng gia.

Nghe nói lão gia Lăng gia ngày trước là thổ phỉ, sau cải tà quy chính thành người làm ăn, tuy rằng một phần tiền bạc có được là do làm việc bất chính, nhưng là những việc thiện giúp người đều không thể thiếu hẳn, cũng vì vậy mọi người đều tôn kính hẳn thiện lương.

Bất quá có thể là xưa kia chuyện xấu làm nhiều lắm, nên chỉ sinh hạ được một người con nhưng cơ thể lại hư nhược nhiều bệnh, thiếu chút nữa sống không quá ba tuổi. Sau nhiều lần cầu thần bái phật, Lăng gia bắt đầu đem con giả nữ mà nuôi, chỉ cần có thể sống qua được mười lăm tuổi, thì cả đời sẽ bình an thuận lợi.

Cũng chính bởi vì lý do này, Lăng Vi Phong từ nhỏ luôn mặc nữ trang, mọi người Bắc thành đều biết, hơn nữa Lăng Vi Phong diện mạo quả thực cùng Lăng phu nhân giống nhau như đúc, là một cái mỹ nhân, nên khi hán giả nữ đã khiến không ít người mê mẩn, nghe nói còn có công tử không biết chuyện đã tới cửa cầu thân!

Không nghĩ tới, người làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt coi trọng, còn nói muốn kết hôn về nhà chính là Lăng Vi Phong; Người đó là nam khiến Nghiêm gia thấy may mắn vô cùng.

Bất quá, khi cho Đỗ Tiểu Nguyệt biết Lăng Vi Phong là nam, mọi người đều nghĩ đến nàng sẽ tức giận, dù sao nàng cũng chỉ luôn yêu thích các tiểu cô nương mà thôi.

Không nghĩ tới Đỗ Tiểu Nguyệt ngược lại truy càng tích cực, hơn nữa quyết định không cưới người ta vào cửa, mà ngược lại phải gả đến Lăng gia, còn tại Bắc thành tuyên bố, nói Lăng Vi Phong là người của nàng, nếu nữ nhân nào dám động vào, chẳng khác nào là theo Đỗ Tiểu Nguyệt nàng đối nghịch!

Hành vi ác bá này nhanh chóng truyền đi khắp toàn bộ Bắc thành, càng làm cho lão gia Nghiêm gia cùng phu nhân thiếu chút nữa chết ngất đi, mắt mặt đến không dám xuất môn.

Cứ như vậy, Đỗ Tiểu Nguyệt đuổi theo Lăng Vi Phong suốt mười năm, bây giờ cũng đã mười tám tuổi, là gái lỡ thì, lại còn gả không chịu đi, hơn nữa căn bản không ai dám tới cửa cầu hôn.

Cô nương như vậy, người nào dám thú vào cửa đây? Cho dù bộ dạng xinh đẹp, nhưng nữ nhân ác bá như vậy vẫn là không ai dám muốn nha!

“Ân! Nghe nói hần hôm nay sẽ đi tửu lâu kiểm tra sổ sách, ta muốn đi gặp hần!” Đỗ Tiểu Nguyệt giơ lên khoe miệng, trong gương đồng hé ra một khuôn mặt thanh lệ tự tin, ánh mắt lại giảo hoạt linh động, tinh thần vô cùng phấn chấn.

Hừ! Nàng đã nhiều ngày không Lăng Vi Phong, không cần nghĩ cũng biết hần đang trốn nàng!

Không quan hệ, trốn đi! Tận lực trốn đi! Nàng cũng không phải không có cơ sở ngầm, từ vài ngày trước nàng đã biết tin tức hôm nay hần sẽ đi tửu lâu, nên cuộc gặp mặt hôm nay, nàng đã lên kế hoạch thật lâu rồi!

Ngọc nhi giúp tiểu thư chuẩn bị tóc thật tốt, đi đến tửu quần áo chọn quần áo. “Nhưng là, tiểu thư, Lăng thiếu gia trốn người như vậy, người thực sự có thể gặp được Lăng thiếu gia sao?”

Nàng tin tưởng tiểu thư vừa đến tửu lâu, người ở bên trong nhất định sẽ thông báo, mà Lăng thiếu gia khi biết tin này không nhanh chóng nhanh chạy lấy người mới lạ a!

“Đương nhiên có thể!” Đỗ Tiểu Nguyệt tự tin hừ một tiếng, “Ta ngay cả hần giờ nào sẽ tới tửu lâu đều biết, chắc chắn hần sẽ không trốn được.”

“Nga!” Ngọc nhi sáng tỏ gật đầu. “Vậy tiểu thư muốn mặc như thế nào?”

Biết tiểu thư hôm nay muốn gặp tình nhân, nàng tuyển riêng vài món quần áo để cho tiểu thư chọn.

Đỗ Tiểu Nguyệt nhìn qua một lượt, chỉ ngón tay. “Màu tím đi.” Mặc cái gì không trọng yếu, với tư sắc của nàng, thì quần áo cũng chỉ là phụ trợ mà thôi, trọng điểm là phải gặp được người!

Vừa nghĩ đến Lăng Vi Phong, Đỗ Tiểu Nguyệt lập tức giơ lên tươi cười.

Nàng rất thích hần! Ngay từ đầu quả thật là vì hần bộ dạng mỹ mới truy hần, lúc đầu hần không để ý tới nàng, nàng cũng không quan tâm, nhưng điều đó đã khơi mào tính hiếu thắng của nàng, nên nàng nhất định phải theo đuổi hần đến cùng.

Sau một thời gian dài, dần dần, hần ở trong lòng nàng càng lúc càng quan trọng, trong mắt của nàng chỉ nhìn đến hần, chỉ cần là về hần thì hết thảy nàng đều thích, không thể tự kềm chế mà mê luyến.

Nhưng thật là, hần lại tuyệt không hiểu lòng của nàng, ước gì cách nàng càng xa càng tốt, cứ như nàng là thú dữ công bằng, chán ghét đến chết!

Hừ! Tuyệt không biết lòng của nữ nhân mà! Bất quá không quan hệ, nàng sẽ cho hần hiểu nha!

Giơ lên cánh môi, Đỗ Tiểu Nguyệt ngọt ngào nở nụ cười.

Đối với Lăng Vi Phong, nàng là tình thế bất buộc!

Phong Nguyệt Lâu là đại tửu lâu tốt nhất Bắc thành, cũng là sản nghiệp tốt nhất của Lăng gia.

Đỗ Tiểu Nguyệt mặc quần áo màu tím nhẹ nhàng, châm cài phượng kim theo cước bộ mà đứng đưa, hé ra dung nhan thanh lệ mang theo một chút ngọt ngào tươi cười, chậm rãi bước trên bậc thang Phong Nguyệt Lâu.

Lý tiểu nhị của tiểu lâu vừa thấy nàng, lập tức thay đổi sắc mặt, đang muốn xoay người chạy đi thông báo, thì phía sau lại truyền đến một đạo tiếng nói mềm mại.

“Tiểu Lí Tử, người muốn đi đâu sao?”

Tiểu Lí Tử đứng yên không tiếng động rên rỉ, nhưng không dám phản kháng, chỉ đành nuốt nước miếng khuôn mặt tươi cười xoay người, lấy lòng hỏi : “Đỗ tiểu thư, thật sự là khách ít đến nha! Người hôm nay làm sao có thể đến đây?” Vừa hỏi vừa ra hiệu, muốn các tiểu nhị khác chạy nhanh lên lầu thông báo.

“Đừng nháy mắt, những người muốn lên lầu đứng lại hết cho ta, Trần chương quỳ người cũng vậy!” Đỗ Tiểu Nguyệt nhẹ nhàng hừ, thanh âm mềm mại, không nhẹ cũng không nặng, nhưng vừa nghe đến lời của nàng, thực sự không ai dám động.

“Đỗ tiểu thư người.....” Trần chương quỳ vẻ mặt đau khổ, không biết nên làm sao bây giờ. Chủ tử sớm hạ mệnh lệnh, chỉ cần vừa thấy Đỗ Tiểu Nguyệt đến liền lập tức thông báo, nếu trái lệnh sẽ bị phạt, hắn cũng không muốn bị phạt nha!

“Ta không có khi dễ người, bày ra vẻ mặt khổ sở như vậy làm gì?” Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận ngạo nghễ liếc hắn một cái, đôi mắt trong suốt nhìn lên lầu. “Chủ tử nhà người ở trên lầu đúng không?”

Nàng nhếch môi cười, biết rõ còn cố hỏi.

“Ta..... Đây.....” Trần chương quỳ muốn nói lại thôi, không dám nói thật, nhưng Đỗ tiểu thư trước mắt này hắn cũng không dám trêu vào nha!

Mọi người trong thành ai chả biết, chọc tới Đỗ Tiểu Nguyệt tuyệt sẽ không chết, nhưng so với chết sẽ còn đáng sợ hơn, nàng gan lớn tính tình cuồng vọng lại thêm một thân võ nghệ, sau lưng nàng còn có Nghiêm gia nên càng không ai dám chọc!

“Có phải hay không nha? Nói chuyện đừng có dông dài!” Đỗ Tiểu Nguyệt phiết khóe miệng, không kiên nhẫn.

“Ta.....” Trần chương quỳ vẻ mặt cầu xin tha thứ. “Đỗ tiểu thư, ta van cầu người đừng làm khó dễ ta.”

Chủ tử chân trước mới tiến vào, nàng sau lưng liền đuổi theo, nhất định là biết rõ hành tung của chủ tử!

“Hừ!” Đỗ Tiểu Nguyệt khề gắt một tiếng, bị bộ dáng khấn trương của Trần chương quỳ mà nở nụ cười. “Ta cũng chỉ đùa người, khấn trương như vậy làm gì?”

Trần chương quỳ còn có thể làm sao bây giờ? Cũng chỉ có thể cười khổ đáp lại.

“Được rồi! Không nháo người! Chủ tử nhà người ở phòng nào? Nói cho ta biết.” Đỗ Tiểu Nguyệt vuốt vuốt tóc, mềm mại hỏi.

“Đây.....” Hắn biết thì có biết, nhưng không thể nói ra nha! Hắn cũng không quên mệnh lệnh của chủ tử.

Đỗ Tiểu Nguyệt không kiên nhẫn nhìn về phía Trần chương quỳ. “Đừng có này nọ gì, còn không mau nói!”

“Nhưng là chủ tử đã hạ lệnh.....”

“Vừa thấy ta đến sẽ thông báo, nếu không cái người sẽ bị phạt, đúng không?” Những lời này nàng đã sớm nghe đến thuộc lòng rồi.

“Vâng.....” Trần chương quỳ cúi người cười gượng.

“Được rồi!” Đỗ Tiểu Nguyệt cũng không miễn cưỡng. “Ta chính mình đi lên tìm, như vậy được rồi đi?”

Dù sao trên lầu nhà phòng có nhiều phòng, nếu tìm từng gian từng gian một, nàng cũng không tin tìm không thấy!

“Đỗ tiểu thư.....” Trần chương quỳ cả kinh, vội vàng muốn ngăn cản, nhưng hắn sao có thể chống đỡ được? Đỗ Tiểu Nguyệt thân ảnh chợt lóe, nhanh chóng đi lên lầu.

“Đỗ tiểu thư, ta van cầu người đừng làm khó dễ ta!” Không được đâu! Nếu làm cho chủ tử nhìn thấy Đỗ gia tiểu thư, chủ tử nhất định sẽ mắng hắn thất trách, đến lúc đó chỉ sợ hắn không thể an vị ở vị trí này được!

“Ầm ỹ muốn chết! Đừng chặn đường!” Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận ồ ào, khiến cho khách nhân chú ý, mỗi người đều chờ xem kịch vui.

“Đỗ tiểu thư a.....” Trần chương quỳ thân thủ muốn bắt lấy Đỗ Tiểu Nguyệt, nhưng nàng đã nhanh chóng đi được đến trước cửa gian thứ nhất.

Đang muốn đẩy mở cửa, cửa phòng lại tự động mở ra, một gã gã sai vặt cung kính cúi đầu. “Đỗ tiểu thư.”

“Oa! Nhanh như vậy? Gian thứ nhất đã tìm được?” Vừa thấy Lăng Vi Phong đang đứng cạnh gã sai vặt, Đỗ Tiểu Nguyệt cười đến càng đắc ý, cước bộ tự nhiên đi vào trong phòng.

“Gia, ta.....” Trần chương quỳ đứng ở ngoài cửa không biết làm sao.

“Không quan hệ, các người lui xuống hết đi.” Lăng Vi Phong lạnh nhạt ra lệnh.

“Vâng.” Nghe được mệnh lệnh, tữu lâu lão bản cầm sổ sách đi theo gã sai vặt đi ra khỏi phòng.

Trong chốc lát, trong phòng tinh xảo trang nhã chỉ còn lại hai người Đỗ Tiểu Nguyệt cùng Lăng Vi Phong.

Đỗ Tiểu Nguyệt nâng mâu nhìn nam nhân trước mắt, cánh môi vẫn đang nhếch môi ý cười, mang theo một tia giảo hoạt vì âm mưu thực hiện được.

Lăng Vi Phong uống bích loa xuân tốt nhất, con người hẹp dài đen thản nhiên liếc nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt một cái, ngũ quan tuấn mỹ ở lại thêm một thân quần áo trắng phụ trợ càng trở nên tuấn đạt.

“Là Xảo Xảo tiết lộ hành tung của ta đi?” Không cần nghĩ cũng biết, người dám báo cho Đỗ Tiểu Nguyệt cũng chỉ có mình bảo muội Lăng Xảo Xảo của hắn mà thôi.

“Ân hừ!” Đỗ Tiểu Nguyệt không thừa nhận cũng không phủ nhận, bước đi nhẹ nhàng, tự nhiên ngồi vào trên đùi Lăng Vi Phong, tay nhỏ bé ôm lấy gáy của hắn.

“Ai bảo người trốn tránh ta, nhiều lần không được gặp người, người ta tất nhiên là nhớ người thôi!” Nàng nũng nịu quyết khởi cái miệng nhỏ nhắn, âm thanh mềm mại còn mang theo nồng đậm ý tứ làm nũng.

Đối với chủ động của nàng, Lăng Vi Phong ngay cả nhíu mày cũng lười, lại vẫn là nhịn không được nói: “Người một cái cô nương khuê các, đã lớn như vậy mà còn ngồi lên đùi của nam nhân thật không tốt đi?”

Đỗ Tiểu Nguyệt nhíu mày, ha ha nở nụ cười. “Chán ghét! Chúng ta bình thường đều như vậy, người then thùng cái gì!” Nói xong, nàng không sợ rất nhanh hôn lên cái miệng của hắn một chút.

Nga nha! Đánh lén thành công! Môi của hắn hảo nhuyễn nga! Ha ha..... (ta thik chị này ^^)

Lăng Vi Phong lập tức thay đổi sắc mặt, bình tĩnh trên mặt thoáng chốc có vết rách. “Đỗ Tiểu Nguyệt, người.....” Hắn trừng lớn mắt, không nghĩ tới gan của nàng hội lớn như vậy.

“Như thế nào? Thích không? Ta còn có thể lại đến một lần nga!” Đỗ Tiểu Nguyệt nói xong, thật đúng là muốn thân thêm một lần nữa.

Lăng Vi Phong nhanh chóng đứng lên, đem nàng ôm lấy phóng tới ghế bên, sau đó cách ra nàng thật xa.

“Đỗ Tiểu Nguyệt, người không thể ra dáng một cô nương được sao?” Lăng Vi Phong xoa xoa thái dương, hẳn thực sự đối với nàng không có cách, bình tĩnh của hắn chỉ cần đối mặt với nàng lập tức sẽ tan rã.

Nàng căn bản là không thèm để ý đến thái độ cùng lời nói lạnh lùng của hắn, luôn cười hớ hớ, vẻ mặt không sao cả triển ở bên người hắn, mặc kệ hắn trốn như thế nào, tránh như thế nào cũng không được.

Cũng đã được mười năm, không thành thói quen cũng khó, thái độ hắn đối đãi với người khác lạnh lùng, nhưng chỉ cần mặt đối mặt với nàng, không cần lâu ngày sẽ lập tức vỡ tan.

“Tại sao? Dù sao chúng ta sớm hay muộn cũng sẽ thành thân thôi.” Đỗ Tiểu Nguyệt cầm lấy bích loa xuân mà Lăng Vi Phong đã uống đến một nửa, vô tình một ngụm uống, để che giấu đi e lệ trong lòng.

Làm ơn! Nàng lớn mật thì lớn mật thật, nhưng đây chính là lần đầu tiên nàng chủ động thân hắn nha! Người ta cũng là thực xấu hổ nha!

Ai bảo hắn luôn bị động như vậy, hại nàng không thể không chủ động!

“Người.....” Lăng Vi Phong không nói gì, trong lòng khê thở dài, mỗi lần đều như vậy, hắn đời này phải thở dài tất cả đều là vì nàng.

“Ta đã nói rồi, ta sẽ không thú người!” Hấn không biết mình đã phải nói lời này bao nhiêu lần. (anh cứ nói nhiều vào, sau này sẽ phải hối tiếc àk)

Đỗ Tiểu Nguyệt không sao cả nhìn Lăng Vi Phong. “Không quan hệ, người không cưới ta, ta có thể thú người, chỉ cần người không ngại ở rể, ta cũng không ý kiến, chỉ sợ cha và nương người hội bởi vì người ở rể mà tức chết, thế thì không được rồi?”

Gân xanh ửng ửng hiện lên, Lăng Vi Phong thở sâu, lạnh lùng nói: “Ta là không có khả năng ở rể!”

“Cả hai cách người đều không muốn! Người rốt cuộc muốn như thế nào? Người nói nha!” Đỗ Tiểu Nguyệt thực bất đắc dĩ nhìn Lăng Vi Phong, hấn xem ánh mắt của nàng giống như là nàng đang cố tình gây sự, này tính cái gì thôi!

Lăng Vi Phong không khỏi cảm thấy vừa bực mình vừa buồn cười, hấn không chán ghét Đỗ Tiểu Nguyệt, thậm chí có thể nói là thích nàng, nàng thông minh cùng tự tin, làm cho người ta rất khó không thích.

“Đỗ Tiểu Nguyệt, nữ nhân nào ta cũng có thể thú, chính là không có khả năng thú người!” Hấn nhìn nàng, trầm đĩnh tiết thiết (chắc như đĩnh đóng cột) nói.

“Vì sao?” Thấy hấn vẻ mặt kiên định, Đỗ Tiểu Nguyệt cũng đi theo giận tái mặt, đôi mắt sáng ngời yên lặng nhìn hấn.

Bởi vì nàng quá khó khăn nắm giữ!

Nàng đuổi theo hấn mười năm, thời gian mười năm này đủ hấn hiểu rõ nàng, nàng luôn cả gan làm loạn vô cùng bất đồng với các nữ tử khác, giáo hoạt cơ trí của nàng càng làm cho nàng độc thụ nhất cách (tính cách đặc biệt), luôn thu hút được ánh mắt của người khác.

Cũng vì tính cách này mà hấn nói nàng không thích hợp trở thành thê tử, hấn không thể tiếp nhận một người khó nắm giữ, hấn muốn là một thê tử mềm mại nhu thuận, làm cho hấn không phải mất quá nhiều tâm lực để quan tâm.

Mà nàng thì không giống vậy, nàng luôn thu hút tầm mắt người, có đôi khi ngay cả hấn cũng vô pháp dời tầm mắt, hấn không thích như vậy.

Hơn nữa, hấn so với ai khác đều rõ ràng, nàng sở dĩ bám lấy hấn, là vì hấn có khuôn mặt quá mức xinh đẹp; Nếu ngày nào đó xuất hiện một nam nhân tuấn mỹ hơn thì nàng sẽ dời đi mục tiêu là hấn.

Hấn đối nàng, cũng không phải trọng yếu như vậy – nghĩ đến đây, tâm Lăng Vi Phong không tự chủ được xẹt qua một chút đau đớn, làm cho hấn khẽ nhíu mày.

“Không có nguyên nhân gì, chỉ có thể nói người không phải thê tử lý tưởng mà ta mong muốn.” Hấn kiên định nói, lại nhìn đến nàng trong mắt rất nhanh xẹt qua một chút bị thương, làm cho hấn ngẩn ra.

Ngay sau đó, trên mặt của nàng lại gợn lên một chút tự tin tươi cười, làm cho hấn hoài nghi hấn vừa rồi có phải hay không nhìn lầm rồi?

“Thực thật có lỗi, Lăng Vi Phong, ta đã nói rồi, ta triển định người, mặc kệ người có nguyện ý hay không, ta chắc chắn phải gả người!”

Nói xong câu đó, Đỗ Tiểu Nguyệt cũng không quay đầu lại đi ra nhà phòng.

Đây là lần đầu tiên nàng chủ động rời đi hấn, Lăng Vi Phong ngạc nhiên, nghĩ đến biểu tình bị thương kia của nàng chợt lóe rồi biến mất.....

Là hấn nhìn lầm rồi sao?

Trên môi mơ hồ lưu lại hương thơm của nàng, không khỏi làm hấn hoảng hốt.

Ai! Đối nàng, hấn rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ mới tốt đây?

“Hỗn đản! Ngu ngốc! Vương bát đản! Lăng Vi Phong chết tiết! Bỏ nam nhân! Ngoan cố! Không hiểu phong tình! Quả thực là..... Mụ nội nó hỗn đản tới cực điểm!” (chị này lấy hết từ ra chửi anh ==)

Đỗ Tiểu Nguyệt không ngừng đi đi lại lại, vừa đi vừa chửi ầm lên, càng mắng lại càng ức, càng ức liền càng không cam lòng, càng không cam lòng liền càng cảm thấy chính mình thật đáng thương, hảo ủy khuất..... (hớ hớ, hay ak)

“Cái gì mà kêu ta không phải thê tử lý tưởng của hần? Bằng không hần muốn thê tử như thế nào? Đỗ Tiểu Nguyệt ta làm sao không tốt? Khiến cho hần như vậy không thích?”

2. Chương 2

Nàng lớn tiếng ồn ào, hốc mắt không chịu thua kém đỏ lên.

Nàng tuy rằng luôn một bộ dáng tự tin ngạo nghễ, nhưng là theo đuổi đã mười năm, xú nam nhân chết tiệt này lại đối với nàng tuyệt không động tâm, nói nàng như thế nào có thể không nổi giận, này là điều quá khó?

Ngẫu nhiên, nàng cảm thấy chính mình hay không rất ngốc? Có phải hay không tất cả đều là nàng tự mình đa tình, Lăng Vi Phong căn bản không có khả năng thích nàng, càng không thể có cơ hội lấy nàng, như vậy nàng vẫn một mực tiếp tục truy đuổi có tác dụng sao???

Mỗi khi nghĩ đến đây, nàng liền bàng hoàng, nàng cũng không phải thực sự kiên cường như vậy, nàng cũng có thời điểm sợ hãi, chính là tính tình quật cường chống đỡ, làm cho nàng không chịu dễ dàng trước mặt người khác yếu thế.

Hơn nữa... Nàng thực sự thực sự rất thích hần, thích đến không thể tự kiềm chế, nàng đuổi theo hần mười năm, mười năm qua, trong mắt nàng chỉ nhìn thấy hần.

Trừ bỏ Lăng Vi Phong, ai nàng cũng không cần, nàng chỉ cần hần!

Nhưng là hần lại không muốn nàng, luôn cự tuyệt nàng. Mỗi lần bị cự tuyệt, lòng của nàng liền đau một lần, chính là nàng nhẫn hạ, không cho hần nhìn thấy chính mình yếu ớt, ở trước mặt hần, nàng vĩnh viễn đều là Đỗ Tiểu Nguyệt tự tin lại cả gan làm loạn.

Yếu ớt cùng nước mắt của nàng luôn một mình nuốt vào, không cho người khác nhìn thấy, nhưng nàng thực sự muốn nói cho hần biết, không cần luôn như vậy tàn nhẫn cự tuyệt nàng, hần... Có thể hay không thử thích nàng ???

Nhưng lời nói vừa đến miệng, nàng lại nhịn xuống, tính tình quật cường làm cho nàng không cách nào mở miệng được, cho nên quan hệ của nàng cùng Lăng Vi Phong luôn là nàng truy hần trốn, không có một tia tiến triển.

“Vì sao người không có khả năng thích ta đây???” Đỗ Tiểu Nguyệt dừng lại cước bộ, lặng lẽ tự hỏi.

“Bởi vì đại ca thân ái của ta là yêu thích các cô nương nhu nhược biết nghe lời, hiểu được tam tòng tứ đức, hiểu được lấy phu vì thiên (TĐ: lấy ck làm trời NV:*thở phì phì* sao k phải lấy vợ làm trời chứ!), sở trường là cầm kỳ thi họa mà không phải là động thương múa đao”

Lăng Xảo Xảo vẫn ngồi một bên định thần nhàn nhã uống một ngụm trà Long Tỉnh, ôn nhu trả lời vấn đề của Đỗ Tiểu Nguyệt.

Đỗ Tiểu Nguyệt hướng Lăng Xảo Xảo mà trừng, mím môi không cam lòng hét: “Cái loại cô nương nhàn chán ấy có cái gì tốt??? Ngoài đường đều là như vậy nha! Căn bản không có ta một Đỗ Tiểu Nguyệt đặc biệt” (TĐ: tự ki thế nhỉ... đuôi nhỏ a.. ta cũng rất đặc biệt a NV: nàng cũng tử ki k kém nha =.=)

“Đúng vậy nha! Đặc biệt đến nỗi mỗi ngày đều đi kỹ viện! Ta nói Đỗ tiểu thư, cho dù người buổi tối có đến nhưng làm sao ban ngày ban mặt cũng dám đến??? Thật sự là phá mộng đẹp người khác!” Còn chưa ngủ đủ giấc đã bị lay tỉnh, Lăng Xảo Xảo cô nương hiện giờ là lão đại khó tính.

“Ta khí bất quá thôi! Gần Phong Nguyệt Lâu nhất chính là Bách Hoa Các của người, ta không tìm người thì tìm ai???” Đỗ Tiểu Nguyệt trả lời đúng lý hợp tình.

Lăng Xảo Xảo cho Đỗ Tiểu Nguyệt một cái xem thường, có thể thấy được hốc mắt Đỗ Tiểu Nguyệt hồng hồng, muốn khóc nhưng lại cật lực mà nín nhịn, nước mắt chính là không chịu rơi xuống, làm cho nàng nhịn không được thở dài.

“Đuổi theo đã mười năm, ngươi không cảm thấy phiền sao???” Thực không hiểu nổi nàng, cái đại ca lạnh như băng kia có gì tốt mà làm cho nàng thích như vậy, tuy rằng khuôn mặt kia thật sự là xinh đẹp nổi bật, nhưng cá tính lại lạnh như băng, thật sự không thể nào làm cho người ta thưởng thức!

“Đương nhiên mệt, như thế nào không cảm thấy phiền???” Đỗ Tiểu Nguyệt xả ra một chút tươi cười chua xót “Nhưng là không có biện pháp dừng lại nha!!! Không thấy hắc ta sẽ rất nhớ hắc, đã cố thử không thích hắc, nhưng là rất khó rất khó, thân ảnh của hắc tựa như ở trong lòng ta đã ăn sâu vào, như thế nào cũng xóa không xong.”

“Nhưng là... Nếu làm không tốt ngươi lại theo đuổi thêm mười năm, kết quả vẫn là giống nhau, đại ca của ta sẽ không thú ngươi” Lăng Xảo Xảo ăn ngay nói thật (TĐ: 2 huynh muội này ko kém gì nhau mà ~ NV: *thở dài* khổ thân nguyệt tử ak)

“Tại sao???” Đỗ Tiểu Nguyệt vẽ mặt không phục: “Ta làm sao không tốt???”

Nàng tự nhận không có thua một ai nha! (TĐ: Muội công nhận tỷ tự kỉ k thua ai) Học thức dung mạo không thua ai, tuy rằng cá tính có chút điểm làm bậy, nhưng đây chân chính là nàng nha!

“Ngươi không có chỗ nào không tốt, chính là...”

“Như thế nào???”

“Thú ngươi quá mệt mỏi, nếu ta là nam nhân bình thường, ta cũng không muốn kết hôn với ngươi” (TĐ: biết cách đả thương người ghê NV: muối chắc chắn sẽ thú ta.. muối nhỉ!)

Làm gì có cô nương nào đứng đắn đều mỗi ngày đến kỹ viện? Lại càng không cần nói tới nàng, Đỗ Tiểu Nguyệt, thanh danh ở Bắc thành là không người không biết, không người không hiểu — kém!

“Vì sao???” Ngươi cho ta cái lý do!” Đỗ Tiểu Nguyệt bắt mắt Lăng Xảo Xảo, chưa nói ra lý do tốt, nàng sẽ làm cho nàng ta đẹp mặt!

Xem nàng trừng mắt chỉ thẳng mục đích, Lăng Xảo Xảo nhện hàng chớp mắt một cái: “Ta hỏi ngươi, trước giờ ngươi nhận thức đại ca của ta, tiểu cô nương ngươi có phải hay không xung quanh mỗi một cái đều mềm mại thẹn thùng lại khả ái?”

Đỗ Tiểu Nguyệt bị hỏi sững sờ, còn không có mở miệng, Lăng Xảo Xảo lại tiếp tục nói.

“Cuối cùng, ta hỏi ngươi, nếu ngươi là nam nhân, ngươi muốn thú loại cô nương ác danh bên ngoài giống ngươi hay vẫn là cái loại vừa nhu thuận lại ôn nhu cô nương đi?”

“Ta.... Ta...” Đỗ Tiểu Nguyệt há mồm. nhưng lại ấp úng nói không ra lời.

“Xem đi! Đáp án rõ ràng” Lăng Xảo Xảo nhún nhún vai, nâng mắt nhìn về phía Đỗ Tiểu Nguyệt.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đỗ Tiểu Nguyệt thực buồn rầu cau mày: “Được rồi! Ta nghĩ ta đã hiểu ý tứ ngươi, Lăng Vi Phong cũng là nam nhân bình thường, cho nên hắc muốn kết hôn là thế tử tốt biết nghe lời, cho dù không có thích cũng không quan hệ?”

“Bình thường mà nói, không có nam nhân không thích thế tử ngoan ngoãn biết nghe lời đi?” (TĐ: chắc... ta ế rồi đuôi nhỏ ới ~ NV: k sao k sao, ta sẽ nuôi nàng cả đời =)))

Bất quá nàng thực hoài nghi đại ca khối băng của nàng thực sự sẽ thích cái loại nữ nhân nhảm chán đó hay sao? Nàng vẫn cảm thấy Đỗ Tiểu Nguyệt thú vị hơn, mới thật sự xứng với đại ca lạnh lùng kia của nàng.

“Tùy tiện!” Đỗ Tiểu Nguyệt tay vung lên, không nghĩ bàn lại vấn đề đó: “Mặc kệ như thế nào, ta chính là nhất định phải gả cho Lăng Vi Phong”

“Hắc không cưới ngươi, ngươi muốn gả cũng gả không được” Lăng Xảo Xảo lạnh lùng dội nước lạnh. (NV: Quá phũ đi =.=)

Đỗ Tiểu Nguyệt mị thu hút, trong đầu hiện lên một ý tưởng “ Cho nên ta tức giận, ta sẽ làm bất cứ giá nào!” Con hổ không phát uy, lại tưởng nàng Đỗ Tiểu Nguyệt là mèo bệnh nha.

“Người muốn như thế nào?” Gặp Đỗ Tiểu Nguyệt biểu tình âm âm, Lăng Xảo Xảo nhất thời có dự cảm không tốt.

Đỗ Tiểu Nguyệt dương lên một chút tươi cười thực âm thực ngoan: “ Xảo Xảo, ta muốn người giúp ta”.

“Giúp người cái gì?” Đỗ Tiểu Nguyệt cười làm cho Lăng Xảo Xảo dựng lên hết lông tơ (TĐ: hơ ~~ mao = lông)

“Hắc.. hắc”

Ban đêm, phố hoa yên tĩnh đã trở nên náo nhiệt.

Nhất là Bách Hoa các, khách nhân nối liền không dứt, Hoa ma ma mặc bộ y phục màu đỏ bạc thường, cười duyên chiêu đãi khách nhân.

Thanh âm trêu đùa cùng với mùi rượu hòa lẫn mùi son phấn, tạo ra một đêm dâm mỹ ồn ào.

Bất đồng với đại sảnh náo nhiệt, ở trên lầu Xảo Linh Cách đêm nay lại cực kì yên tĩnh, bởi vì ngay từ xế chiều (TĐ: đầu đêm thay = xế chiều đk k nhỏ), hoa khôi Lăng Xảo Xảo danh vang Bắc thành đã phân phó, nàng hôm nay có việc, không tiếp khách.

Lời này vừa được thông báo, những khách nhân vì ngưỡng mộ danh tiếng nàng mà đến đương nhiên thất vọng cực kỳ, nhưng lại không ai dám nháo loạn, dù sao sau lưng Bách Hoa các là thế lực Lăng gia nên không ai dám trêu chọc.

“Người tìm đến ta là có chuyện gì?” Lăng Vi Phong thanh âm nhàn nhạt hỏi tiểu muội, khuôn mặt tuấn mỹ thập phần trấn tĩnh, ánh mắt lại thoáng một chút ủ dột.

Từ ngày từ biệt ở tửu lâu, cũng đã nửa tháng hần không gặp Đỗ Tiểu Nguyệt, này không khỏi làm hần kinh ngạc, bình thường hai ba ngày lại thấy thân ảnh nàng, nhưng nay tính cũng đã nửa tháng không thấy nàng xuất hiện.

Này tình hình không chỉ khiến hần kinh ngạc, liền ngay cả người bên cạnh hần cũng cảm thấy kỳ quái, cảm giác giống như thiếu đi Đỗ Tiểu Nguyệt, liền ít đi cái gì....

Chung quanh trở nên yên tĩnh hơn, yên tĩnh làm cho người ta cảm thấy quái, có điểm không thật, cũng có chút hoảng, làm cho hần nhất thời không biết nên làm sao.

Nàng có phải hay không đã nghĩ thông suốt, không muốn bám hần nữa???

Nghĩ như vậy, hần nên thở nhẹ một hơi, nhưng là không biết vì sao, hần lại một chút cao hứng cũng không có, thậm chí có điểm tức giận, theo ngày trôi qua, tâm tình của hần càng ngày càng tệ. Đây là có chuyện gì? (=))” Có một số việc muốn tìm người nói chuyện” Lăng Xảo Xảo cười ngọt ngào, thân thủ giúp huynh trưởng rót chén rượu “Ca, đây là rượu ta tự tay ủ, người uống xem thử.”

“Người tìm đến ta là vì chuyện này?” Lăng Vi Phong nhíu mày nhìn tiểu muội, thân thủ cầm lấy chén rượu, một ngụm đem rượu thưởng thức, hương hoa quế nồng đậm ở miệng lan tràn, rồi lưu lại trong miệng hần.

“Đương nhiên không phải” Lăng Xảo Xảo nháy đôi mắt, giúp huynh trưởng đem cái chén đảo mãi “Người làm sao vậy? Tâm tình giống như có vẻ không tốt?”

“Không có gì” Lăng Vi Phong cầm lấy cái chén, lại một ngụm đem rượu uống , chần chờ một lúc, mới ra vẻ lơ đãng hỏi: “ Đỗ Tiểu Nguyệt gần đây không xuất hiện sao?”

“Người nói Tiểu Nguyệt nha?” Lăng Xảo Xảo rũ mắt xuống, vừa rót rượu vừa nói: “ Nàng đã lâu không xuất hiện, cũng không biết bận việc gì, ta cũng đã lâu không thấy được nàng”

“Phải không?” Nghe được tiểu muội trả lời, Lăng Vi Phong cảm thấy tâm tình của mình càng kém, nhin không được một ngụm lại một ngụm uống rượu.

“Làm sao vậy? Người làm sao có thể đột nhiên hỏi nàng?” Lăng Xảo Xảo tò mò hỏi. (tỷ này diễn kịch giỏi thật @_@)

“Không có gì” Lăng Vi Phong thuận miệng có lẽ, cũng không tự chủ nhớ lại ngày hôm đó vô tình thấy được ánh mắt nàng thoáng khổ sở. Nếu hắn không nhìn lầm, như vậy..... Hắn không phải thực sự làm tổn thương nàng?

Hắn nghĩ nàng vĩnh viễn đều là vẻ mặt tươi cười, vĩnh viễn đều là nhanh nhẹn miệng, không buông tha ai, cá tính cả gan làm loạn không ai khống chế được, nàng không giống với cô nương khác, so với nam nhân còn giống nam nhân hơn.

Nhưng là hắn lại đã quên, nàng rốt cuộc không phải thực sự là nam nhân, nàng cũng sẽ có thời điểm yếu ớt, chính là hắn chưa bao giờ xem qua, là nàng che giấu rất tốt? Hay là hắn chưa bao giờ chân chính chú ý nàng?

Có phải hay không mỗi khi hắn cự tuyệt nàng một lần, nàng liền sau lưng vụng trộm khổ sở?

Chính là đối mặt với hắn cũng không thể hiện ra, luôn mang vẻ mặt ý cười.

Là như thế này sao? Mà hắn lại chưa từng phát hiện sao? (ngu ngốc, hừ)

“Bất quá nàng nửa tháng trước có đến một lần, tâm tình rất kém cỏi” Dò xét biểu tình huynh trưởng, Lăng Xảo Xảo nhẹ giọng nói.

Nửa tháng trước, Lăng Vi Phong sưng sốt, nhanh chóng chất vấn: “Nàng khóc sao?”

Lời vừa ra khỏi miệng, hắn lại ngây ngẩn cả người, không thể tưởng tượng được bộ dáng Đỗ Tiểu Nguyệt khóc.

“Nàng làm sao có thể khóc được” Lăng Xảo Xảo phốc xich một tiếng nở nụ cười, cảm thấy huynh trưởng rất quái lạ, bộ dáng giống như thực quan tâm Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Nói cũng phải” Lăng Vi Phong xả ra một chút tươi cười, Đỗ Tiểu Nguyệt làm sao có thể khóc đây? (ô ô, ta ghét những kẻ nghĩ như thế ak... ta từng bị mấy lần..)

“Bất quá tuy rằng không khóc, nhưng hốc mắt thật đỏ” Lăng Xảo Xảo lại tiếp một câu, lời nói thâm thía nhìn huynh trưởng: “Tiểu Nguyệt cá tính rất quật cường, không có khả năng trước mặt người khác bày ra yếu ớt của bản thân, cho dù khóc, nàng cũng chỉ bản thân một người vụng trộm khóc, nàng là không có khả năng trước mặt mọi người rơi lệ” (chắc... ta cũng thường ko khóc a ~~)

Lời nói của Lăng Xảo Xảo làm cho Lăng Vi Phong trầm mặc, lần đầu tiên phát hiện thật ra hắn một chút cũng không hiểu Đỗ Tiểu Nguyệt, hắn nhìn đến chính là bên ngoài của nàng, chân chính nàng, hắn tuyệt không biết chút gì.

Như vậy cũng tốt, hắn căn bản không tính có khúc mắc gì với nàng, có lẽ nàng không bao giờ bám hắn, như vậy không phải tốt lắm sao?

Nhưng là.... Chết tiệt hắn lại cảm thấy không tốt! Hắn muốn đi tìm nàng.

Ý niệm trong đầu này vừa xuất hiện, Lăng Vi Phong lập tức đứng dậy, nhưng mới vừa đứng lên, lại cảm thấy đầu vầng mắt hoa, toàn bộ khí lực đều xói mòn.

Này....Hắn sưng sốt nhìn về phía tiểu muội. (TĐ: *vô mông an ủi* làm người chỉ nên tin tưởng bản thân thôi a NV: =)))

“Xảo Xảo... người” kê đơn?!

“Thực xin lỗi! Ta....” Lăng Xảo Xảo vẻ mặt vô tội, sợ huynh trưởng đem nàng xé rách, chạy nhanh cách rất xa hắn.

“Chết tiệt người..” Hạ cái được gì?

Chưa kịp nói hết câu, Lăng Vi Phong trước mắt nhất thời một mảnh tối đen, sau lại ngã xuống. (sắp đến đoạn hay :)))

Lăng Vi Phong mờ mịt mở mắt ra, thần trí còn chưa có thanh tỉnh, chợt nghe thấy tiếng thì thầm nói chuyện.

“Tốt lắm, Xảo Xảo người không hổ là bạn tốt của ta, ta yêu người chết được!”

“Làm ơn! Ta nhưng là mạo hiểm có thể bị đại ca ta giết chết có 1 chuyến phiêu lưu nha! Thật sự là suy thấu, không có việc gì lại đi quen nữ nhân như người, một chút chuyện tốt đều không có!”

“Ai nha! Đừng nói như vậy. Ta cũng có cống hiến vậy nha! Nha! Đây là mười vạn lượng ngân phiếu đã ước định, vừa lòng đi?”

“Hừ! Đây vẫn còn kém không nhiều lắm!”

“Các người hai cái...” Nghe được các nàng đối thoại, Lăng Vi Phong lập tức hiểu đã xảy ra chuyện gì, tức giận muốn đứng dậy, lại phát hiện chính mình toàn thân hư nhược vô lực, hơn nữa tay chân đều bị trói lại.

“Người tỉnh! So với dự tính của ta sớm hơn a!” Đỗ Tiểu Nguyệt cười khê, con người đen lượng lượng, tràn ngập đắc ý cùng giảo hoạt.

“Ách....Ca người tỉnh thật sớm nha!” Lăng Xảo Xảo thấy thật sự xấu hổ, hơn nữa trên tay nàng còn cầm ngân phiếu.

“Xảo Xảo...Người!” Trùng mắt nhìn ngân phiếu trên tay tiểu muội, Lăng Vi Phong không nghĩ tới muội muội của mình lại sẽ bị bạc mà bán đứng chính mình.

“Ách... Ta không quấy rầy các người, đi trước.” lè lè lưỡi, Lăng Xảo Xảo nhanh chóng rời đi. Nàng quyết định trước rời đi Bắc thành vài ngày, chờ đại ca hết giận rồi trở về, bằng không nàng nhất định sẽ bị lột da!

“Người làm sao hung dữ như vậy? Người xem, đem Xảo Xảo dọa chạy.” Đỗ Tiểu Nguyệt bĩu môi khê cẩu, chỉ chốc lát sau lại giơ lên xinh đẹp tươi cười “Bất quá không quan hệ, những người không liên quan đi sớm một chút cũng tốt, như vậy chúng ta cũng có thể bắt đầu sớm một chút!”

Ha ha a, nàng chờ đã lâu!

“Người muốn làm cái gì?” Lăng Vi Phong cảnh giác nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt, tính xuất nội lực làm đứt dây thừng, lại phát hiện nội lực bản thân đã mất hết, này...

“Đừng uống phí khí lực, người vừa uống rượu hạ nguyên căn tán, cho nên người không thể sử dụng được nội lực” Đỗ Tiểu Nguyệt chậm rãi hướng đến bên giường.

“Đỗ Tiểu Nguyệt! Người rốt cuộc muốn làm cái gì?” Hắn còn tưởng rằng nàng biến mất nửa tháng, là quyết định buông tha cho hắn, còn áy náy cho rằng chính mình làm tổn thương nàng, ai biết căn bản không phải!

Nàng hoàn hảo ở trước mặt hắn cười, thậm chí còn cùng Lăng Xảo Xảo hợp lực thiết kế hắn!

“Ta muốn làm cái gì? Chẳng lẽ người còn nhìn không ra sao?” Con người long lanh sóng nước đầy kiêu mị nhìn hắn, bên môi cười tà ác làm cho người ta không tự chủ rùng mình.

“Người...” Lăng Vi Phong nhất thời có dự cảm bất hảo. (thật là dự cảm bất hảo sao O_O)

“Không có biện pháp, ai bảo người không nghe lời như vậy, ta chỉ có thể đem người trói lại” Đỗ Tiểu Nguyệt biểu tình thực bất đắc dĩ, nhưng khóe miệng lại tươi cười tiết lộ đắc ý của nàng.

“Hừ! Qua đêm nay, người chính là người của ta! Đến lúc đó người tưởng không cưới ta cũng khó!” Mặc kệ thủ đoạn ti bỉ, Đỗ Tiểu Nguyệt nàng nhất định phải gả hắn!

Lăng Vi Phong trùng lớn mắt, không thể tin được nàng lại làm như vậy: “Đỗ Tiểu Nguyệt! Người điên rồi?!” Một cái hoa cúc đại nhụy nữ nhưng lại lớn mặt đến loại tình trạng này, quả thực trước đây chưa từng gặp.

“Yên tâm! Ta sẽ thực ôn nhu.” Đỗ Tiểu Nguyệt nháy mắt mấy cái, cười đến thực ngọt. (hình như câu này phải ngược lại chứmuối nhỉ?)

“Đỗ Tiểu Nguyệt, người đừng náo loạn! Mau thả ta ra!” Lăng Vi Phong tức giận đến đỏ mặt lên, tay muốn dùng lực thoát khỏi trói buộc, lại chết tiệt một chút khí lực cũng không sử dụng được.

“Chết tiệt! Người mau thả ta ra! Ta sẽ không cho người làm như vậy. Đồ Tiểu Nguyệt! Người có nghe hay không! Mau thả ta ra!”

“Câm miệng! Người âm ỹ chết đi được!” Đồ Tiểu Nguyệt quyết định mở cái miệng nhỏ nhắn, bị hấn làm cho bên tai đều phát đau: “Người lại tiếp tục âm ỹ, cần thận ta đối với người hạ xuân được nga!”

Lăng Vi Phong mím môi, lạnh lùng trừng mắt Đồ Tiểu Nguyệt: “Người đừng uống phí khí lực, xuân được đối ta không hiệu quả, mau thả ta ra!”

Bởi vì trước đây thân thể quan hệ kém (TĐ: hơ...đuôi nhỏ ~~ cái này ta edit ko nhằm chứ O__O ~~ quan hệ ~~ NV: k nhằm k nhằm), Lăng Vi Phong ăn rất nhiều được, bình thường là độc được không gây tổn thương hấn, liền ngay cả xuân được cũng vậy, nhưng nhuyển cân tán không phải độc, cho nên mới có thể tạm thời làm cho hấn toàn thân vô lực.

“Hi! Người thực đúng là làm thực!” Đồ Tiểu Nguyệt bị bộ dáng của Lăng Vi Phong làm cho nở nụ cười, nàng cuồng vọng nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, khoe mắt động một chút quyến rũ, lại mang theo một chút ngạo khí: “Làm ơn! Bằng mị lực Đồ Tiểu Nguyệt ta, cần xuân được sao? Đây không khỏi rất khinh thường ta!” (ko phải khinh thường tỷ đâu mà khinh thường huynh ấy ko có năng lực đấy!)

“Người...” Nàng bộ dáng tự tin rất chói mắt, tinh lực con người kiêu ngạo mà nhìn hấn, tự nhiên tản mát ra thần thái nhất thời làm cho hấn đui mù.

Hành động kế tiếp của nàng lại làm cho hấn kinh ngạc...

Nàng nhưng lại cởi xuống đai lưng, cởi áo khoác mỏng manh, trên thân thể ôn nhu mềm mại chỉ còn lại có cái yếm màu đỏ cùng tiết khố màu trắng.

Kia trong trắng da thịt lại có chút hồng cùng cảnh xuân như ẩn như hiện rung động hấn, khuôn mặt thanh lệ kia, nàng trước mắt hấn giống cái yêu cơ mê người, không có nam nhân nào có thể chống cự được loại dụ hoặc này.

Lăng vi Phong nhất thời miệng lưỡi khô đứng lên, hấn nhanh chóng nhắm mắt lại, tức giận gào thét: “Đồ Tiểu Nguyệt! Người háo đủ chưa? Mau lấy quần áo mặc vào! Người đâu! Mau tiến vào cho ta!”

“Đừng kêu! Sẽ không có người nào vào.” Đồ Tiểu Nguyệt nhẹ nhàng cười, chân thành ngồi giữ ở giường” Bất quá người thật sồn ào nga! Làm cho người ta chịu không nổi”

Nàng nũng nịu thâm oán, đôi mắt chuyển động quay tròn: “Vì để tránh người âm ỹ đến người khác, đừng trách ta đem miệng người chặn lại nga!” (*chóp chóp mong chờ*)

Cái gì?! Lăng Vi Phong ngẩn đầu, mới há mồm muốn nói, miệng đã bị nhét vào một cái khăn mặt. (==) đúng là cảnh đẹp)

“Ngô ngô...” Lăng Vi Phong tức giận trừng mắt nhìn Đồ Tiểu Nguyệt, thật muốn đem nàng bóp chết.

“Ân, như vậy im lặng hơn” Đồ Tiểu Nguyệt vui lòng nở nụ cười: “Ngoan! Người hiện tại là nam sủng của ta, nếu ngoan ngoãn, chủ nhân ta sẽ hảo hảo thương người.” (LOL =)))

Nàng liếm cánh môi, thèm nhỏ dãi nhìn nam sủng ngon miệng, hận không thể một ngụm đem hấn nuốt vào bụng.

Ha ha, đây là bất cứ giá nào nàng nghĩ ra được biện pháp — bá vương ngạnh thượng cung!

Ngô.....nàng nên như thế nào hảo hảo hưởng dụng nam sủng trước mắt đây?

Chóp mắt to, Đồ Tiểu Nguyệt nghiêng trán, đánh giá nam nhân mình thèm nhỏ dãi bấy lâu, nhìn không được vờn phần lưỡi khê liếm cánh môi. (haha, cường nữ, ta hâm mộ tỷ tỷ ak)

3. Chương 3

A a! Thực mê người, nàng mau chảy nước miếng!

Mà Lăng Vi Phong bị nàng nhìn xem da đầu tê dại, lần đầu tiên cảm thấy chính mình như miếng thịt đặt trên thớt, mặc cho người xâm lược.

Chết tiệt! Hắn như thế nào lại ngu ngốc đến mức nghĩ nàng đã tha cho hắn, còn cảm thấy áy náy, nghĩ đến chính mình thực sự làm nàng bị thương, áy náy mấy ngày. (*thở dài* a k biết là bão yên biển lặng trước khi sóng lớn ak..)

Kết quả căn bản không phải! Hắn nghĩ nàng rất đơn giản, không nghĩ tới nàng thế nhưng lại nghĩ ra phương pháp như vậy, kết hợp cùng muội muội hắn để tính kế hắn!

Lăng Vi Phong giận đỏ mắt, nếu hắn thực sự bị nàng cưỡng, tụtôn nam nhân của hắn còn đâu? Đường đường đại nam nhân nhưng lại bị nữ nhân cưỡng bạo, này..... Này quả thực..... (*cười lớn* quá hay)

Lăng Vi Phong càng nghĩ càng tức, giãy dụa càng mạnh, nhưng toàn thân căn bản không tìm đâu ra một chút khí lực, bị khăn mặt nhét trong miệng cũng chỉ có thể phát ra thanh âm ngô ngô mơ hồ.

“Ngoan! Đừng kích động, nếu không cẩn thận bị thương sẽ không tốt lắm nga!” Đỗ Tiểu Nguyệt bò lên giường, khóa gối ở trên người Lăng Vi Phong, tay nhỏ bé cách quần áo chậm rãi vuốt ngực rộng lớn ấm áp của hắn. (hờ hờ, e đợi chị cường đây..)

Nhìn khuôn mặt hắn so với nữ nhân còn xinh đẹp hơn, trong mắt đầy lửa giận, khiến nàng có thể hiểu được hắn giờ phút này có bao nhiêu tức giận.

“Đừng tức giận! Ai bảo người không nhận người ta, hại nhân gia ta chỉ có thể nghĩ ra biện pháp này.” Nàng nháy mắt, vẻ mặt vô tội.

Lăng Vi Phong trừng mắt nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt, cố gắng không cho tầm mắt chính mình dời xuống.....

Nhưng là thật khó, mùi hương của nàng thân nhiên vờn quanh chóp mũi hắn, thanh âm nàng đáng yêu kiều nhuyễn cùng cảm giác mềm mại của nàng, đều nhanh chóng khiến cho thân thểhắn dần dần buộc chặt, tim đập cũng bắt đầu nhanh hơn.....

“Hi hi! Tim của người đập thật nhanh.” Đỗ Tiểu Nguyệt phát hiện, cười khanh khách. “Phong, người hưng phấn sao?” (_ _|| tìnày k ngượng ak?)

Hưng phấn cái rắm!

Lần đầu tiên, Lăng Vi Phong muốn mắng lời thô tục, nhưng lại tắc ở trong miệng vì bị khăn mặt ngăn trở, làm cho hắn chỉ có thể phát ra tiếng kêu rên phần nộ.

“Yên tâm, kế tiếp sẽ làm người càng hưng phấn.” Vì hôm nay, nàng đã phải chuẩn bị thật lâu thật tốt nha.

Trong nửa tháng nay, nàng không chỉ cố gắng xem các loại đông cung đồ, mỗi ngày đến Bách hoa các hỏi nhóm bảo nhi tỷ tỷ phương pháp câu dẫn nam nhân, còn tránh ở mật thất xem nhóm bảo nhi Hoa các như thế nào cùng nam nhân hoan ái.

Cho nên, đối với cách khiêu khích nam nhân, nàng học được khá nhiều, nên tin tưởng tràn đầy.

Cúi đầu, nàng khẽ hôn cái cằm xinh đẹp của hắn, đầu lưỡi khê liếm, thỉnh thoảng dùng răng nanh nhẹ cắn, cảm nhận được hương vị của hắn (nghe như ăn thịt người ý =.=), làm cho nàng tim đập nhanh hơn.

Nâng mắt, nàng khiêu khích nhìn hắn, đầu lưỡi chậm rãi dời xuống.....

Nhìn đến hầu kết di chuyển, nàng dùng lưỡi khê liếm, phát hiện hắn run rẩy một chút, hầu kết di chuyển nhanh hơn, nàng nhin không được cười khẽ ra tiếng, há mồm đem hầu kết khiêu gợi kia hàm trụ.

Cái miệng nhỏ nhắn ngậm lấy hầu kết, đầu lưỡi đùa bỡn họa vòng, ngẫu nhiên dùng răng nanh khẽ cắn, phát hiện hắn thổdốc thêm mạnh, nàng mới chậm rãi buông ra, ngẩng đầu mềm mại đáng yêu liếm cánh môi, con ngươi khiêu khích câu dẫn hắn.

Lăng Vi Phong thở phì phò, cảm thấy yết hầu hỏ khó chịu, một cỗ nhiệt khí chạy khắp da thịt hỏ, kiểu mỵ của nàng làm cho hỏ đui mù, xúc động không nên có từ dưới phúc dâng lên.

Đáng chết! Nhắm mắt lại, hỏ ở trong lòng thấp rửa, không thể tin được chính mình thể nhưng thực sự nổi lên dục niệm.

Thật sự là đáng chết! Kỹ xảo này nàng từ đâu mà học được?

Hỏ cố gắng áp chế lửa nóng dưới bụng, nhưng lại đột nhiên cảm thấy trên thân chợt lạnh, hỏ sửng sốt, nhanh chóng mở mắt ra, đã thấy đai lưng của mình đã bị tháo ra, quần áo trên người cũng bị nàng một phen cởi hết, lộ ra bộ ngực tinh trắng.

“Oa! Nhìn người bình thường là một bộ dáng nhả nhận, không nghĩ tới người đáng người tốt lắm nha!” Làn da xinh đẹp màu đồng cổ làm cho nàng trợn to mắt, thật muốn đui mù. (haiz, hết anh khen tỷ giờ tỷ khen anh...)

Cảm giác cũng tốt lắm, hoàn toàn bất đồng với mềm mại của nàng, mà là cứng rắn như cương, nhưng cũng bóng loáng như tơ vậy.

Khẽ liếm môi, đầu ngón tay chậm rãi sờ trớn da thịt ấm áp, không cần thận dụng tới đầu vú mẫn cảm, khiến thân thể hỏ khẽ run lên.

Nhẹ nhàng trong nháy mắt, nàng liếc mắt nhìn hỏ một cái.

Thấy trán hỏ xuất hiện mấy giọt mồ hôi, nàng thông thả giơ lên cánh môi, hạ xuống dưới cái nhìn chăm chú của hỏ, cúi đầu hàm trụ một bên đầu vú. (*cúi đầu* ta k nhìn thấy gì hết)

“Ngô!” Lăng Vi Phong trừng lớn mắt, thân thể nhanh chóng căng thẳng, phản kháng không được đùa giỡn của nàng, chỉ có thể phát ra ồ ồ thở dốc.

Phần lưỡi nóng ẩm ướt khẽ liếm lấy, lại chậm rãi hút, thỉnh thoảng còn cố ý lấy đầu lưỡi vẽ vòng, càng cố ý lúc liếm duyệt khẽ lấy răng nanh cắn nhẹ.

Đùa bỡn đủ, nàng mới vừa lòng ngẩng đầu, nhìn đến đầu vú cứng cáp dính thượng trong suốt, dâm mị sáng bóng.

“Phong, người thích không?” Cúi đầu, nàng ở vành tai hỏ hỏi nhỏ, cố ý nhẹ nhàng thổi khí, bưng bình hàm trụ vành tai của hỏ, nhẹ nhàng hút. (*vỗ trán* khổ cái thân tôi ak)

“Ngô.....” Lăng Vi Phong thống khổ cau mày, hơi thở như lan dụ hoặc hỏ, dục hỏa đã sớm bị nàng châm ngòi, rốt cuộc không chịu được.

Phát hiện tình trạng của hỏ, Đỗ Tiểu Nguyệt cúi đầu nở nụ cười. “Ta chỉ biết người sẽ thích.”

Tay nhỏ bé chậm rãi dời xuống, đi vào chỗ lửa nóng của hỏ, thân thủ dụng tới cứng rắn nóng tay nàng, càng làm ặt của nàng không tự chủ được hiện lên một chút đỏ ửng.

Lời nói mềm mại rời đi vành tai của hỏ, chậm rãi đi xuống, ở hai má của hỏ lưu lại dấu vết nóng ẩm ướt, đi đến cánh môi hỏ, nàng vươn đầu lưỡi liếm khoe môi của hỏ một chút.

“Ngô.....” Hương nhuyển của nàng lướt qua khoe miệng, làm cho hỏ chỉ muốn hàm trụ phần lưỡi đáng giận lại mê người kia, nhưng là miệng hỏ bị khăn mặt cản trở, không chiếm được thỏa mãn làm cho hỏ phát ra thanh âm kháng nghị.

Giờ phút này, hỏ sớm đã quên đi ý niệm phản kháng trong đầu, một cỗ hỏa diễm nóng cháy hỏ, đem lý trí của hỏ đốt sạch, cả đầu chỉ có yêu cơ mê người trước mắt này.

“Thân thể của người nóng quá, nóng quá.....” Liếm duyệt ngực của hỏ, cảm nhận được lửa nóng của hỏ, hô hấp của nàng cũng dần dần không ổn.

Đầu lưỡi đầy mùi vị của hỏ, ở trước ngực cùng bụng của hỏ lưu lại của nàng ướt át (để cho nó vắn tí =))), cuối cùng đi xuống dưới bụng của hỏ, nhìn nơi gượng lên của hỏ.

Nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn, cách vãi dẹt há mồm hàm trutoàn tâm toàn ý lửa nóng (ta để nguyên nhá), phát hiện thân mình của hấn nhanh chóng cương trực, nàng biết nơi này là chỗmẫn cảm nhất của hấn.

Nàng dùng sức hấp, phần lưỡi khê liếm, đem vãi dẹt kia biến thành một mảnh ẩm ướt, mà lửa nóng trong miệng cũng trở nên càng lớn lại càng nóng hơn nữa.

“Ngô!” Lãng Vi Phong cắn răng, khoái cảm bị nàng liếm duyệt làm cho lửa nóng của hấn rống giận muốn giải phóng, một đoàn hỏa thiêu hấn, da thịt màu đồng cổ phiếm một tầng mờ hôi mỏng. (mấy cái kiểu này ta sẽ giữ nguyên cho đỡ sai nghĩa >.<>)

Đỏ mặt, Đỗ Tiểu Nguyệt cảm thấy yết hầu hạo đau, thân thể của nàng cũng nóng lên.

Quái, rõ ràng là nàng dụ hoặc hấn, mà nàng như thế nào cảm thấy thật là khó chịu, giống như nàng mới là người bị người khác dụ hoặc vậy?

Nàng ngẩng đầu, nhìn vãi dẹt vì ẩm ướt mà dính sát vào nơi to lớn kia, nhin không được nuốt nuốt nước miếng, cảm thấy cái kia mà nàng nhìn lén trong mắt thất tựa hồ còn muốn lớn hơn rất nhiều.

Nàng nghĩ đến hình ảnh đã nhìn thấy, thứ này tiến vào nơi đó của mình.....

Nhưng là lớn như vậy..... Đi vào được sao? Nàng nhin không được thấy sợ hãi.

“Ngô ngô.....” Thấy nàng đột nhiên dừng lại động tác, Lãng Vi Phong khó chịu phát ra kêu rên, dục vọng bị châm ngòi lên giống hỏa bàn thiêu đốt hấn.

“Người muốn ta tiếp tục sao?” Nhìn hấn, nàng nhin không được khinh hời.

Như thế nào? Người sợ sao? Con người đen híp lại phiếm một chút dục hỏa, nhìn nàng giống như khiêu chiến.

Dục hỏa đều bị nàng khơi mào, rống giận muốn giải phóng, nàng nếu dám trốn, hấn liền thay nàng làm nốt, hấn cũng bởi nàng bất cứ giá nào!

Thấy hấn khiêu khích, Đỗ Tiểu Nguyệt mâu nhất mị (trùng mắt?), cá tính không chịu thua nhanh chóng đem nỗi sợ của nàng đè xuống.

Là nàng mất công thiết kế hấn, làm gì có đạo lý nàng sẽ lùi bước?

Quyết định như vậy, tay nhỏ bé bắt lấy lưng quần của hấn, nàng kiêu ngạo mà ngẩng đầu, tay nhỏ bé vì khấn trương mà khê run, nhưng vẫn quyết không chịu lùi bước.

Cắn chặt răng, nàng dùng sức kéo quần hấn ra!

Đập vào mắt là nóng thiết thật lớn làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt hoảng sợ, cái miệng nhỏ nhắn nhin không được bật ra một chút kinh hô.

Dùng sức nuốt nuốt nước miếng, nàng tò mò nhìn vật cứng rắn trước mắt, chỉ thấy đỉnh thâm ra chất lỏng trong suốt, làm cho nàng tò mò chạm vào, chất lỏng nóng ấm nhanh chóng làmướt ngón tay nàng. (cảm tưởng như tỷ này đang thí nghiệm anh ý ==)

Nàng chơi vui lùi về, dùng lưỡi khê liếm lấy chất lỏng, hương vị của nó khiến cho nàng nhú lại mày.

Nhưng hành động yêu mị này lại làm cho Lãng Vi Phong phát ra một chút âm thanh khó nhin, nhìn đầu lưỡi hồng nhạt mê người cùng cái miệng phần nộn nhỏ nhắn, hấn bắt đầu khát vọng liếm duyệt của nàng.

Mị mâu hướng hấn nhin, không cần hấn nói ra khát vọng của mình, nàng lập tức hiểu ý của hấn.

“Muốn ta dùng đầu lưỡi sao?” Tay nhỏ bé nhẹ nhàng cầm lấy lửa nóng, hai tay giống nhau, lấy lòng bàn tay cao thấp cọ xát, đầu ngón tay chạm phải hai viên cầu, lập tức nghe được hấn phát rên rĩ trầm thấp.

Nhẹ nhàng trong nháy mắt, nàng thử gắp mặt một chút.

“Ngô.....” Lãng Vi Phong run rẩy thân mình, khuôn mặt anh tuần nhân dục vọng mà ửng đỏ, lửa nóng con người thuần cũng không thuần nhin nàng, phảng phất ý bảo nàng tiếp tục đi xuống.

Cầm thấy hảo ngoạn, nàng cố ý lấy đầu ngón tay đùa bốn hai lập viên cầu, lòng bàn tay cọ xát thô to nóng thiết, cảm giác của hân nhiệt năng cùng run rẩy.

Ngay trước lỗ nhỏ ở tay nhỏ bé ma làm hạ, thấm ra càng nhiều trong suốt hoạt dịch, chậm rãi đi xuống tích lạc, làm ẩm ướt nóng thiết cùng tay nàng.

Trong suốt bạch dịch làm cho nàng nghĩ đến mới vừa rồi thường đến hương vị, khê liếm môi, nàng nghề hân liếc mắt một cái, mở cái miệng nhỏ nhắn, chậm rãi cúi đầu, ở cửa hân nhìn chăm chú hạ hàm trụ lửa nóng đỉnh.

Nồng đậm nam tính xạ hương lập tức ở miệng lan tràn, nàng vi mị mắt, không chán ghét này hương vị, ngược lại cảm thấy nồng đậm xạ hương càng kích thích của nàng tình dục.

Nàng lấy đầu lưỡi liếm lỗ nhỏ, lại chậm rãi đi xuống, đưa hân cực đại toàn bộ liếm duyệt quá, mới mở ra cái miệng nhỏ nhắn đem nóng thiết hàm nhập, dùng sức nhất hấp.

“Ngô!” Ấm ướt nóng cái miệng nhỏ nhắn đưa hân nóng thiết gắt gao hấp trụ, kích thích của hân mẫn cảm, thân mình căng thẳng, thật lớn lửa nóng nhất thời trường lớn hơn nữa càng cứng rắn.

“Ân.....” Cảm giác miệng nóng thiết trở nên lớn hơn nữa, nhồi vào của nàng cái miệng nhỏ nhắn, nàng miễn cưỡng hàm trụ một nửa, tay nhỏ bé cầm nóng thiết phía cuối, cái miệng nhỏ nhắn cao thấp phun ra nuốt vào bộ làm, không kịp nuốt trong suốt nước bọt theo khóe miệng chảy xuống, làm ẩm ướt của nàng cảm cùng của hân nóng thiết.

“Ngô.....” Bị nàng không ngừng đùa bốn hút, thư sướng khoái cảm làm cho hân nhin không được phát ra kêu rên, thân thể hỏa diễm thiêu đốt hân, đặc hơn dục vọng làm cho hân máu sôi trào.

“Ngô ân.....” Đỗ Tiểu Nguyệt cũng hiểu được thật là khó chịu, bọng ngực nặng trĩu, nhũ tiêm không tự chủ được biến cứng rắn, liền ngay cả tư mật chỗ cũng thấm ra một cổ ẩm ướt nóng, đem của nàng tiết khổ cấp làm ẩm ướt.

Nàng nhin không được mị khởi vi mộng con người, cái miệng nhỏ nhắn nhẹ thở, buông ra miệng nóng thiết, đầu lưỡi chậm rãi dời xuống, há mồm hàm trụ một viên viên cầu.

“Ngô!” Cảm nhận được của nàng hành động, Lăng Vi Phong phát ra một tiếng ồ ồ kêu rên, bị trói trụ kiết nắm thành quyền, cảm giác của nàng cái miệng nhỏ nhắn duyệt làm viên cầu, đầu lưỡi càng ở viên cầu thượng họa vòng, nhẹ nhàng đùa bốn.

Mà tay nàng cũng đi theo vô về chơi đùa một khác khóa viên cầu, lấy thủ cùng miệng lẫn nhau đậu ngoạn, thô trưởng nam căn nhin không được của nàng đùa bốn, không tự chủ được rung động, đỉnh thấm ra càng nhiều bạch dịch.

Cảm giác được của hân thân mình khê run, Đỗ Tiểu Nguyệt buông ra miệng, đầu lưỡi hướng lên trên liếm duyệt, nhẹ nhàng hàm trụ đỉnh, đang định lại tiếp tục phun ra nuốt vào khi, hân lại đột nhiên thẳng lưng, chính căn thật lớn nhất thời toàn bộ nhét vào của nàng miệng.

“Ngô!” Không dự đoán được hân hội đột nhiên động tác, Đỗ Tiểu Nguyệt hoảng sợ, chạy nhanh lấy tay cầm trụ nóng thiết, của hân thô dài đỉnh của nàng yết hầu, làm cho nàng ắn ắn làm ác, thống khổ phiếm nước mắt.

Lăng Vi Phong cũng không buông tha nàng, rất trên lưng hạ di động, làm cho nóng thiết ở nàng ắn áp trong cái miệng nhỏ nhắn cao thấp di động, phun ra nuốt vào của hân cứng rắn.

“Ngô.....” Hân mỗi một cái đỉnh nhập đều thâm cập yết hầu, làm cho nàng thống khổ điệu lệ, cái miệng nhỏ nhắn nhin không được phát ra kháng nghị rên rĩ.

Nhưng là vô dụng, bị dục hỏa chúa tể hân căn bản nghe không được của nàng kháng nghị, một mặt thẳng lưng di động, hưởng thụ bị nàng ắn áp cái miệng nhỏ nhắn bộ làm cho khoái cảm.

Không! Nàng không được!

Đỗ Tiểu Nguyệt khó chịu cau mày, ngay tại Lăng Vi Phong mau bùng nổ khi, nàng dùng sức đẩy hân ra.

“Ngô!” Nóng cứng rần thiết đột nhiên mất đi bị bao vây khoái cảm, hân nhin không được phát ra chưa đủ kêu rên, dính ẩm ướt nóng trong suốt thô dài phiếm tử hồng sáng bóng, ngay tại nóng rực bạch dịch sắp bắn ra khi, một cái đai lưng lại nhanh chóng hệ trụ thô dài, không cho hân phát tiết.

Lăng Vi Phong trừng lớn mắt, không dám tin trừng mắt Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Tuồng nhanh như vậy liền thỏa mãn, chẳng phải là tiện nghi người!” Đỗ Tiểu Nguyệt nhẹ giọng nhất hừ, khuôn mặt nhỏ nhắn phiếm một chút đỏ ửng, hồng diễm cái miệng nhỏ nhắn vi quyết.

Lăng Vi Phong ở trong lòng rống giận, con người đen hung tợn trừng mắt Đỗ Tiểu Nguyệt, không thể phát tiết dục vọng tra tấn hân, mồ hôi nóng nhin không được tự da thịt thấm ra.

Này chết tiết nữ nhân, nhưng lại chết tiết dám trối chặt hân?!

“Như thế nào? Rất khó chịu sao?”

Không nhìn Lăng Vi Phong lửa giận, Đỗ Tiểu Nguyệt kiều mỹ ai thượng hân, tay nhỏ bé nhẹ vỗ về hân ẩm ướt trong ngực, cúi đầu lấy đầu lưỡi khẽ liếm, thường đến vi mạn hương vị.

Chết tiết nữ nhân!

Không thể nói chuyện, Lăng Vi Phong chỉ có thể trừng mắt Đỗ Tiểu Nguyệt, trướng đau dục vọng làm cho hân thống khổ căng thẳng thân mình, bị trối trụ cực đại hoàn toàn không thể phát tiết, chỉ có thể thống khổ liên tục cứng rần trướng.

“Đừng như vậy dùng sức trừng người ta, trừng người gia phải sợ.” Quyết khởi cái miệng nhỏ nhắn, Đỗ Tiểu Nguyệt vẽ mặt vô tội, khả thủy mâu không chút nào không che giấu kia ti giả dối.

Nhìn đến của nàng đặc ý, lửa giận cùng dục hỏa giao tương tra tấn Lăng Vi Phong, nhưng lại không thể phát tiết, thật sự là..... Đáng chết!

Thấy hân tựa hồ sống lại khí, Đỗ Tiểu Nguyệt nhin không được nhẹ giọng nở nụ cười, ngồi ở hân trên lưng, đưa tay thân đến gáy sau, cởi bỏ tể thẳng, màu đỏ đầu y lập tức hạ xuống, hai luồng no đủ miên nhũ ánh vào hân trong mắt, mê người nhũ tiêm khêrun, phẳng phát đám người hái hồng nhạt quả thực.

“Thích không?” Thấp thân mình, mềm mại miên nhũ để của hân trong ngực, nhẹ nhàng cọ xát, nhũ tiêm ngẫu nhiên cùng của hân đầu vú tương đụng chạm, rước lấy nàng hơi hơi ươn thanh.

Vốn chính là muốn đùa hân, kết quả chính mình lại nổi lên phản ứng, của nàng khuôn mặt nhỏ nhắn càng nóng càng hồng, liền ngay cả tuyết trắng da thịt cũng nhiễm một chút phi hồng.

Yết hầu cảm giác một tia làm khát, nàng nhin không được nâng lên thân mình, nhẹ nhàng liếm môi.

“Người có thể hay không khát?” Nàng đi xuống giường, theo trên bàn cầm nhất bầu rượu, lại chậm rãi đi hướng hân.

Của hân tầm mắt không tự chủ được theo nàng di động, tuyết trắng da thịt không tỳ vết mê người, ỏ nhiễm thượng một chút phi sắc sau, càng như một đóa dục trần đóa hoa, tản ra mị nhân sáng bóng.

Mà theo của nàng đi lại, mê người vú kinh hoảng, điều ra mê người độ cong, kia hồng nhạt nhũ tiêm ở tuyết trắng da thịt làm nổi bật hạ giống no đủ quả thực, chọc người cấp dục hiệt thủ.

Đỗ Tiểu Nguyệt hiện lên giường, lại lần nữa khóa ngồi ở Lăng Vi Phong trên người, mang theo bầu rượu làm cho hồ khẩu đối với đàn khẩu, uống một ngụm.

“Hảo uống!” Năm xưa rượu nhường giải khát, nàng thỏa mãn liếm môi, chọn mâu liếc hân liếc mắt một cái, ở của hân nhin chăm chú hạ đem rượu ngã vào hân ngực thượng.

“Như vậy uống, không biết có thể hay không rất tốt uống?” Nàng thấp nam, cúi đầu lấy đầu lưỡi xuyên ẩm ngã vào hân trên người rượu dịch.

Đầu lưỡi thường đến thần nhiên rượu hương cùng của hân hương vị, tay nhỏ bé chậm rãi khuynh đảo, lại lấy lời lẽ cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ tuyết uống, cuối cùng đi vào bị nàng lấy đai lưng hệ trụ lửa nóng thượng, khiêu khích ngẩng đầu ghé hân liếc mắt một cái.

Người dám!

Lăng Vi Phong trừng mắt Đỗ Tiểu Nguyệt, hơi thở ở cửa nàng đùa bốn hạ trở nên ồ ồ không xong, khả kiều ngạo không được hấn yếu thể cúi đầu, vẫn đang thẳng tắp nhìn nàng.

Đỗ Tiểu Nguyệt giơ lên khoe miệng, mang theo bầu rượu, làm cho hồ khẩu nhắm ngay lửa nóng, ở cửa hấn nhìn chăm chú hạ, đem còn thừa rượu dịch toàn bộ ngã vào cửa hấn nam tính cực đại thượng.

Hừ! Nàng khiến cho hấn nhìn xem, nàng Đỗ Tiểu Nguyệt có dám hay không!

4. Chương 4

Nụ hoa mở rộng hoa tâm

Chỉ vì người mà mở ra

Chỉ thuộc về một mình người.....

Rượu hơi lạnh tràn trên nóng thiết đang bị đai lưng trói chặt, dịch rượu theo độ cong chảy xuống, làm ẩm ướt đai lưng cùng đệm chắn bên dưới.

Nhất thời, hương rượu nồng đậm lan tràn ở bên trong.

Lăng Vi Phong không dám tin trừng mắt Đỗ Tiểu Nguyệt, không thể tin được nàng thực sự dám làm như thế, bị lăng nhục lửa giận thiêu đốt, lần đầu cảm thấy tôn nghiêm nam tính của mình đều bị nữ nhân trước mắt này cấp làm bắn hầu như không còn.

“Nhớ kỹ, trăm ngàn đừng gây chiến với ta.” Đỗ Tiểu Nguyệt đối Lăng Vi Phong lắc lắc ngón trỏ, trên khuôn mặt phiem hồng nhiễm thượng một chút vẻ hơi say, tăng thêm một tia kiều mỹ. “Ta đều dám đem chàng cột vào trên giường, chàng nghĩ rằng ta và chàng còn có chuyện gì không dám làm?”

Nàng ném bầu rượu xuống, cúi đầu nhìn mặt cực đại kia, dịch rượu cùng bạch dịch hỗn hợp, nhiễm ra mùi đậm mị.

Nàng nhẹ nhàng liếm môi, ngực vì tình dục mà gia tốc nhảy lên, động tác theo bản năng, không hề lo lắng loại hành vi này có bao nhiêu hải tục.

Cúi đầu, nàng vươn phần lưỡi khe liếm xuống đỉnh cực đại, ném đến dịch rượu cùng hương vị của hấn, tay nhỏ bé cầm phía cuối, cái miệng nhỏ nhắn chậm rãi hàm trụ mặt thật lớn kia, lại chỉ ở đỉnh nhẹ mút một nửa, cọt xát giống như khiêu khích.

“Ngô!” Lăng Vi Phong thống khổ nắm chặt nắm đấm, thống khổ không thể phát tiết thỏa mãn làm cho gân xanh hiện lên trên tay, nhìn cái miệng nhỏ nhắn mê người kia liếm cực đại của hấn giống liếm kẹo hồ lô, thị giác đâm mĩ làm cho hấn không thể kháng cự.

Nóng thiết càng trường càng đại, nhưng lại bị đai lưng hệ trụ, không thể bắn ra dục vọng, hấn thống khổ khó nhịn cắn khăn mặt ngoài miệng, lửa giận cùng dục hỏa thiêu đốt hấn, mồ hôi từng giọt từng giọt chảy xuống, làm ẩm ướt vải trải giường.

Liếm đủ, Đỗ Tiểu Nguyệt mới chậm rãi buông miệng ra, môi dưới lây dính trù dịch màu trắng, nàng thân lưỡi nhẹ nhàng liếm đi, mị mâu nhẹ ôm lấy hấn.

“Chàng có cảm thấy nóng hay không?”

Nàng khó chịu vuốt chính mình, tay nhỏ bé lướt qua cổ tinh xảo của mình, xương quai xanh, chạm vào tuyết nhũ no đủ trầm trọng, tay nhỏ bé sờ, không tự chủ được dật ra một tiếng ưm.

Nàng nắm trong tay cảm giác thoải mái, hai tay dùng sức đùa bốn bộ ngực chính mình, vuốt ve nhũ thịt tuyết trắng, đụng chạm nhũ lõi sớm cứng rắn, khiêu khích dục vọng mãnh cảm chính mình.

Lăng Vi Phong cặp mắt đen nóng cháy không nhúc nhích nhìn chăm chú vào vưu vật trước mắt, tóc dài rối tung cùng da thịt tuyết trắng tạo thành đối lập mê người.

Hai tay nhỏ bé không ngừng đùa bốn hai luồng no đủ, nhìn nụ hoa hồng nhạt bị nàng đùa bốn, nộn thịt tuyết trắng từ khe hở ở giữa phiếm tình, bộ dáng dâm mị nhất nhất khiêu khích thị giác của hắn.

Tầm mắt của hắn dời xuống, nhìn đến tiết khô tuyết trắng bởi mồ hôi mà dính sát da thịt của nàng, hoa huyết yêu mỵ sớm tràn ra hương vị hoa dịch ngọt ngào, ẩm ẩm ướt ướt, làm cho hắn nhìn thấy cảnh xuân như ẩn như hiện mị hoặc.

“Phong, ta thật là khó chịu.....”

Hạnh mâu sớm mù sương, vú no đủ bị nàng vuốt ve phiếm ra một mảnh côi hồng, nụ hoa nở rộ dựng thẳng, thành thực giống như trái cây, khiến cho người ta hảo muốn cắn một ngụm.

Đỗ Tiểu Nguyệt khó chịu ngẩng đầu lên, cảm thấy lửa nóng thiêu đốt nàng, nơi riêng tư phía dưới cũng trở nên ẩm ướt, một chút dịch tu nhân ẩm ướt không ngừng chảy ra.

Cắn môi, nàng nhịn không được đưa tay, cách vài dẹt ẩm ướt nhẹ vuốt đóa hoa mẫn cảm, vừa mới đụng tới, rên rỉ mị nhân liền không nhịn được từ miệng nhỏ dật ra.

Nghe được rên rỉ của nàng, Lăng Vi Phong chấn động, yết kết không nhịn được dao động, nhìn tay nàng ở ngoài hoa huyết đùa, vài dẹt mỏng manh dính sát hoa huyết nộn thịt, yêu mỵ làm cho hắn mờ mắt.

Mà trong cơ thể dục hỏa lại càng không ngừng điên cuồng hét lên muốn phát tiết, nóng thiết trường đến đỏ hồng, đỉnh không ngừng dật ra bạch dịch, lại tích lặc chảy xuống, đem nóng thiết biến thành càng ẩm ướt càng nóng.

Hắn muốn nàng! Đỏ mắt phát cuồng nhìn yêu nữ trước mắt, hắn bị nàng khiêu khích toàn bộ thân thể đều nhanh nổ tung, nếu không muốn nàng, hắn nhất định sẽ chết!

Nhưng Đỗ Tiểu Nguyệt hoàn toàn không biết Lăng Vi Phong thống khổ, nàng chỉ cảm thấy chính mình thật là khó chịu, rõ ràng chỉ uống một chút rượu, như thế nào cảm thấy nóng quá, hảo ẩm ướt?

Hơn nữa cái nơi kia cũng thật kỳ quái, một cỗ dịch ẩm ướt không ngừng tràn ra, đem tiết khô của nàng đều làm ẩm ướt, liền đưa ngón tay vào chọc cũng dính tới một tia dịch ẩm ướt.

Cái miệng nhỏ nhắn hé mở, hơi thở như lan nhẹ thở ra, ngón tay cách vài dẹt vỗ về chơi đùa hoa huyết, ngay từ đầu còn có thể cảm thấy khoái ý, mà dần dần, nàng chưa đủ, nàng càng muốn nhiều.....

Nàng nhịn không được cởi đi tiết khô, thân thể tuyết trắng mềm mại lại không một tia che lấp, toàn bộ nở rộ ở trước mắt Lăng Vi Phong.

Nàng mở chân ra, ngón tay đẩy ra cánh hoa thịt ẩm ướt, giữa đầu, hưởng thụ vỗ về chơi đùa chính mình khuấy khoả, đầu ngón tay mới tiến vào một chút, lập tức bị gắt gao hấp trụ, làm cho nàng phát ra một tiếng buồn ngâm. (*Phụt*, sắc nữ. Tiểu muội bái hạ cam lai)

Cánh hoa thịt hồng nhạt giống đóa hoa thành thực. Làm cho hoa dịch mê người, từ chân rơi xuống, làm ẩm ướt hạ phúc của hắn, mùi ngọt ngấy tràn ngập, dụ hoặc hắn.

Lăng Vi Phong không chuyển mắt nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt âu yếm chính mình, ngón tay chậm rãi tham nhập hoa huyết phấn nộn, nhất thốn nhất thốn bị hút vào, cuối cùng căn chính nhập vào, bị gắt gao hấp trụ.

Cảnh tượng xinh đẹp làm cho hắn nhịn không được đỏ trầu khẩu khí, mà Đỗ Tiểu Nguyệt cũng dật ra một tiếng mị ngâm theo, cắn môi, nàng theo bản năng, để cho ngón tay chậm rãi ra vào nộn huyết, đảo ra càng nhiều hoa dịch.

“Ngô.....” Ngẩng cao trán, nàng cảm thấy ngón tay chính mình bị nộn vách tường gắt gao vây trụ, theo mỗi một cái ra vào, ngón tay nàng bị hấp càng nhanh.

Không, đầu ngón tay đụng chạm đến bên trong nhụy hoa, làm cho nàng run một chút, mị ngâm lại dật ra, hoa dịch sái càng nhiều.

Nàng tò mò đụng chạm nhụy hoa, mỗi một lần chạm nhẹ đều mang đến run rẩy còn có cảm giác thoải mái nói không nên lời, làm cho nàng không tự chủ được lại tham nhập một ngón tay, đang đùa bỡn nộn nhụy mẩn cảm.

“A!” Nhụy tâm phần nộn nhẹn không được trêu đùa của nàng, bắt đầu biến thùng biến cứng rắn, nộn huyết cũng bắt đầu không ngừng co rút lại, làm cho ngón tay mỗi một cái ra vào đều càng thêm khó khăn.

Mùi ngọt ngậy càng đậm, cùng với mỗi một cái co rút nhanh, cánh hoa thịt hồng nhạt không nhẹn được co rút lại, cuốn ra càng nhiều dịch ẩm ướt, theo ngón tay nàng co rúm phát ra tiếng nước dâm dâng.

“Ân a.....”

Tô ngậm mị nhân nhẹn không được từ nhỏ miệng dật ra, cùng với vị ngọt nồng đậm, thân thể của nàng càng đỏ, giống hoa hồng nở rộ đến mức tận cùng.

Đến cuối cùng một tiếng yêu kiều vang lên, càng nhiều hoa dịch nhất ba nhất ba lưu tiết, nàng ngửa đầu, rốt cuộc vô lực chống đỡ chính mình, cả người ngã vào trên người hắn, hưởng thụ đến cao trào lần đầu tiên.

Hương vị ngọt ngào phiêu tán, cùng với tiếng thở dốc là áp lực thô suyền, tạo thành hơi thở dâm mĩ.

Thân thể trắng mịn mềm mại kề sát ở trên người, Đỗ Tiểu Nguyệt phun ra hơi thở phát hướng da thịt mẩn cảm Lăng Vi Phong, hẳn biết nàng đã đạt đến thỏa mãn.

Nhưng hắn còn không có, bị dục vọng trối trụ cuồng rầm rĩ đòi giải phóng, nhưng hắn lại không thể động đây, mà thân thể mềm mại mê người dán tại trên người lại một loại tra tấn.

“Ngô ngô.....” Hắn nhẹn không được phát ra kêu rên kháng nghị, muốn nàng cởi bỏ cái đai lưng chết tiết kia, còn có dây thừng trối chặt hắn tay chân, sau đó.....

Chết tiết! Hắn tuyệt đối sẽ hạ gục nàng!

Dục vọng mãnh liệt làm cho hắn lại đau lại nóng, nếu không phát tiết, hắn tuyệt đối sẽ chết!

Nghe thấy thanh âm Lăng Vi Phong, Đỗ Tiểu Nguyệt miễn cưỡng giơ con ngươi lên, chống lại ánh mắt hắn, không hiểu hắn đang nói cái gì. “Ta nghe không hiểu lời của chàng.”

Thanh âm của nàng mềm mại, mang theo một tia kim nén, hạnh mâu dạng dày một chút thủy quang, khuôn mặt hơi hồng giống một quả táo chín đỏ, làm cho người ta hảo muốn cắn một ngụm.

“Ngô ngô ngô.....” Chết tiết! Lấy khăn mặt trong miệng ta ra ngay!

Nháy mắt, Đỗ Tiểu Nguyệt chống tay suy nghĩ một chút. “Chàng là muốn ta lấy khăn mặt trong miệng chàng ra sao?”

“Ừ.....” Lăng Vi Phong dùng sức gật đầu.

“Không được!” Không chút nghĩ ngợi, Đỗ Tiểu Nguyệt lập tức từ chối, “Nếu lấy khăn mặt ra, chàng nhất định sẽ lại rống to kêu to, sẽ thực ẩm ỹ!”

“Ngô ngô.....” Chết tiết! Hắn sẽ không kêu! Hắn hiện tại thậm chí vùi vào hoa huyết ẩm ướt nóng ẩm áp của nàng, chết tiết hẳn muốn nàng!

“Nghe không hiểu!” Vẫn ngô ngô kêu, ai nghe hiểu được? “Dù sao ta sẽ không lấy khăn mặt ra, chàng bỏ cuộc đi!”

Lăng Vi Phong hảo muốn vươn tay bóp chết Đỗ Tiểu Nguyệt, nữ nhân chết tiết này!

Không để ý tới nhìn chăm chăm của hắn, Đỗ Tiểu Nguyệt cúi đầu nhìn về phía hắn cực đại vẫn đang cao ngạo cứng rắn đứng thẳng, nhẹ nhàng trong nháy mắt. “Oa! Vẫn đang lớn như vậy, chàng rất khó chịu sao?”

Vô nghĩa! Nàng đang nắm hắn trong tay, bằng không hắn nhất định sẽ làm cho nàng ném thử thống khổ hiện tại của hắn!

“Được rồi! Ta đem đai lưng cởi bỏ!” Rốt cục lương tâm phát hiện, Đỗ Tiểu Nguyệt động tay đem đai lưng ở trên nóng thiết thượng cởi bỏ.

Vừa mới cởi bỏ, một chút bạch trù nóng cháy lập tức phun đến trên mặt nàng.

Đỗ Tiểu Nguyệt ngẩn người, đưa lưỡi liếm đi bạch dịch trên môi, lại dùng tay lau đi chất lỏng phun đến trên mặt, nhìn bạch trù ẩm ướt nóng bỏng trên tay, nàng tự nhiên cúi đầu, vươn phần lưỡi chậm rãi liếm đi.

Lăng Vi Phong yên lặng nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt, hai má đỏ bừng vẫn đang dính có một tia bạch dịch, cái lưỡi phần nộn thơm tho chậm rãi liếm chất lỏng vừa rồi trào ra ở trên thất lưng, nhìn đầu lưỡi mê người kia, hẳn không khỏi nghĩ đến mới vừa rồi cái lưỡi thơm tho kia liếm duyên cực đại của hắn như thế nào.

Còn có cảm giác bị cái miệng nhỏ nhắn kia mút lấy, gắt gao bao ở nam tính của hắn, chậm rãi liếm duyên phun ra nuốt vào.....

Càng nghĩ, nóng thiết vừa mới tiêu thất lại trưởng đại, thẳng tắp đứng lặng.

Nhìn thấy nóng thiết của hắn lại thành lớn, Đỗ Tiểu Nguyệt không khỏi giật mình. “Như thế nào lại đã lớn? Không phải vừa mới mới tiêu sao?”

Nàng trừng mắt nhìn nóng thiết thật lớn, biết đây là muốn đi vào gì đó trong cơ thể nàng, mà nàng vừa mới còn giống như chưa đi đến bộ bước này.....

“Đúng nga! Ta đều đã quên.” Đã quên bước quan trọng mấu chốt này.

Đã quên cái gì?

Nghe được tiếng Đỗ Tiểu Nguyệt, Lăng Vi Phong sửng sốt, sợ nàng lại muốn dùng đến cái phương pháp kỳ quái gì đùa bỡn hắn.

Lại bị nàng chơi đùa nữa, hắn nhất định sẽ chết!

Đang muốn phát ra thanh âm kháng nghị, đã thấy nàng khóa ngòi ở trên thất lưng hắn, tay nhỏ bé cầm nóng thiết, hơi hơi khởi động thân mình, làm cho hoa huyết phần nộn mê người nhắm ngay cực đại.

Hắn hiểu được nàng muốn làm gì! Thanh âm muốn kháng nghị lập tức nuốt trở lại, chờ mong nhìn nàng, hận không thể sớm một chút tiến vào trong cơ thể nàng.

“Ngô.....” Cảm giác vật cứng trong tay tựa hồ trở nên lớn hơn nữa, Đỗ Tiểu Nguyệt không khỏi sửng sốt.

Là sai cách thức sao?

Không cho chính mình lại nghĩ nhiều, cắn cánh môi, nắm nóng thiết, nhắm ngay hoa huyết, nàng chậm rãi ngồi xuống đi.....

“A!” Trượt rồi!

Đáng chết! Lăng Vi Phong nhịn không được ở trong lòng mắng lời thô tục.

“Thử lại một lần.” Đỗ Tiểu Nguyệt liếm liếm môi, cầm nóng thiết, chậm rãi thử lại một lần.....

Không được! Lại trượt!

Cau mày, Đỗ Tiểu Nguyệt không phục lại thử vài lần, nhưng chỉ có vào không được.

“A! Như thế nào vào không được?” Nàng thở phì phò thấp thỏm, toàn thân đều cảm thấy nóng quá, nộn huyết tư mật không ngừng giọt ra hoa dịch, đem chân của nàng cùng hạ phúc của hắn đều làm ẩm ướt.

“Chán ghét! Nhất định là chàng quá lớn, mới có thể vào không được! Chàng không có thể nhỏ đi một chút sao?” Vặn vào không được, nàng đại tiểu thư tức giận!

Hậu! Tốt nhất là sai thuộc về hắn đi!

Lăng Vi Phong trừng mắt nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt, hoa huyết vẫn chảy ra ẩm ướt nóng, không chiếm được thỏa mãn hắn cũng rất thống khổ, khuôn mặt tuần mỹ ứng hồng, mồ hôi không dừng tích tụ.

Dục vọng bị cầm nếu không được giải quyết, hắn nhất định sẽ chết!

Đáng chết! Hắn không khỏi hoài nghi nàng là cố ý!

“Ánh mắt trừng lớn như vậy là sao? Vất vả là ta nha!”

Nàng lại nóng lại khát, bộ ngực hạo trường lại hạo nặng, liền ngay cả tiểu huyết tư mật cũng rất khó chịu, không dừng tràn ra tu nhân mật dịch.

Thở phì phò, tay nhỏ bé đầy mồ hôi ẩm ướt nắm nóng thiết thô to, nàng quyết định thử lại một lần, đối nộn huyết thật sớm đâm ướt không chịu nổi, nàng chậm rãi ngồi xuống.....

Cắn khần mặt, hắn nhìn cánh hoa thịt phần nộn chảy hương dịch, bên trong nộn vách tường không dừng co rút lại, cuốn ra càng nhiều ngọt ngấy, cảnh tượng yêu mỹ kích thích hắn.

Không hề để cho nàng từ từ đến, hắn chịu không nổi khởi động thất lưng, khi nàng không kịp phòng bị, cực đại hung hăng tiến vào nộn huyết, một lần phá đi tầng lá mỏng kia.....

“Đau quá.....”

Không dự đoán được Lăng Vi Phong sẽ đột nhiên hành động, Đỗ Tiểu Nguyệt ngẩn người, đột nhiên đau đớn xâm chiếm toàn thân, làm cho nàng cả người vô lực nằm ở trên người hắn.

Xử nữ huyết chậm rãi từ hoa huyết chảy ra, nộn vách tường dễ chịu, cùng mật dịch hỗn hợp cùng một chỗ, bao vây lấy nam tính tráng kiện.

Bị thịt vách tường gắt gao hấp trụ cảm giác vô cùng tốt đẹp, Lăng Vi Phong chịu không nổi di động thất lưng cao thấp trừu cảm, mỗi một cái tiến vào đều dùng hết khí lực sở hữu, mỗi một lần rời khỏi lại cuốn ra hỗn hợp tơ máu mật tân, đảo ra càng nhiều thủy dịch.

“Không cần..... Đau quá.....” Đỗ Tiểu Nguyệt kháng nghị la hét, tay nhỏ bé nắm chặt thành quyền, để ở ngực Lăng Vi Phong, muốn đẩy hắn ra, nhưng đau đớn lại làm cho nàng khí lực một chút cũng không dùng được, chỉ có thể đáng thương hồng hốc mắt, thấp khóc ra tiếng.

“Ngô.....” Không nhìn kháng nghị của nàng, Lăng Vi Phong dùng sức đẩy mạnh thất lưng, hưởng thụ khoái cảm bị nộn vách tường bao vây, còn có ở trong cơ thể nàng tiến lên khoái hoạt, dục vọng chiếm hữu hắn, dùng sức ở nộn huyết rong ruổi.

“Ô..... Đau..... Không cần.....” Đỗ Tiểu Nguyệt thấp khóc, tiểu huyết phần nộn bị mở rộng, theo mỗi một cái ma sát của hắn nộn vách tường lại co rúm, truyền đến một tia đau đớn, làm cho nàng chịu không nổi cắn cắn môi.

Nhưng Lăng Vi Phong sớm không nghe thấy của nàng thấp khóc, dục vọng mạnh mẽ thâm sâu làm cho hắn rất cuộc không thể tự hỏi, thâm nghĩ hung hăng vui vào trong cơ thể nàng, phát tiết dục vọng sớm thiêu đốt hồi lâu.

“Ngô a.....” Đỗ Tiểu Nguyệt yếu ớt ghé vào trên người Lăng Vi Phong, trên người đổ mồ hôi cùng mồ hôi của hắn dung hợp cùng một chỗ, hai người nơi riêng tư kề sát, mỗi một cái ra vào của hắn, chấn động thân thể của nàng.

Nàng không thể chống cự, chỉ có thể tùy ý để hắn tàn sát bữa bãi nộn huyết lây lội không chịu nổi, hoa dịch theo mỗi một cái đảo ra của hắn mà tuôn chảy, làm ẩm ướt hạ phúc hai người.

“Không cần..... Ngô.....”

Nàng cả người ghé vào trên người hắn, thân thể sức nặng làm cho hắn tiến vào càng sâu càng dùng sức, phần vách tường nộn thịt tự nhiên co rút lại, đưa hắn gắt gao hấp trụ, phân bố ra yêu dịch không được lưu tiết, làm trơn ra vào của hắn.

Dần dần, cơn đau đớn kia chuyển thành một mặt cảm giác tê dại, vừa chua xót lại đau, kích thích dưng đạo của nàng, đau đớn chậm rãi biến mất, mang đến một chút thần nhiên thư sướng.

“A ư.....” Cắn môi, nàng tự nhiên vặn vẹo thất lưng, phối hợp co rúm của hắn, theo tiết tấu của hắn, làm cho dưng đạo nhanh trất đưa hắn hấp trụ càng nhanh.

“Ngô.....” Yêu nữ này!

Lăng Vi Phong cắn chặt khăn, nhận thấy được Đỗ Tiểu Nguyệt phối hợp, còn có bị hoa dịch ẩm ướt nóng ẩm dễ chịu đầy khoái cảm, làm cho hắn mỗi một cái ra vào trở nên càng thông thuận, mỗi một cái đảo làm giai nhin ra càng nhiều hoa dịch, làm ra tiếng nước tư tư.

“A!” Bị khoái cảm thật sâu đảo làm cho cánh môi không dừng dật ra ngậm kêu mị nhân, ngẩng đầu lên, nàng không tự chủ được ngồi dậy, tay nhỏ bé dán tại trên ngực của hắn, phối hợp với hắn, vừa lên một chút làm cho nộn huyết phun ra nuốt vào hắn.

“Ngô.....” Lăng Vi Phong mị mắt thấy Đỗ Tiểu Nguyệt yêu mị lang thang hành động, vú no đủ theo động tác của nàng cao thấp lay động, nhũ lồi hồng nhạt dụ hoặc hắn, mỗi một lần ra vào đều làm cho hắn phát cuồng.

“Ngô a..... Phong.....” Nàng không tự chủ được kêu tên của hắn, cảm thấy chính mình trở nên kì lạ quá, nóng thật là khó chịu, nhưng cũng thật thoải mái.

Lần đầu tiên cảm nhận được khoái ý chiếm lấy nàng, dừng đạo nhanh trất không dừng co rút lại, đưa nam tính của hắn hấp càng nhanh, mỗi một cái tiến vào đều thật sâu đâm vào chỗ sâu nhất của nàng, làm cho nàng nhin không được dật ra mị ngậm nhẹ nhẹ.

Đau đớn lần đầu sớm bị khoái ý thay thế, nàng theo bản năng hưởng thụ khoái hoạt, trức trặc lại nhiệt tình hấp nóng thiết, làm cho nộn vách tường trong cơ thể ma sát lửa nóng, muốn hắn cũng điên cuồng theo.

“Ngô.....” Lăng Vi Phong chịu không nổi chuyển động mạnh thất lưng, theo phun ra nuốt vào của nàng dùng sức đảo nhập trong cơ thể nàng, mỗi một cái đảo nhập đều thật sâu đâm vào chỗ sâu nhất của nàng, đụng vào chỗ mẫn cảm nhất.

“A..... Không.....” Hắn đi vào sâu quá, hơn nữa đều cố ý đụng vào một khối nộn thịt mẫn cảm nhất kia, làm cho nàng nhin không được tiêm hô thành tiếng, thân mình vừa mới đạt đến cao trào chịu không nổi ma sát của hắn, nhất ba ba thủy dịch từ trong chỗ sâu phun trào ra, đánh sâu vào bên trong nóng thiết.

Lại lần nữa đạt đến cao trào, Đỗ Tiểu Nguyệt vô lực ghé vào trên người Lăng Vi Phong, thân thể mềm mại trắng mịn ẩm ướt mồ hôi không chịu nổi, phun ra hơi thở vừa vô lực vừa xúc động.

Vừa vận hạ thân hắn lại do chưa đủ, bị hoa dịch ẩm áp cọ rửa khoái cảm làm cho hắn phát ra thô thanh gâm nhẹ, càng dùng sức ở trong cơ thể nàng trườn đưa.

Bị nóng thiết đảo ra mật dịch hương vị ngọt ngào bay ra, đưa cực đại của hắn biến thành ẩm ướt, thân thể cùng thủy dịch tiếp xúc phát tiếng nước tư tư không ngừng, đảo ra tiếng vang dâm mĩ. (Ack, cái này gọi là nhạc không lời phải không nhỉ?)

“A! Không cần..... Ô.....” Nộn thịt vách tường rốt cuộc không chịu nổi đùa bỡn của hắn, cái miệng nhỏ nhắn dật ra cầu xin tha thứ hư nhuyển, cúi đầu phát ra nức nở.

5. Chương 5

Lăng Vi Phong cắn chặt khăn, đầu óc của hắn bắt đầu nóng lên, hiện ra trống rỗng, bản năng hưởng thụ khoái cảm bị nộn vách tường gắt gao bao vây, ở một khắc cuối cùng, càng dùng sức lớn độ cong trườn đưa, đảo ra càng nhiều chất lỏng hương ngậy.

“Ô a.....”

Rốt cuộc thừa nhận hắn không dừng đùa bỡn, Đỗ Tiểu Nguyệt tiêm kêu một tiếng, khoái hoạt thật lớn làm cho nàng choáng váng, vô lực ngắt ở trên người Lăng Vi Phong.

Hắn cũng theo đó phát ra một tiếng thô rỗng, dùng sức sáp nhập một cái, cả người thả lỏng, bạch dịch đầy đủ từ đỉnh lỗ nhỏ phun ra, đem hoa huyết sớm bị hắn nghịch đến lầy lội biến thành càng thêm ẩm ướt không chịu nổi.

Nhất thời, vị tinh ngọt nồng đậm tràn ngập bên trong, thật lâu không tiêu tan.....

“Ân.....” Đỗ Tiểu Nguyệt khó chịu nhăn lại tế mi, toàn thân vừa chua xót lại đau, mang theo một tia tu nhân đau đớn.

Thật là khó chịu!

Nàng chu miệng lên, khổ sở muốn lật người, lại phát hiện chính mình hoàn toàn không thể nhúc nhích, liền ngay cả muốn động cái tay cũng không động đậy được.

Sao lại thế này?!

Đỗ Tiểu Nguyệt nhanh chóng mở mắt ra, lại phát hiện tay mình thủ bị trói lơ lửng cao, hai chân mở rộng, bị trói trụ ở trên giường. Mà nam nhân nguyên bản bị trói ở trên giường lại ung dung ngồi ở một bên, lạnh lùng nhìn nàng.

Trên người nàng không có một mảnh quần áo, trắng trợn hiện ra trước mặt hắn, thân thể còn bị biến thành như vậy tư thế cảm thấy thẹn.

“Chàng.....” Đỗ Tiểu Nguyệt không thể tin được nhìn Lăng Vi Phong.

Hắn không phải bị trói ở trên giường sao? Khi nào thì gãy được? Hơn nữa như thế nào đổi thành nàng bị trói, đây là cái tình hình gì nha? Như thế nào tình huống hoàn toàn điên đảo?

“Người cuối cùng tỉnh?” Giơ lên khuôn mặt tươi cười, Lăng Vi Phong thưởng thức biểu tình trên mặt Đỗ Tiểu Nguyệt. Hắn trên người cũng không có quần áo gì, trần trụi như nàng, con ngươi đen hẹp dài thần nhiên đảo qua thân thể mềm mại, một chút tà nịnh hiện lên trong mắt.

“Chàng..... Ta..... Đây.....” Đỗ Tiểu Nguyệt kinh ngạc nói không ra lời, nhìn Lăng Vi Phong tà ác tươi cười, trong lòng không khỏi có dự cảm không tốt.

Nàng nhưng là so với ai khác đều hiểu hắn, hắn bề ngoài cao ngạo lạnh lùng so với bất kỳ ai khác lòng tự trọng lại càng mạnh hơn. Nàng cứ như vậy đem hắn cột lấy “Cường” đi, nghĩ cũng biết tự tôn của hắn bị nàng tổn thương sâu bao nhiêu!

Xong rồi, nàng nhất định sẽ bị trả thù!

“Có phải hay không muốn hỏi ta như thế nào thoát khỏi dây thừng?” Lăng Vi Phong đem tâm địa nghi vấn Đỗ Tiểu Nguyệt nói ra.

“Ách.....” Nuốt nước miếng, Đỗ Tiểu Nguyệt cười gượng vài tiếng, ánh mắt chuyển quay tròn, nghĩ hiện tại nên làm cái gì bây giờ.

“Người nghĩ đến nhuyển cần tán được hiệu duy trì được bao lâu? Nếu không có nhuyển cần tán khống chế, người nghĩ đến bây giờ dây thừng này còn có thể khống chế được ta sao?”

Lăng Vi Phong ngón tay không an phận ở trên gương mặt phấn nộn của Đỗ Tiểu Nguyệt dao động, chạm rãi chạm đến gáy ngọc xinh đẹp, xương quai xanh tinh tế..... Cuối cùng đi vào một cái miên nhũ no đủ, đầu ngón tay nhẹ gầy nhũ tiêm hồng nhạt.

“Ngô.....” Hắn vuốt ve đụng chạm nhẹ nhàng, nhiệt khí trên đầu ngón tay lại rơi vào da thịt trên tay, lực chú ý của nàng không khỏi bị hắn khống chế, miễn cưỡng theo khiêu khích của hắn nổi lên phản ứng.

Cẩn môi, nàng chột dạ quật cường nhìn hắn. “Chàng muốn như thế nào? Dù sao kết quả đã tạo thành, chàng đối ý cũng không có được, nói cho chàng, chàng nhất định phải thú ta rồi!”

Dù sao trong sạch của nàng đã cho hắn, không cần quần áo có phải dùng sức mạnh hay không, hắn đã là người của nàng, nàng nhất định gả hắn!

“Cho dù ta không thương người?” Hắn nhíu mày nhẹ hỏi.

Đỗ Tiểu Nguyệt ngẩn người, không nghĩ tới điểm ấy. Đơn thuần nàng nghĩ đến hắn nhất định sẽ thích nàng, chưa từng nghĩ tới khả năng hắn sẽ không thích nàng. Cho dù không phải hiện tại, hắn về sau cũng nhất định sẽ yêu thương của nàng, nàng có tụt lùi!

“Ta.....”

Nàng có tự tin! Nàng có! Nhưng là vì sao giờ phút này bị hấn vừa hỏi như vậy, nàng nhưng không cách nào đúng lý hợp tình trả lời, vì sao?

Thấy nàng biểu tình không ngừng chuyển biến, Lăng Vi Phong nhìn thấy mắt nàng có bất an, nhìn thấy nàng che giấu yếu ớt rất tốt, tâm không khỏi trùng xuống.

Tiểu nữ nhân trước mắt này xảo quyết nha! Cũng không hoàn toàn là tự tin như vậy, nàng cũng có thời điểm sợ hãi, mà sợ hãi của nàng đến từ chính hấn – sợ hấn không thương nàng!

Nghĩ vậy, Lăng Vi Phong trong lòng không khỏi hiện lên một tia mềm mại, một loại cảm giác nói không nên lời, làm cho hấn không thể chán ghét nàng, cho dù nàng dùng loại thủ đoạn này “Cường” hấn, hấn vẫn là không thể chán ghét nàng, càng không thể tức giận với nàng.....

Được rồi! Hấn là có điểm tức giận!

Dù sao một người nam nhân cứ như vậy bị nữ nhân cấp cường bức, hơn nữa thủ đoạn của nàng còn muốn đem hấn đùa suýt chết, lại dám đem “Nơi đó” hấn trối lại, nàng là muốn cho hấn bị đục vọng tra tấn mà chết sao?

Nghĩ đến nàng tối hôm qua khiêu khích, Lăng Vi Phong không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười.

Đối nàng, hấn thực sự không biết nên làm cái gì bây giờ, rõ ràng thực chán ghét nàng cứ quẩn quít lấy hấn, nhưng khi nàng thực sự không triền hấn, hấn cũng không từ tự chủ lại thường nghĩ đến nàng.....

Như thế nào? Cảm tình của hấn thực sự bị nàng cấp bắt được?

Nếu nàng thực sự không triền hấn, hấn ngược lại có phần mất mát, ngược lại hy vọng nàng vẫn quẩn quít lấy hấn, cho dù phiền cũng không có cái gọi là.....

“Ta..... Ta sẽ khiến cho chàng yêu ta!”

Thanh âm tự tin mềm mại làm cho hấn hồi phục tâm trí, hấn dương mắt, thấy nàng tự tin lại quật ngạo nhìn hấn, một chút cũng không có một tia lui bước.

“Ta có tự tin, chàng nhất định sẽ yêu ta!” Đúng vậy! Nàng có tự tin!

Áp chế bất an trong lòng, Đỗ Tiểu Nguyệt nói như vậy thuyết phục chính mình. Cho dù không phải hiện tại, về sau hấn cũng nhất định sẽ yêu nàng!

Nhìn nàng biểu tình không chịu thua, Lăng Vi Phong nhận không được nở nụ cười. “Ta cũng sẽ không quên người tối hôm qua là như thế nào đối đãi với ta. Người cảm thấy ta có khả năng sẽ yêu nữ nhân đem tôn nghiêm của ta dẫm nát dưới lòng bàn chân sao?”

Đem nam nhân cột vào trên giường cứng rắn thượng, loại sự tình này cũng chỉ có nàng làm ra được đi.

Ai! Thật không hiểu nên làm gì với nàng bây giờ.....

“Làm ơn! Chàng khẩu khí không cần ủy khuất như vậy được không? Ít nhất ta tối hôm qua cũng đem chàng hầu hạ rất khá nha! Chàng dám phủ nhận sao?”

Hừ! Vì tối hôm qua, nàng nhưng là luyện tập thật lâu nha!

Nói đến này, Lăng Vi Phong mới nghĩ đến..... “Người kỹ xảo này là từ đâu học được?” Thuần thực đến làm cho người ta hoàn toàn không thể chống cự!

“Đương nhiên là có người dạy ta!” Đỗ Tiểu Nguyệt tự tin khoe miệng gờ lên.

“Ai dạy?” Mị thu hút, Lăng Vi Phong cảm thấy trong lòng dâng lên một cỗ không thoải mái, không thích có người dạy nàng chuyện này, cho dù muốn dạy..... Cũng phải là hấn dạy! (Mặt dày vừa thôi)

“Mới không nói cho chàng! Mau cởi bỏ dây thừng trên người ta!” Nàng bị hấn buộc thật là khó chịu, hoàn toàn không thể động đậy.

“Cởi bỏ dây thừng?” Hấn cúi người, tà khí nhìn nàng. “Người nói xem ta vì sao đem người trối lại?”

Hắn chờ giờ khắc này đã lâu, tối hôm qua nàng đối đãi hắn như thế nào, hắn sẽ nhất nhất đòi lại gấp bội!

“Người muốn làm gì?” Đỗ Tiểu Nguyệt bị Lăng Vi Phong nhìn thấy thực bất an, lại mang theo một chút hưng phấn.

“Làm cho người nếm thử thống khổ của ta tối hôm qua!”

Nói xong, không đợi nàng phản ứng, hắn liền nặng nề mà hôn trụ nàng.

“Ngô.....”

Đỗ Tiểu Nguyệt trừng lớn mắt, không nghĩ tới Lăng Vi Phong sẽ đột nhiên hôn nàng.

Lần đầu tiên, hai người tiếp xúc thân mật như thế. Không phải không cùng hắn miệng đối miệng qua, nhưng trước giờ đều là nàng chủ động, hơn nữa nàng chỉ biết lấy môi dán lên hắn, không biết hôn môi còn có phương thức nhiệt liệt như vậy lại làm cho người ta hít thở không thông.

Đầu lưỡi linh hoạt khí phách tham nhập vào khoang miệng, không cho nàng cơ hội thở dốc chút nào, dùng sức lướt qua hàm răng, mỗi một lần liếm qua cái miệng nhỏ nhắn, lại dùng lực cuốn lấy cái lưỡi thơm tho, dùng sức hấp thu dụ hoặc, thưởng thức ngọt ngào của nàng.

“Ân.....” Hắn hôn hảo kịch liệt, cứ như muốn đem nàng nuốt vào bụng, làm cho nàng không thể chống cự, không kịp nuốt nước bọt, theo khước miệng chảy xuống kích tình trong suốt.

“Nói! Là ai dạy người?” Buông miệng ra, hắn khẽ cắn môi dưới phong nộn, lấy răng nanh cắn nhẹ, lưu lại dấu vết thần nhiên.

“Đau.....” Một chút đau đớn làm cho nàng hai mi nhắm lại.

“Trả lời ta!” Hắn cố ý muốn biết đáp án, bàn tay to dùng sức cầm một cái miên nhũ, dùng sức vuốt ve đùa bỡn, làm thành hình dạng dâm đẳng, làm cho nhũ thịt tuyết trắng xuất hiện khe hở, liền ngay cả nhũ tiem đều ở khe hở nở rộ lên.

“Ngô.....” Được ma sát, cảm giác vừa đau vừa kích thích bao lấy nàng, lý trí bắt đầu hỗn loạn, không tự chủ được ưỡn người kề sát hắn, yêu cầu hắn tàn sát bừa bãi.

“Nói! Không nói sẽ không thỏa mãn người.” Liếm môi dưới bị hắn lưu lại dấu răng, thanh âm đè nén dụ hoặc giống như dụ dỗ, tay kia thì chuyển qua tiểu huyệt tối ẩm ướt nóng bỏng bỏng nhất, không ngoài ý muốn dính tới chất lỏng hương vị ngọt ngào.

“Thực lãng, nhanh như vậy liền ẩm ướt, này cũng là có người dạy người sao? Ân?” Âm á thanh âm mang theo một tia ghen tuông chính mình cũng không phát hiện, thân thể đẹp như vậy hắn không cho phép người khác nhìn, trừ bỏ hắn, ai cũng đừng nghĩ chạm vào!

“Không..... Không có.....” Nàng thấp giọng lẩm bẩm, đưa lưỡi liếm cánh môi khô, lại cùng đầu lưỡi của hắn chạm nhau, bản năng cùng hắn cho nhau triển dục, câu ra chỉ bạc kích tình.

“Đó là ai dạy người? Ân?” Dục ngọt đầu lưỡi, hắn càng dùng sức nhào nặn no đủ trong lòng bàn tay, lấy ngón tay thô dài ma sát nhũ tiem non nớt, lại dùng hai ngón tay kẹp lấy chuyển động, làm cho nụ hoa xinh đẹp ở trong tay hắn nở rộ.

“A!” Nhũ tiem mãi cảm bị đùa bỡn như vậy, không tự chủ được cứng rắn lên, hạnh mâu vì kích tình mà trở nên mê muội mông lung, cái miệng nhỏ nhắn dật ra một tiếng ngâm nga.

“Người ta đọc sách học!” Thanh âm mềm mang theo một tia tiếng khóc mê người, “Còn có..... Ân..... Trốn ở mật thất xem nhóm tỷ tỷ hầu hạ nam nhân như thế nào.....”

Nàng đầu hàng, chỉ cầu hắn không cần lại đùa bỡn nàng.

Vú mẫn cảm bị hắn đùa bỡn vừa trầm vừa nặng, mang theo một tia đau đớn, còn có thật nhiều thật nhiều nhiệt liệt, thiêu đốt nàng.

Chiếm được đáp án, Lăng Vi Phong vừa lòng, biết trừ bỏ hắn, không có người chạm qua nàng.

“Thế này mới ngoan.” Hấn nghĩ thưởng liếm qua cánh môi của nàng, khi nàng chịu không nổi phần lưỡi vươn ra tìm hiểu, đầu lưỡi cũng đi theo cùng nàng quần quanh, phát ra thanh âm dâm mị tu nhân.

Thường hết miệng ngọt, lưỡi ẩm ướt nóng bỏng chậm rãi dời xuống, ở khoảnh gáy xinh đẹp cùng xương quai xanh lưu lại dấu vết nhỏ vun.

Tay hấn dùng sức như tẽ một cái tuyết nhũ, nhũ thịt phần nộn phiểm một chút đỏ ửng, hấn lại vẫn không buông tha nàng, ngược lại càng cố ý đùa bỡn, kìm kẹp.

Một bàn tay đùa bỡn no đủ, hấn cũng không buông tha một tuyết nhũ mê người khác.

Hé miệng, hấn dùng lực hàm trụ một miên nhũ khác, hút liếm làm nhũ lồi phần nộn, lại dùng răng nanh cắn cắn lạp xả, đùa bỡn một hồi lâu, mới ngẩng đầu, nhìn nhũ tiêm bị hấn tàn sát bữa bãi lóe thủy quang dâm mĩ.

“Ngô..... Không cần như vậy.....” Hai tuyết nhũ no đủ cùng nhau bị đùa bỡn, Đỗ Tiểu Nguyệt chịu không nổi phát ra ưm kháng nghị, lại không biết thanh âm mềm mại như vậy chính là càng kích khởi tình dục của nam nhân.

Hấn cúi đầu hút nhũ thịt mềm mại, đem miên nhũ duyên thành một mảnh sưng đỏ, mới lại há mồm hàm trụ nhũ tiêm mê người, theo bàn tay niết tẽ, đang đùa bỡn hai luồng no đủ.

“Ấn a.....” Vú mẫn cảm bị tứ ngoạn, Đỗ Tiểu Nguyệt nhịn không được ưỡn người lên, đem miên nhũ càng đưa vào trong đùa bỡn của hấn.

Sớm phân không rõ là đau đón hay là thoải mái, nàng chỉ có thể không dừng phát ra rên rỉ, côi hồng xinh đẹp nhiễm trên da thịt tuyết trắng, nhũ thịt bị hấn ngoạn một mảnh sưng đỏ, tạo thành cảnh tượng lãng mĩ.

“Thực mẫn cảm, chính là vừa chạm vào một cái, liền trở nên xinh đẹp như vậy.....” Nhìn thân mình như hoa hồng nở rộ đến mức tận cùng, Lăng Vi Phong không khỏi mê muội dật ra tán thưởng.

Đầu lưỡi rời khỏi miên nhũ, lướt qua bụng bằng phẳng, lưỡi nhát nhát duyên liếm, cuối cùng đi vào hoa huyết sớm ẩm ướt không chịu nổi.

Mị mâu nhìn nộn huyết bị hoa dịch trong suốt bao trùm, nhìn cánh hoa thịt hồng nhạt xinh đẹp không ngừng co rút lại, bộ lông màu đen xinh đẹp bị hoa dịch cuốn lấy, lóe thủy quang trong suốt.

“Thật đẹp.” Vươn đầu lưỡi, hấn khê liếm một chút, nếm đến chất lỏng ngọt ngậy.

“Ấm ướt như vậy, nóng như vậy, lại ngọt như vậy..... Thật sự là mê người.” Ngón tay đẩy ra hai phiến cánh hoa thịt, nhìn bên trong thịt vách tường không được co rút lại, còn có hoa hạch sâu nhất, run nhẹ nhẹ, lại mê người.

“Ngô..... Không cần.....” Cánh hoa thịt mẫn cảm vừa bị sờ nhẹ, lập tức làm cho nàng khê run, càng nhiều chất lỏng tràn ra, làm ẩm ướt đùi.

“Còn chưa đủ, lại càng lãng một chút.....” Hấn thấp giọng chưa đủ, đầu lưỡi khê liếm hoa huyết, lại dùng đầu lưỡi khê gầy tiểu huyết, hoa dịch không ngừng thấm ra làm ẩm ướt cái miệng của hấn, chất lỏng như mật theo cằm hấn chảy xuống.

Hương dịch nồng đậm ở trong miệng lan ra, nhưng là không đủ, hấn muốn càng nhiều càng nhiều.....

Mắt trở nên mị hoặc, hấn nhìn đến trên bàn còn có một bầu rượu, đứng dậy đi đến trước bàn, cầm bầu rượu, lại đi hưởng giương.

Hấn vừa rời đi, cảm giác thấy trống rỗng làm cho nàng phát ra kháng nghị hừ nhẹ, mơ mơ màng màng hạnh mầu nhìn theo hấn di động, đã thấy hấn cầm bầu rượu lại đi trở về.

“Chàng làm cái gì.....”

Nói còn không có nói xong, đã thấy hấn đem miệng bầu nhắm ngay nộn huyết, đem dịch rượu đổ tiến tiểu huyết.....

“A ”

Rượu dịch tràn đầy bị đổ tiến tiểu huyết phần nộn, cảm giác lập tức bị phình lên làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt nhin không được dật ra một tiếng hô nhỏ.

“Không cần.....” Nàng muốn giãy dụa, nhưng bị trói trụ tay chân không cách nào phản kháng, chỉ có thể tùy ý hấn đùa bỡn.

Tiểu huyết chật ních rượu dịch trong suốt, nước rượu bị tiểu huyết không kịp nuốt chảy xuống, làm ẩm ướt mỏng thịt cùng vải trải giường.

“Không cần..... Hảo trưởng.....” Nàng cắn môi, thống khổ lắm lắm, cũng không rõ ràng là thật khó chịu hay là thoải mái, bị rượu dịch phình lên cảm giác làm cho nàng hảo xấu hổ..... (*Hấp hối* Ta... phục...ta...quá... Die!)

“Thật đẹp.....” Hấn mê muội nhìn cánh hoa thịt không dừng co rút lại, ném bầu rượu xuống, nâng lên mỏng của nàng, đưa lưỡi khẽ liếm, thưởng thức hương rượu cùng hương hoa dịch.

“Ngô.....” Cảm giác bị phình lên làm cho nàng không tự chủ được thở ra, mũi ngậm nhẹ nhàng từ trong môi dật ra.

“Thơm quá, hảo ngọt.....” Lăng Vi Phong đem đầu lưỡi tham nhập tiểu huyết, mới vừa tiến vào lập tức bị nộn vách tường gắt gao hấp trụ, bên trong rượu dịch cũng bị hấn đẩy đi ra.

“A..... Không cần..... Không được đến đây..... A.....” Rượu dịch bị của hấn đầu lưỡi cuốn ra, không ngừng ở hoa huyết chảy xuống, phát ra tiếng nước âm mị.

“Ngô.....” Lăng Vi Phong cũng phát ra một tiếng hừ nhẹ theo, ngón tay đem đóa hoa mở rộng, làm cho đầu lưỡi tiến vào càng sâu, vừa đụng tới bên trong nhụy hoa liền không lưu tình chút nào quán lấy, triển dục.

“A..... Không.....” Nhụy tâm mẫn cảm bị lưỡi của hấn không ngừng đùa bỡn, Đỗ Tiểu Nguyệt chịu không nổi xiết chặt lòng bàn tay, cuồng loạn dật ra mũi ngậm diệt diệt.

Nghe nàng kêu to mê người, đầu lưỡi linh hoạt lại càng không ngừng ở nộn vách tường ma sát, làm cho hoa hạch ở trong lưỡi hấn biến cứng rắn biến hồng, hấn mới cam tâm buông tha, lấy đầu lưỡi ở trong nộn huyết qua lại ra vào, cuốn ra rượu dịch cùng hoa dịch bên trong.

“Không cần a.....” Đỗ Tiểu Nguyệt nhin không được bật khóc, hoa huyết càng dùng sức co rút lại, muốn đem hấn đẩy ra, lại không biết như vậy chính là đem hấn bao càng nhanh, làm cho chính mình càng khó chịu.

Khoái cảm bị gắt gao hấp trụ làm cho Lăng Vi Phong toàn thân căng cứng, hấn đưa một ngón tay tham nhập, làm cho ngón tay đi theo đầu lưỡi ở trong nộn huyết qua lại ra vào, chất lỏng hỗn hợp hương rượu bị đảo ra, không ngừng tràn ra nộn huyết, phát ra tiếng nước tư tư.

Nghe lang thang tiếng nước âm mị, Lăng Vi Phong lại tham nhập thêm một ngón tay, hai ngón tay đem hoa huyết mở càng rộng, kẹp lấy hoa hạch bên trong dùng sức dày vò, mà đầu lưỡi cũng ra vào nhanh hơn.

“Không, đau.....” Dừng đạo nhanh trất truyền đến một tia đau đớn, nhin không được bỏ hấn tiến vào quá nhiều, làm cho nàng nhíu lại mi tim.

Nhưng là đau đớn quá nhiều, lại truyền đến một tia khuây khoả, làm cho nàng không phân biệt rõ là đau hay là khoái hoạt nói không nên lời, chỉ có thể lắc lắc thân thể, bản năng khát cầu càng nhiều.

Phản ứng của nàng càng kích thích hấn, hai ngón tay buông ra hoa hạch, theo đầu lưỡi không ngừng qua lại ra vào, tiết tấu nhanh hơn, làm cho thịt vách tường phần nộn không được nhận càng dùng sức vuốt phẳng, lại càng dùng sức co rút, câu ra càng nhiều chất lỏng.

“Không..... A.....” Đột nhiên một đạo co rút tới, làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt nhin không được cong người, toàn bộ dừng đạo co rút khủng khiếp hơn, càng nhiều chất lỏng phun trào ra.

Ngay tại khi nàng mau chịu không nổi, hấn càng dùng sức thúc vào một cái, làm cho nàng rớt cục nhin không được tiêm hô lên một tiếng, cả người vô lực co rút run rẩy.

Ngay khi nàng đạt đến cao trào trong nháy mắt, hấn nhanh chóng rút đầu lưỡi cùng ngón tay khỏi đó, phủng trụ nóng thiết sớm nóng cháy đau đớn, nhắm ngay tiểu huyết, lập tức đảo nhập.

“A!” Vừa mới được đến cao trào thân mình lại bị hung hăng xuyên vào, cảm giác bị dùng sức phình lên làm cho nàng dật ra một tiếng tiem nhượng, lập tức lại hiện lên khoái hoạt rất cao.

Còn không đủ, hấn còn không có phát tiết!

Bàn tay to dùng sức vừa bóp vừa kéo thật nhanh cánh hoa của nàng, hấn quỳ gối trước người nàng, dùng sức cuồng mạnh ở trong cơ thể nàng trừa đưa, hưởng thụ nóng thiết bị nộn vách tường co rút bao vây khoái cảm càng nhanh.

“Ngô a..... Nàng giỏi quá..... Vừa nhanh vừa nóng.....” Lăng Vi Phong thô thanh thở dốc, tiết tấu nhanh hơn, mỗi một cái tiến vào đều cố ý đụng nơi sâu nhất của nàng, muốn nàng cùng nhau phát cuồng theo hấn.

“Không..... A..... Tha ta a.....” Đỗ Tiểu Nguyệt chịu không nổi cầu xin tha thứ, cảm giác thư sướng khoái cảm làm cho nàng cuồng loạn theo tiết tấu của hấn mà la lên.

Tiếng nước tư tư cùng với tiếng thân thể ba ba, tạo thành lãnh thanh âm, nam nhân thở dốc trộn lẫn tiếng nữ nhân rên rĩ, càng câu động mãnh liệt tình dục.

Mông phần nộn bị hấn niết đỏ, hấn làm càn lại dùng lực trừa đưa nóng thiết, đùa bỡn nộn huyết sớm lây lội không chịu nổi, nghe tiếng đầm nước dâm dăng, còn có rên rĩ của nàng, càng kích thích hấn.

Hấn tăng độ cong chuyển động nóng thiết, biên độ nhanh hơn ở trong cơ thể nàng ra vào trừa đưa, giống như muốn đem nàng nghịch đến phá hư, dùng sức tra tấn nàng, hưởng thụ khoái hoạt thật lớn.

“Không cần..... Cầu chàng.....” Nóng quá, thật là khó chịu lại thật thoải mái..... Nàng chịu không nổi nha!

Nàng khóc, khuôn mặt nhỏ nhắn một mảnh ửng hồng, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng thấp nhượng, câu dụ hấn cúi đầu dùng sức hôn nàng, đầu lưỡi cùng nàng dây dưa, mà hạ thể kề sát cũng triển miên lẫn nhau, cuốn ra thủy dịch.

Đột nhiên, hấn thân thể cứng lại, tốc độ trừa đưa vừa nhanh vừa vội, dùng sức hôn trụ đầu lưỡi của nàng, phát ra một tiếng gầm nhẹ, độ cong lớn hơn nữa hung hăng trừa nhập.....

“A ”

Hai người cùng nhau phát ra rên rĩ cực hạn, nhất ba ba bạch dịch chấm áp phun trào ra, tràn ngập toàn bộ hoa hồ, trương tràn đầy, theo khe hở hẹp tràn ra.....

6. Chương 6

Tự sau đêm đó ở Bách Hoa các, Đỗ Tiểu Nguyệt cùng Lăng Vi Phong quan hệ trở nên vô cùng ái muội.

Đỗ Tiểu Nguyệt tuy rằng luôn mồm ỷ vào trong sạch của mình đã cho hấn, muốn hấn thú nàng. Nhưng chuyện hai người phát sinh quan hệ, nàng cho dù lại ồn ào như thế nào, cũng chỉ dám ồn ào ở trước mặt hấn, chỉ cần có người ngoài, nàng liền không hề đề cập tới việc này.

Tuy rằng rất muốn gả cho hấn, cũng từng nghĩ tới muốn bức bách hấn thú nàng, nhưng là lời nói vừa đến bên miệng liền nói không ra miệng, chỉ có thể nói nàng thực sự rất thích hấn, không muốn nhìn đến hấn có một tia biểu tình miễn cưỡng nào.

Thật sự là vô dụng!

Lúc trước đã thề son sắt, mặc kệ ti bỉ như thế nào, không từ thủ đoạn như thế nào cũng muốn có được hấn. Cũng thật theo kế hoạch của mình hoàn thành hết thảy, lại không hạ thủ được.

Thật sự là vô dụng lại không cốt khí tới cực điểm! Nàng Đỗ Tiểu Nguyệt đời này là nằm gọn trên tay hấn!

Bầu trời, Đố Tiểu Nguyệt không thể nào cam tâm đi ở trên đường cái, chuẩn bị muốn tới Lăng gia bố phưởng tìm người.

Kết quả, cho dù “Cường” Lăng Vi Phong cũng vô dụng, mỗi ngày vẫn là nàng tự động tự phát quần quít lấy hắn, dán hắn.

Mà Lăng Vi Phong đâu? Mỗi ngày vẫn là một bộ ôn hoà kiêu khôi băng, đối nàng một chút nhiệt tình cũng không có trừ bỏ khi làm cái chuyện kia.

Nghĩ đến hình ảnh hai người triền miên lửa nóng, Đố Tiểu Nguyệt khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi đỏ lên.

Nếu nói quan hệ hai người có cái gì biến hóa, chính là Lăng Vi Phong không hề trốn nàng, chẳng những nhận nàng dính chặt, cũng không hờn giận gì, hơn nữa nếu hưng trí liền đem nàng kéo vào trong phòng, làm chuyện tu nhân này.

Bề ngoài lạnh như băng, nhưng hắn so với ai khác đều nhiệt tình, mà nàng lại không hề chống đỡ được, chỉ có thể tùy ý hắn đùa bỡn, hư nhược ở trên người hắn, khóc cầu xin tha thứ.

Thật sự là không cốt khí! Đố Tiểu Nguyệt nhịn không được ở trong lòng thối mắng chính mình.

Nhưng là lại nhịn không được nghĩ, rốt cuộc nàng cùng hắn như vậy tính là cái quan hệ gì?

Hắn có một chút điểm thích nàng sao?

Nàng yêu cầu không nhiều lắm, cho dù chỉ có một chút ít cũng tốt, chỉ cần hắn có một chút điểm thích nàng, nàng còn có động lực tiếp tục quần quít lấy hắn, tiếp tục theo đuổi hắn.

Nhưng là mặc kệ nàng lại truy vấn như thế nào, thật là khôi băng vẫn là lạnh lùng, dùng cái loại biểu tình muốn cười không cười này nhìn nàng.

Sau đó khi nàng chịu không nổi mà nhượng kêu kháng nghị, dùng sức ngăn chặn miệng của nàng, lại dùng lực gục nàng, đem nàng lúc trước ở Bích Hoa các dùng thủ đoạn đôi với hắn như thế nào nay đòi lại gấp bội, đến khi nàng khóc cầu hắn, hắn mới bằng lòng thỏa mãn nàng.

Hắn nhất định là ở trả thù!

“Thật sự là cái mũi nhỏ đôi mắt nhỏ tình.....” Một chút độ lượng cũng không có, chuyện đều đã muốn qua nhiều tháng vẫn còn ghi hận, cũng không ngấm lại hắn cũng không phải không thích.

Đố Tiểu Nguyệt không ngừng ở trong lòng toái toái nhắc đi nhắc lại, cái mũi lại nghe đến một cỗ mùi nồng đậm. Nàng dừng lại cước bộ, nhìn về phía nơi mùi phát ra.

A! Là bánh bao Lí gia nổi tiếng nhất Bắc thành, Lăng Vi Phong thích nhất ăn bánh bao nhà này, nhất là bánh bao thịt mới ra lò nóng hổi hấp.

Nghĩ vậy, nàng không chút nghĩ ngợi lập tức chạy tiến lên đi mua mấy lap bánh bao.

“Đố tiểu thư, ngài là muốn mua bánh bao đi cho Lăng thiếu gia sao?” Nhìn hướng nàng đi là Lăng gia bố phưởng, nghĩ cũng biết nàng muốn đi đâu.

Chuyện tích Đố gia tiểu thư theo đuổi Lăng gia thiếu gia ở Bắc thành có thể nói là không người không biết, không người không hiểu, mỗi ngày đều có một ít tin tức bát quái truyền ra.

Giống hiện tại, hắn còn có trực tiếp tin tức mới nhất.....

“Ân.” Đố Tiểu Nguyệt đáp nhẹ một tiếng, cũng không phủ nhận.

Dù sao vốn chính là sự thật, nàng không cốt khí cũng không phải chuyện ngày một ngày hai, đưa tại đến trong tay hắn liền nằm gọn trong tay hắn, nàng chấp nhận!

“Tổng cộng mười văn tiền.” Dùng giấy dầu bao hảo bánh bao, chủ quán đem bánh bao đưa cho Đố Tiểu Nguyệt.

“Cảm tạ.” Thanh toán bạc, đang muốn rời đi, lời nói chủ quán lại làm cho Đố Tiểu Nguyệt dừng lại cước bộ.

“Đỗ tiểu thư, người cần phải cố lên nha! Người đuổi theo Lăng thiếu gia mười năm, chúng ta đều là ủng hộ người, trăm ngàn đừng để cho Lăng thiếu gia bị người đoạt đi mất.”

“A?” Làm sao không có việc gì cùng nàng nói lời này? Đỗ Tiểu Nguyệt kỳ quái nhìn chủ quán.

Xem biểu tình Đỗ tiểu thư này..... “Xem ra Đỗ tiểu thư người còn không biết nha?” Chủ quán thật cẩn thận lại bắt quái phi thường nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Chuyện gì?” Làm sao thần thần bí bí?

“Gần đây có một cô nương luôn đi theo bên người Lăng thiếu gia, nghe nói là bà con xa thân thích của Lăng gia, khí chất kia, tướng mạo kia, còn có cực kỳ xinh đẹp!”

Bà con xa thân thích? Ai nha? Nàng như thế nào chưa từng nghe qua cũng chưa thấy qua?

“Gần đây mọi người đều truyền cô nương kia là con dâu tương lai Lăng gia, trong thành mọi người nói Lăng thiếu gia cùng cô nương kia khi ở một chỗ cực kỳ ôn nhu, trên mặt còn có tươi cười nha!”

Có tươi cười?!

Mặt nhăn nhanh mi, Đỗ Tiểu Nguyệt lập tức giận tái mặt.

Khi hần cùng nàng cùng một chỗ cũng không thấy được có tươi cười, cùng cô nương khác ở cùng một chỗ đã có tươi cười?!

Xem Đỗ Tiểu Nguyệt sắc mặt biến khó coi, chủ quán nói chuyện càng cẩn thận. “Ách..... Trong thành mọi người đang nói, Đỗ tiểu thư người lần này là thua định rồi.....”

Hần cũng hiểu được là thua rồi, dù sao vẫn là cô nương ôn nhu tốt hơn! Cô nương giống như Đỗ tiểu thư, đẹp thì đẹp, nhưng là tính tình..... Thật là làm người ta không dám khen tặng.

Cẩn rằng, không nghĩ lại nghe chủ quán nói chuyện, Đỗ Tiểu Nguyệt mang theo du bao nhanh chóng hướng Lăng gia bốphường đi đến.

Nàng mới sẽ không tin tưởng chuyện bắt quái này, chết cũng sẽ không tin!

Nàng muốn đi hỏi Lăng Vi Phong, nàng chỉ tin tưởng lời hần nói!

“Biểu ca.....”

Mềm mại kêu gọi từ vành tai truyền đến, gọi hồi tâm trí Lăng Vi Phong, ngẩng đầu nhìn hướng bà con xa biểu muội Phương Kí Vũ, hần lễ phép tính cười cười.

“Chuyện gì?”

“Huynh đang nghĩ cái gì? Như thế nào thất thần?” Phương Kí Vũ nghi hoặc nhìn Lăng Vi Phong, hần thất thần đã không phải lần đầu tiên, mới vừa rồi cũng là nàng kêu vài tiếng mới đáp lại.

“Không có gì, ta chỉ là ở nghĩ chuyện sổ sách.” Cười nhẹ, con người đen cũng không chú ý ngắm hướng cửa.

Như thế nào còn chưa có đến?

Này cũng lạ, lúc trước nàng đều là lúc này tìm đến hần, chưa từng muộn, mà hần cũng ở đây chờ mong nàng, mỗi khi nhìn đến nàng xảo quyết thông minh tươi cười, tâm của hần cũng mềm đi theo, ánh mắt không thể rời khỏi nàng.

Đối Đỗ Tiểu Nguyệt, hần thực sự không có cách, muốn chán ghét cũng chán ghét không được, ngược lại không tự chủ được dần dần bị nàng hấp dẫn, nàng tựa như dương quang sáng ngời, ấm áp lại chói mắt.

Cho dù cảm thấy nắm trong tay không được nàng, bởi vì nàng rất đặc biệt, không giống nữ tử đương thời mềm mại nhu thuận, rõ ràng sẽ không là thê tử trong lý tưởng của hần, nhưng là hần không cách nào kháng cự.

Chẳng những không thể kháng cự, tâm của hần còn dần dần bị nàng hấp dẫn, vốn đã không thể chán ghét, một khi đã thích, liền càng không thể tự kiềm chế.

Đối với Đỗ Tiểu Nguyệt, hần là không thể nề hà, cũng không muốn lại kháng cự.

Đúng vậy, hần là thực sự thích nàng, hơn nữa chỉ sợ còn không chỉ một chút thích, là rất nhiều rất nhiều thích, thích đến mức yêu.

Nghĩ đến biểu tình của nàng mỗi khi truy vấn hần có thích nàng hay không, bờ môi tươi cười càng sâu.

Nàng nhất định không biết bộ dáng nàng truy vấn có bao nhiêu đáng yêu, biểu tình phát cáu khi không chiếm được đáp án kia có bao nhiêu làm cho người ta yêu thích. Càng hiểu biết nàng, từng giọt từng giọt của nàng liền càng hấp dẫn hần.

Cho nên, hần còn không tính cùng nàng nói hần thích nàng, hần còn không có chơi đã đâu! Nàng lúc trước đùa bốn của hần như thế nào, hần có thể nhớ rõ nhất thanh nhị sở, không thừa dịp hiện tại ngoạn về sau phải làm thế nào?

“Biểu ca, huynh lại thất thần.” Thấy Lăng Vi Phong lại đắm chìm ở trong suy nghĩ, Phương Kí Vũ không khỏi giơ lên cái miệng nhỏ nhắn, bất mãn phát ra hờn dỗi.

“Thật có lỗi, có việc sao?” Lăng Vi Phong thần nhiên phớt nhắng, đạm thanh hỏi, trong lòng vẫn nghĩ thiên hạ thông minh kia. Nàng như thế nào còn không có xuất hiện? Chẳng lẽ nàng hôm nay không tới sao?

“Muội thật lâu mới đến Bắc thành một chuyến, huynh có thể theo giúp ta đi dạo hay không?” Phương Kí Vũ nhuyển thanh khẩn cầu, không che giấu ánh mắt ái mộ.

Đối với nam nhân phi thường tuần dật trước mắt này, không có cô nương gia nào sẽ không thương, nàng cũng không ngoại lệ, từ rất lâu về trước, phương tâm của nàng đã gửi ở trên người hần.

Chính là hần rất không hiểu phong tình, vẫn không phát hiện ái mộ của nàng, nhưng không sao, nàng có tự tin chính mình nhất định có thể trở thành Lăng gia thiếu phụ nhân. (À, bà chị không biết cái tự tin của bà chỉ là một con tép đậu trên mép một con ruồi đối với Đỗ tử sắc nữ nhà ta hử?)

Hơn nữa gần đây biểu ca thường thường đối nàng cười đến hảo ôn nhu, nàng tin tưởng hần nhất định sẽ thích nàng, hơn nữa di nương cùng di phụ cũng phi thường yêu thích nàng, giả tiến Lăng phủ là chuyện sớm hay muộn.

Về phần cái Đỗ Tiểu Nguyệt kia..... Phương Kí Vũ ở trong lòng nhẹ nhàng hừ một tiếng, tuyệt không cảm thấy nàng sẽ là cái uy hiếp, nam nhân mới sẽ không thích cái loại này nữ nhân đâu!

“Này.....” Lăng Vi Phong do dự, sợ Đỗ Tiểu Nguyệt khi đến tìm không thấy hần.

“Làm ơn mà!” Phương Kí Vũ hờn dỗi yêu kiều. “Người ta khó lắm mới đến một chuyến, huynh liền bồi người ta đi!”

“Được rồi!” Người tới là khách, Lăng Vi Phong không thể cự tuyệt, đành phải đứng dậy, bồi nàng đến trên đường lớn đi một chút.

“Cám ơn biểu ca.” Phương Kí Vũ vui vẻ rúc vào bên cạnh Lăng Vi Phong, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn thẹn thùng vừa vui thích ngấm hần, nhìn đến ánh mắt người bên ngoài truyền đến, không khỏi kiêu ngạo mà khước miệng giơ lên.

Không chú ý ánh mắt Phương Kí Vũ, cũng không để ý tầm mắt bốn phía truyền đến, Lăng Vi Phong thần nhiên ngắm phố cảnh, đây là tuyến đường ở trước bố trang, nếu Đỗ Tiểu Nguyệt tìm đến hần, chắc chắn đi qua nơi này.....

“Biểu ca, người xem này cái trâm cài đầu này đẹp sao?” Đứng ở trước cửa hàng, Phương Kí Vũ cầm lấy một cái trâm cài đầu tinh xảo ôn nhu hỏi.

Lăng Vi Phong nhìn thoáng qua, có lệ phụ họa. “Đẹp mắt.” Tầm mắt lại chuyển hướng lên trang sức còn lại trên cửa hàng, nghĩ nếu là Đỗ Tiểu Nguyệt thích hợp cái nào.....

Cũng không đẹp mắt, cái trang sức thô ráp tục tằn này không thích hợp với nàng.

“Thích liền mua đi!” Nói xong, hần đưa thủ thanh toán ngân lượng.

“Cám ơn biểu ca.” Phương Kí Vũ cười nở mặt, khuôn mặt nhõn nhặn tú lệ vì tươi cười mà càng hiển kiêu diễm. “Huynh có thể giúp ta cài lên không?”

Lăng Vi Phong từ chối cho ý kiến tiếp nhận cái trâm cài đầu, vươn tay giúp nàng cài lên.

Một màn thân mật vừa rồi vừa vắn rơi vào trong mắt Đỗ Tiểu Nguyệt đứng ở xa xa, nàng dừng bước, du bao trên tay rơi xuống đất, lại không hề phát hiện.

Hắn giúp nữ nhân kia cài cái trâm cài đầu, nữ nhân kia trên mặt tươi cười hảo ngọt, mà hắn.....

Nàng nhìn không đến vẻ mặt của hắn, nhưng nàng nghĩ hắn nên ôn nhu đi? Dù sao hắn chưa từng tự tay thay nàng cài lên cái trâm cài đầu, cũng chưa từng đối nàng tốt như vậy.....

Cũng là..... Dù sao cũng là nàng thích hắn trước, mà hắn chưa từng đối nàng nói qua một câu thích.....

(Cái đoạn này, câu này nghe sao mà chua xót đến thế. Edit đến đây, nhưng câu nói chát chúa ta nói không ra nữa. Nước mắt cứ thế rơi mãi rơi mãi. Đúng thật, Dù sao... nàng thích hắn trước mà hắn chưa từng nói qua câu thích nàng)

Ban đêm, gió lạnh nhẹ phẩy.

Trong Lăng phủ yên tĩnh, Lăng Vi Phong một mình một người ngồi ở ghế quý phi, chuyên chú nhìn cuốn sách trên tay.

Nhưng một khắc đã qua, hắn lại ngay cả một tờ cũng không lật.

Hôm nay Đỗ Tiểu Nguyệt cũng chưa xuất hiện, định là hơn nửa tháng đến đây một lần. Là nàng lại muốn phá hư chủ ý sao?

Không! Không có khả năng! Hắn nhanh chóng phủ quyết ý tưởng này, hắn gần đây chưa từng né tránh nàng, thậm chí vui mừng chờ đợi, như vậy nàng hôm nay vì sao không xuất hiện?

Xảy ra chuyện gì sao? Nhưng hắn không có nghe đến tin tức gì cả!

Nếu nàng thực sự xảy ra chuyện, không cần chờ người thông báo, người của một cái tạp vụ trong Bắc thành đã tranh nhau báo cho hắn.

Như vậy, là cái nguyên nhân gì đây?

“Thiếu gia, nước tắm chuẩn bị tốt.” Ngoài cửa truyền đến gã sai vặt thông báo.

“Vào đi!”

“Vâng!” Vài tên liên hợp chuyển tiến một cái đại mộc dũng, mạo hiểm nồng đậm nhiệt khí.

“Chuẩn bị cho tốt liền lui ra đi!” Cũng không thèm liếc mắt nhìn tới bọn họ một cái, Lăng Vi Phong thẳng nhìn sách, suy nghĩ còn đang trên người Đỗ Tiểu Nguyệt.

Để cho người lui xuống, bên trong vẫn đang một mảnh yên tĩnh, chỉ dư nhiệt khí phiêu tán trên mộc dũng.

Suy nghĩ một hồi lâu vẫn không đáp án, Lăng Vi Phong nhin không được khê thở dài, buông sách, đi hướng mộc dũng.

Nếu nàng ngày mai vẫn không xuất hiện, hắn liền phái người đi Đỗ phủ hỏi đi!

Cởi áo khoác, hắn ở trong lòng suy nghĩ, một trận gió lại từ ngoài ban công ngoại truyện, hắn sửng sốt, quay đầu nhìn về phía lan can ngoài lầu.

Đỗ Tiểu Nguyệt liền đứng ở nơi đó, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bạch, một đôi mắt to đen thui nhìn chăm chăm hắn, không nói một câu.

“Nàng.....” Nhìn đến nàng, hắn không khỏi sửng sốt, không nghĩ tới nàng sẽ xuất hiện lúc này, “Như thế nào đến?”

“Không có việc gì sẽ không thể tới sao?” Thanh âm của nàng thực đậm, một chút lạnh lẽo lại có điểm oán.

“Không phải, chính là nàng buổi chiều không xuất hiện, lại tại canh giờ này đến trong phòng ta, làm cho ta thực kinh ngạc.” Thấy nàng tựa hồ có điểm không thích hợp, Lăng Vi Phong khẽ nhếch khởi mi.

“Chàng sẽ để ý ta buổi chiều không xuất hiện?” Nàng nghĩ đến trong lòng hẳn chỉ có cái bà con xa thân thích kia, nàng phái người hỏi thăm qua, nữ nhân kia kêu Phương Kí Vũ, cùng Lăng gia có lui tới, chính là nàng cùng nữ nhân kia chưa từng có cơ hội chạm mặt qua, cũng khó trách nàng chưa từng nghe qua nàng.

Cũng phải, lòng của nàng chỉ đặt ở trên người hắn, còn lại, nàng chưa bao giờ cẩn thận thám thính.

“Làm sao vậy? Tâm tình không tốt?” Ngực khí của nàng có điểm lạ, hẳn không phải nghe không hiểu.

“Chàng để ý sao?” Nhìn hắn, nàng quật cường hỏi lại, không bày ra yếu ớt.

Nàng vốn không nghĩ đến, buổi chiều nhìn thấy một màn kia, nàng nhanh chóng chạy về Đỗ gia, một lòng lại hoảng lại loạn.

Nàng sợ, sợ hẳn thực sự thích Phương Kí Vũ, kia nàng đâu? Nàng làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ hẳn sẽ không thể thích nàng sao?

Nàng suy nghĩ toàn bộ buổi chiều, loạn không biết làm sao, cả đầu tất cả đều là hắn, nghĩ đến hẳn không thích nàng, nghĩ đến hẳn có thể thích nữ nhân khác, lòng của nàng là tốt rồi đau đau quá.

Đau đến sắp nát, thế mới biết nguyên lai chính mình là như vậy thương hắn, yêu đến tâm đều đã đau, yêu đến không thể không có hắn..... (Câu này... Ta đã nghĩ suốt 7 năm)

Khổng chế không được suy nghĩ, bất chấp đêm đã khuya, nàng phi thân đi vào Lăng gia, đi vào trong phòng hắn, muốn hỏi hắn, có hay không một chút thích nàng?

Một chút là tốt rồi, chỉ cần một chút thích, nàng còn có động lực, lòng của nàng sẽ không đau như vậy.....

“Làm sao vậy? Nàng sắc mặt rất khó coi.” Đi hướng nàng, hắn vươn tay vỗ về mặt của nàng, con ngươi đen có một tia lo lắng.

Lần đầu tiên nhìn thấy nàng như vậy, giống như có điểm hoảng, có điểm thất thố, không giống tự tin như trước, làm cho hắn không khỏi cũng hoảng lên theo.

“Chàng thích ta sao?” Bất lấy tay hắn, nàng ngừng đầu nhẹ giọng hỏi.

“Cho dù chỉ có một chút ít cũng tốt, ta muốn cầu không nhiều lắm, chỉ cần một chút thích là tốt rồi, chỉ cần một chút thích, ta sẽ có tự tin, sẽ có nắm chắc.....”

Sau đó nàng có thể lại truy đuổi, có thể lại có động lực, cố gắng làm cho hắn đem một chút thích lại gia tăng một chút, cuối cùng biến thành thật nhiều thật nhiều thích.....

“Làm sao vậy? Phát sinh chuyện gì?” Lăng Vi Phong nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh tế của Đỗ Tiểu Nguyệt nhìn kỹ, muốn nhìn ra biểu tình trên mặt nàng, muốn biết nàng làm sao vậy, vì sao mơ hồ mang theo một tia yếu ớt?

“Trả lời ta, chàng có thích ta hay không?” Nhìn hắn, nàng nhẹ hỏi, run sợ, chờ đáp án của hắn.

Nàng yêu cầu không nhiều lắm, chỉ cần hắn một chút thích nha.....

(Tỉ thật giống ta, ta kém tí có 3 năm. 10 năm của tỉ và 7 năm của ta cũng chỉ hy vọng nam nhân ban ột chút “thích”)

7. Chương 7

Tâm vốn bình tĩnh

Chỉ vì người mà lay động

Chỉ vì một mình người mà cuồn cuộn.....

Không, đầu ngón tay chạm được một chút ẩm ướt nóng ấm.

Lăng Vi Phong kinh sợ, một chuỗi lại một chuỗi nước mắt từhạnh mâu chảy xuống, làm ẩm ướt tay hắn, cũng rung động tâm của hắn.

“Sao lại khóc?” Hắn kích động thất thố lau đi nước mắt của nàng, khuôn mặt anh tuấn tràn đầy khăn trương, “Làm sao vậy? Nguyệt nhi, phát sinh chuyện gì? Đang êm đẹp sao lại khóc?”

Lần đầu tiên nhìn đến nước mắt của nàng, tâm của hắn cũng đau theo.

Hắn không muốn thấy nàng khóc nha! Tâm tính vô cùng thiện lương, hắn tình nguyện thấy nàng tự tin cuồng vọng, bộ dáng không ai bì nổi, cũng không muốn nhìn thấy nước mắt nàng. Thiên hạ quật cường như vậy, là phát sinh chuyện gì, nhưng lại ởtrước mặt hắn rơi lệ đây?

Khóc?

Đỗ Tiểu Nguyệt sững sốt, trên mặt ẩm ướt nóng ấm, bây giờ mới phát hiện nguyên lai mình đang khóc.

Nàng đã bao nhiêu lâu không khóc? Cho dù lại bị nhục như thế nào, nàng vẫn đang cười hì hì, cá tính kiêu ngạo không cho bản thân mình khuất phục nhận thua, nàng vĩnh viễn là người thắng, sẽ không thua.

Nhưng vì hắn, nàng lại thua. Bại bởi trong lòng bất an, bại bởi đối với hắn yêu điên cuồng, mà hắn thì sao? Có thể hiểu được tâm nàng?

“Chàng để ý sao?” Gắt gao xem xét hắn, nàng muốn biết hắn đối chính mình có thể có một tia để ý, có thể có một chút thích?

“Đứa ngốc, ta như thế nào không để ý?” Thanh âm trầm thấp càng nhu, bởi vì khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt bất an kia. Hắn cúi đầu, nhẹ nhàng hôn tới nước mắt trên mặt nàng.

“Nàng là làm sao vậy? Bình thường không phải kiêu ngạo lại tự tin, liền ngay cả nam nhân cũng so ra kém nàng, như thế nào hiện tại lại lộ ra vẻ mặt này? Phát sinh chuyện gì?”

“Ta.....” Nàng có thể nói là vì hắn sao? Nàng sợ hắn sẽ yêu thương một nữ nhân khác, nàng không quên ghi nhớ cảnh tượng lúc trưa nhìn thấy, hắn vì nữ nhân kia cài lên cái trâm cài đầu, mà điều này nàng chưa bao giờ từng có.

“Ân?” Dừng lại hôn nhẹ, hắn tinh tế nhìn nàng, nhìn thấy lệ quang trong mắt nàng, tâm kiên cường trở nên mềm mại, “Đừng khóc, nàng khóc lòng ta đều đau, ta không muốn thấy nàng khóc, ta không muốn a!”

Đau lòng?

“Chàng sẽ vì ta mà đau lòng?” Ôn nhu của hắn chấn động lòng nàng, cái miệng nhỏ nhắn dật ra nghi vấn không xác định, bộ dáng thật cẩn thận làm cho người ta đau lòng.

“Đứa ngốc, tự tin của nàng đâu rồi?” Hắn nhẹ nhàng thở dài, một phen vòng tay ôm lấy nàng, đi vào bên quý phi ghé, ôm nàng cùng nhau ngồi xuống, làm cho nàng rúc vào trong lòng hắn.

Đỗ Tiểu Nguyệt thuận theo để cho Lăng Vi Phong ôm lấy, không có một tia phản kháng, mềm mại ngã ở trong lòng hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn dán trong ngực của hắn, nghe tiếng tim đập của hắn, cảm thụ ấm áp của hắn.

Lần đầu tiên thấy nàng nghe lời như vậy, Lăng Vi Phong nhin không được nở nụ cười.

“Nàng nha! Bình thường giống như mèo hoang, như thế nào hôm nay ngoan như vậy? Làm cho ta rất không quen.” Bàn tay to nhẹ vuốt về tóc đen như tơ trù, ngửi thấy mùi thơm ngát từ trên người nàng bay tới, thỏa mãn thả lỏng thân mình.

“Chàng thích ta như vậy sao?” Nhu thuận mềm mại, nàng như vậy, hắn thích không?

Nhìn nàng trong lòng, hắn cười nhẹ. “Không thích.”

Thân mình trong lòng cứng đờ, lập tức muốn đẩy hắn ra.

“Ta nói còn chưa nói xong.” Bàn tay to ôm chặt nàng, không cho nàng rời khỏi trong lòng. “Ta cảm thấy vẫn là Đỗ Tiểu Nguyệt bình thường có vẻ hảo.”

Lời của hắn làm cho nàng dừng giấy dựa, nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, đôi mắt mở thật to, không chớp mắt nhìn hắn.

Thật đáng yêu!

Lăng Vi Phong trong lòng hiện lên những lời này, đột nhiên cảm thấy nàng thật đáng yêu, đáng yêu đến khiến cho người ta hảo muốn sủng ái, không nghĩ buông tay.

“Đỗ Tiểu Nguyệt phục phịch phục phịch, ngạo ngạo, lại thích triền ở bên người ta, ta có vẻ đã quen nàng như vậy.” Xoa đầu nàng, hắn cúi đầu khẽ cắn cái mũi nhỏ đáng yêu của nàng.

“A!” Đau!

Che cái mũi, nàng trừng mắt nhìn hắn.

“Ha!” Bộ dáng kháng nghị đáng yêu kia khiến hắn nở nụ cười. “Đúng rồi, cái này cho nàng”

Lăng Vi Phong từ trong lòng xuất ra một cái trân ngọc.

“Đây là.....” Nhìn ngọc trân xanh biếc tinh tế, Đỗ Tiểu Nguyệt sửng sốt, ngẩng đầu kinh ngạc nhìn Lăng Vi Phong.

“Thích không?” Nói xong, hắn tự tay giúp nàng cài lên.

Đỗ Tiểu Nguyệt cả người đều choáng váng. Hắn đưa nàng trân gài tóc, còn giúp nàng cài lên?

Nàng có thể đem điều này làm như hắn thích nàng sao? Có thể chứ?

Mở miệng muốn hỏi, hắn lại đột nhiên ôm lấy nàng, đem nàng dời khỏi ghế quý phi, hắn hướng mộc dũng đi tới.

“Ta lấy khăn giúp nàng lau mặt, vừa vặn có nước ấm.....”

Còn chưa kịp nói xong, một cổ lực đạo dùng sức hướng hắn đẩy, hắn không kịp phản ứng, cả người bùm một tiếng ngã vào trong mộc dũng.

“Khụ khụ..... Nàng..... Khụ.....”

Lăng Vi Phong sắc nước, còn không kịp thở dốc, miệng mềm mại hé ra lập tức ngăn chặn cái miệng của hắn.

“Ngô.....”

Hắn ngây ngốc, còn chưa kịp phản ứng, đầu lưỡi hương nhuyễn lập tức vươn vào tìm tòi trong miệng hắn, giống như khiêu khích dùng sức cuốn lấy lưỡi của hắn, duyên liếm, đùa, đem hắn biến thành thô suyền không thôi.

Không có một nam nhân nào sẽ phản kháng loại ngọt ngào này, hơn nữa, khiêu khích hắn vẫn là thiên hạ thơm nhất ngọt nhất.

Bàn tay to phủng trụ cái gáy của nàng, đầu lưỡi thô lệ phản kích trở lại, triền liếm cái lưỡi thơm tho của nàng, mỗi một lần liếm qua ngọt ngào lại hấp thu hương vị nước bọt ngọt ngào.

Mà tay kia thì ôm chặt thắt lưng của nàng, dùng lực mạnh nhất, khiến cho nàng cũng ngã vào mộc dũng theo, nước ấm bên trong bởi vì sức nặng hai người, phun tung toé ra nhất ba lại nhất ba nước ấm, làm ẩm ướt mặt.

“Ngô ân.....”

Hai người lưỡi cho nhau dây dưa duyên liếm, giống như muốn đem hô hấp của người kia nuốt vào, giữa hai cái miệng phát ra thanh âm tu nhân.

Tay nàng không an phận cởi bỏ quần áo của hắn, tay nhỏ bé vỗ về chơi đùa ngực của hắn, ở trong nước ấm, da thịt hắn bóng loáng như tơ, làm cho nàng yêu thích không buông tay.

“Vật nhỏ nhiệt tình, nàng đang khiêu khích ta sao?”

Buông ra cái miệng nhỏ nhắn bị hắn hôn thũng, chỉ bạc ái muội đậm tà ở giữa môi hai người quần quanh, hắn khẽ liếm cặp môi thơm mềm mại, bàn tay to cầm một bên tiêu nhũ, cách quần áo dùng sức niết.

“Ân..... Muốn ta.....” Sương mù bao phủ mắt hắn, tay nhỏ bé chậm rãi dời xuống, trên bụng cực đại nóng cháy, ở trong nước ấm cảm thụ được của hắn cứng rắn.

Nàng rất thích rất thích hắn, hắn muốn được hắn thương, hắn đem ngọc trâm cài ở trên tóc nàng, cũng là cài ở lòng của nàng, mặc kệ hắn là không thích nàng, lòng của nàng đã sớm không rời được.

“Tiểu Nguyệt nhi, lại lảng một chút.” Hắn thanh âm đè nén, bàn tay to dùng sức vuốt ve no đủ, nhũ tiêm hồng nhạt cách quần áo nổi lên, nằm trong lòng bàn tay hắn.

Theo mệnh lệnh của hắn, tay nàng tham tiến vào trong khố của hắn, cầm cực đại lửa nóng, vuốt ve lên xuống, càng cố ý dùng lòng bàn tay ma sát đỉnh lỗ nhỏ mẫn cảm, làm cho hắn ở trong tay nàng trưởng mạnh nóng cháy.

“Đừng..... Đừng cách quần áo, người ta muốn dùng lực một chút.....” Kề sát hắn, nàng khát cầu, muốn hắn trực tiếp nhệch nàng.

Nhiệt tình của nàng làm cho Lăng Vi Phong thấp giọng nở nụ cười.

“Như nàng mong muốn.” Bàn tay to thô bạo bỏ đi quần áo trên người nàng, còn có cái yếm màu xanh nhạt, nhìn hai luồng no đủ nở rộ ở trước mặt hắn, nhũ tiêm phấn nộn như hoa dụ hoặc hắn.

Than nhẹ một tiếng, hắn chịu không nổi hàm trụ một cái nhũ lõi, lấy răng nanh dùng sức hút lại cắn, làm cho nhũ tiêm ở trong miệng hắn cứng rắn dựng thẳng.

“A!” Ngẩng đầu lên, nàng cong người, đem nhũ lõi chính mình càng đưa vào trong miệng hắn, tay nhỏ bé nắm lấy cực đại của hắn, theo tiết tấu duyệt cắn của hắn mà vuốt ve.

“Phong a.....” Tiểu huyết phấn nộn cũng ẩm ướt theo, thấm ra hoa dịch hòa vào nước ấm, làm cho nàng càng cảm thấy khó chịu, nóng quá lại hảo khó nhịn.

Hơi nhích người lên, nàng để cho nộn huyết đè lên chân hắn, dùng sức cọ xát, vải dẹt kề sát nộn thịt, theo ma sát của nàng cọ cánh hoa thịt, làm cho nàng chịu không nổi dật ra thở gấp.

“Lảng lại nhiệt tình như vậy, nàng muốn mạng của ta sao? Tiểu Nguyệt nhi.” Hắn thở dốc, bị hành động của nàng khơi dậy phản ứng dục vọng lớn hơn nữa.

Bàn tay to chuyển qua hoa huyết phấn nộn mê người, kéo tiết khố xuống, ngón tay từ trong nước ấm dùng sức nhập vào dững đạo nhanh trất.

“A!” Vừa thâm sâu vừa trầm tiến vào làm cho nàng than nhẹ thành tiếng, bối thịt căng lên lập tức gắt gao hấp trụ ngón tay hắn, nhưng hắn cũng không thỏa mãn như vậy, ngược lại tiếp tục tham nhập thêm một ngón tay, hai ngón tay đang ma sát nộn huyết.

“Không cần..... Đau nha.....” Dững đạo nhỏ bé không chịu nổi hai ngón tay tiến vào, nàng nhíu nhíu mày, thân thể vì đau đớn mà chặt lại, lại đưa ngón tay hắn hấp càng nhanh.

“A!” Bị gắt gao hấp trụ khoái cảm làm cho hắn nhịn không được phát ra một tiếng hừ nhẹ, nghĩ đến khi cực đại của mình chính thức bị gắt gao hấp trụ như vậy, bị tay nhỏ bé nắm trụ làm nóng thiết nhất thời trưởng lớn hơn nữa.

“Lát nữa sẽ không đau.....” Hắn thấp giọng, hưởng thụ khoái cảm bị hấp trụ, chậm rãi đẩy mạnh, kẹp lấy hoa hạch bên trong, lấy ngón tay dùng sức ma sát chuyển động.

“A! Không cần.....” Hoa hạch mẫn cảm bị dùng sức đùa bỡn, lập tức câu động khoái cảm của nàng, hoa dịch thấm ra, làm cho ra vào của hắn trở nên càng dễ dàng.

Con người đen nhất mặt, hắt buông ra hoa hạch, hai ngón tay trỏ đưa qua lại ở trong nộn huyết, mỗi một lần tiến vào đều càng dùng thêm sức, cuốn ra hoa dịch còn có nước ẩm áp.

“Không cần..... Nước đi vào..... A.....” Theo ngón tay hắt trỏ đưa, nước ẩm áp cũng theo động tác của hắt tiến vào hoa huyết, khiến nàng phình lên, làm cho nàng chịu không nổi.

“Đi vào mới tốt, bằng không như thế nào làm cho cái miệng nhỏ nhắn tham ăn này của nàng?” Hắt tà tứ nói xong, ngón tay ra vào càng dùng sức, hơn nữa càng cố ý cuốn động nước ẩm, đem nộn huyết làm tràn đầy.

“Không cần nha.....” Cảm giác bị tràn đầy làm cho nàng cảm thấy nóng quá, thanh âm rên rỉ không tự chủ được mà dẫn dắt một tia ghen ngạo, cầu hắt không cần lại đùa bỡn nàng.

“Không cần?” Ngừng ngón tay trỏ đưa, hắt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng mềm mại đáng yêu. “Muốn ta dừng lại sao?”

“Không! Dừng có chừng.....” Hắt dừng ngón tay lại, nàng càng khó chịu.

“Bằng không nàng muốn thế nào?” Hắt cười khê, khê cắn môi dưới phong nộn, thấp giọng hỏi.

“Muốn..... Muốn.....”

“Muốn cái gì? Nàng nói ta liền cho nàng.” Nói xong, hắt cố ý chuyển động bắt tay vào tiếp tục công việc, hai ngón tay ở trong cơ thể nàng xoay tròn di động.

“Ồ a.....” Nộn vách tường nóng cháy bị hắt ngoạ không ngừng co rút lại, hắt còn cố ý chuyển động ngón tay, làm cho nàng nhịn không được khóc lên.

Thân thể run run sớm phân không rõ là thoải mái hay là thống khổ, chỉ có thể theo bản năng quăn lấy hắt, muốn hắt cho nàng.....

“Nói nha! Nàng không nói, ta làm sao mà biết nàng muốn cái gì?”

“Muốn, muốn chàng tiến vào..... Thật là khó chịu..... Nóng quá.....” Sương mù bao trùm hạnh mầu cùng thủy quanh lấp lánh, khẩn cầu nhìn hắt.

“Không cần ngón tay sao?” Nhìn mặt nàng, yết hầu hơi hơi lặn lội, thanh âm của hắt càng khàn khàn.

“Không cần..... Ô..... Người ta muốn lớn hơn nữa cứng rắn hơn nữa..... Muốn này.....” Lấy ra nóng thiết của hắt, nàng khó chịu yêu cầu.

Sớm bất chấp e lệ, giờ phút này nàng thầm nghĩ muốn hắt hung hăng xỏ xuyên qua nàng, đánh tan bất an trong lòng nàng.

“Hảo! Liền cho nàng!”

Rút ra ngón tay ướt sũng, đem nóng thiết sớm trưởng đau khó nhịn nhắm ngay tiểu huyết lửa nóng, ngay lúc khẩn cầu của nàng vừa mới xuống, hung hăng đảo nhập.

“A ”

Cực đại nóng cháy căn chỉnh tiến vào, cảm giác thịt vách tường non nớt bị hung hăng nong rộng làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt không tự chủ được cong người lên, hưởng thụ tư vị phình lên.

“Ân a.....” Cắn môi, tay nhỏ bé kê sát trên ngực Lăng Vi Phong, bị tình dục chi phối, nàng bắt đầu cao thấp siết lấy cực đại cháy nóng, nhích lên một chút, tư thế này làm cho hắt đi vào càng sâu, thịt vách tường thật sâu bao vây lấy hắt.

Lăng Vi Phong mặt mắt hưởng thụ nhiệt tình của Đỗ Tiểu Nguyệt, còn có bị siết chặt nàng làm cho khoái cảm, bàn tay to cũng không buông tha hai luồng tuyết nữ rung động, mỗi tay cầm một cái, dùng sức vuốt ve đùa bỡn.

“A.....” Miên nữ mãi cảm đang được thưởng thức, tiểu huyết non nớt lại bị gắt gao xỏ xuyên qua, kích thích cao thấp vây quanh nàng, làm cho nàng tiết tấu càng thêm nhanh, mỗi một cái ra vào đều làm bắn tóe nước, phát ra thanh âm dâm lãng ba đáp ba đáp.

“Không đủ! Lại lãng một chút!” Lãng Vi Phong vẫn chưa đủ, bàn tay to dùng sức niết nắm nhũ thịt, làm cho nộn nhũ không còn khe hở, được hấn nhào nặn biến thành đồ lên.

“Đau..... Ngô.....” Cảm giác đau đớn càng kích thích nàng, theo mệnh lệnh của hấn, tiểu huyết không ngừng phun ra nuốt vào dục vọng của hấn, nhưng là mộc dũng không gian có hạn, hơn nữa nước ảm vây quanh, làm cho nàng cảm thấy vừa nóng vừa khó chịu.

“Không..... Không được.....” Nàng nhuẩn hạ thân mình, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, da thịt tuyết trắng cũng một mảnh côi hồng, rốt cuộc vô lực ma sát thô to của hấn.

“Như thế nào? Sao lại không được?” Lãng Vi Phong hiệp cười, vẫn tiếp tục bắt tay đùa bỡn vào trên no đủ, không buông tha một tia cơ hội đùa nghịch.

“Ồ..... Không cần khi dễ ta..... Phong, người ta muốn.....” Đỗ Tiểu Nguyệt thấp khóc, thân thể tuyết nộn mềm mại cọ sát hấn, còn chưa được đến thỏa mãn, nàng thật là khó chịu.

“Thật sự là cái lãng oa nhi!” Tà nịnh cần tiểu khuyển tai của nàng, hấn một phen ôm lấy nàng, đùi trắng mịn hoàn trụ thất lưng của hấn, dục vọng phần thưởng vẫn chôn ở trong cơ thể nàng.

Bước ra khỏi mộc dũng, Lãng Vi Phong ôm Đỗ Tiểu Nguyệt, từng bước một hướng giường đi.

“Ngô a!” Theo mỗi một bước di chuyển của hấn, lửa nóng cực đại ở trong tiểu huyết co rúm, tiến vào vừa thâm sâu vừa trầm, làm cho nàng chịu không nổi cần vai hấn.

Chất lỏng dâm mĩ theo bước chân tích lạc trên mặt đất, phân không rõ là nước ảm hay là hoa dịch hương vị ngọt ngào, một giọt một giọt dâm uế mặt đất.

8. Chương 8

Đem nàng phóng tới trên giường, hấn lấy nửa người xác định địa điểm, ở trong cơ thể nàng chuyển động, làm cho nàng ghé vào trên giường.

“Ngô!” Nàng cắn môi, cảm giác được lửa nóng của hấn ở trong cơ thể chuyển động, làm cho thịt vách tường không ngừng co rút lại, gắt gao hấp hấn.

“Tiểu Nguyệt nhi, nàng đem ta hấp hảo nhanh.” Hấn buồn thanh hừ nhẹ, làm cho nàng đưa lưng về phía hấn, bàn tay to dùng sức vỗ cái mông phần nộn vài cái.

“A!” Tiếng ba ba truyền vào trong tai, cái mông truyền đến cảm giác đau, nàng còn không kịp kháng nghị, hấn lại đột nhiên rời khỏi, lại hung hăng tiến vào.

“A ” Đau đớn hóa thành khoái cảm, theo mỗi một cái nhập vào thật sâu của hấn tra tấn nàng, cái mông phong nộn bị nâng cao cao, thuận tiện cho hấn mỗi một cái ra vào.

Tiếng thân thể kết hợp va vào nhau cùng tiếng nước nóng thiết ra vào nộn huyết, theo mỗi một cái ra vào của hấn, hoa dịch theo đùi chảy xuống, làm ảm ướt đệm giường.

Tay nhỏ bé nắm chặt chần, cái miệng nhỏ nhắn nhin không được dật ra rên rỉ, hưởng thụ khoái cảm bị hấn ra vào, cảm giác dục tiên dục tử tra tấn nàng, thân thể tuyết trắng mềm mại nhiễm thượng màu đỏ của dục vọng.

Bàn tay to nhanh tay kéo thật nhanh cánh mông, hấn quỳ gối phía sau nàng, nóng thiết trườ đưa càng tăng tốc, bị khoái cảm gắt gao bao vây làm cho hấn tăng thêm lực đạo, phảng phất muốn đem nàng tàn sát bừa bãi, không lưu chút đường sống.

“Không..... A.....” Mỗi một cái tiến vào của hấn đều giống như muốn đem nàng ngoạn đến phá hư, là dùng sức như vậy, tiểu huyết phần nộn không dừng co rút lại, hoa dịch không được lưu tiết, thô bạo làm đau nàng.

“Đau a.....” Nàng khóc hô, đã đau lại tê, thân thể mềm mại mẫn cảm như tê dại, nộn huyết không ngừng cuộn động đầy đủ hương dịch, thịt vách tường bắt đầu truyền đến một trận co rút.

Nàng chịu không nổi! Còn như vậy nữa, nàng nhất định sẽ bịngọa đến phá hư!

“Tha người ta a.....” Nàng khóc, khoái cảm co rút một lần lại một lần, kích thích nàng, hoa dịch hương vị ngọt ngào không được thấm ra, cọ rửa lên trên nóng thiêt.

Nhưng hấn vẫn không ngừng tay, không để ý cầu xin của nàng, ngược lại tăng tốc độ trều đưa, như là thật sự muốn đem nàng làm phá hư, khuấy đảo nộn huyết lây lội.

“Không..... A.....” Bị sáp nhập thật sâu, nàng ngẩng đầu lên dật ra một tiếng kêu khóc, rốt cuộc chịu không nổi ngắt đi.

Mà phía sau hấn cũng đã đến đạt cao trào, phát ra một tiếng thô rống theo, nóng thiêt dùng sức trều sáp hơn mười lần, thân mình căng cứng mới hoàn toàn thả lỏng, chôn ở tiểu huyết ướt át nóng thiêt phun ra từng dòng từng dòng bạch dịch. Chất lỏng hỗn hợp hương vị ngọt ngào, tràn ngập trong phòng.....

Đỗ Tiểu Nguyệt đứng ở trên cầu, lẳng lặng dừng ở mặt hồ, nhìn ngọc trâm trên tóc mình, phần môi khẽ nhếch.

Hôm nay nàng đến riêng Lăng phủ tìm Lăng Vi Phong, quản sự thông báo với nàng, Lăng Vi Phong đang xử lý công sự, mời nàng đến hậu viện chờ.

Nàng cũng không cần hạ nhân đưa đi, liền tự mình đi vào trên cầu ở hậu viện, thưởng thức tạo cảnh sân nhà cao nhâ, nhìn nhìn, lòng của nàng cư nhiên lại hoảng hốt.

Kể từ sau đêm đó, bất an trong lòng nàng không có biến mất, chính là bị nàng chôn ở chỗ sâu nhất, không thêm nghĩ nữa, nàng sẽ không khiến chính mình đi nghỉ kỳ, nàng có thể duy trì tự tin bấy lâu nay, vẫn đang triển ở bên người hấn.

Có vài thứ, nàng hảo muốn hỏi hấn, đối hấn mà nói, nàng là cái gì?

Nhưng mỗi khi nói đến bên miệng, lại bị nàng nuốt đi vào.

Lần đầu tiên, nàng lùi bước. Không dám nghe đáp án của hấn, đành phải cố gắng nói cho chính mình, hấn là thích nàng, bằng không cũng sẽ không đưa nàng ngọc trâm, không phải sao? (Tỉ với ta lại có điểm chung rồi. Luôn muốn biết trong 15 năm qua bản thân là gì của hấn? Và tình yêu trải dài suốt 7 năm của ta rốt cuộc có được hấn coi trọng hay không?)

Đứng ở trên cầu, Đỗ Tiểu Nguyệt nhìn ngọc trâm được nước hồ chiếu rọi, nói như vậy thuyết phục chính mình.

Chính là..... Trong lòng nàng lại vẫn có một tia do dự, dù sao hấn vẫn là chưa đối nàng nói qua một câu yêu thích, liền ngay cả khi hai người hoan ái cũng không có.

Chỉ có nàng, tổng khi bị hấn đùa nghịch đến mẫn mai bất lực, càng không ngừng cầu xin tha thứ, càng không ngừng nói thương hấn, nhưng hấn lại vẫn không một lần đáp lại.

Nàng nhịn không được khẽ thở dài.

“Vị này chính là Đỗ tiểu thư đi?” Đột nhiên, một thanh âm mềm mại từ phía sau truyền đến.

Đỗ Tiểu Nguyệt sửng sốt, nàng đắm chìm ở trong suy nghĩ, nhưng lại không phát hiện có người tới gần.

Nàng quay đầu nhìn về phía người tới. Đập vào mắt, là một nữ tử khí chất cao nhâ xinh đẹp, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh tế kia nàng cũng không xa lạ, đúng là nữ nhân ngày ấy nàng ở trên đường cái nhìn thấy.

“Phương cô nương.” Lần đầu tiên chính thức mặt đối mặt, hai cô nương lẫn nhau đánh giá, mơ hồ mang theo một tia không khí phân cao thấp.

Phương Kí Vũ tinh tế đánh giá Đỗ Tiểu Nguyệt trước mắt, vừa nghe đến bọn hạ nhân nhắc tới Đỗ Tiểu Nguyệt tới cửa đến đây, lập tức đã muốn trông thấy nàng.

Không nghĩ tới Đỗ Tiểu Nguyệt diện mạo chút không kém cạnh gì nàng, nhưng nàng nghe nói qua tính tình Đỗ Tiểu Nguyệt, lập tức cảm thấy chính mình sẽ thắng. Loại nữ nhân dường như con ngựa hoang này không có nam nhân nào sẽ thích, bao gồm biểu ca.

Nghĩ vậy, Phương Kí Vũ không khỏi đắc ý gờ lên tươi cười, cao ngạo nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt.

Nhìn thấy trong ánh mắt Phương Kí Vũ ngạo nghễ có ý tứ hàm xúc, Đỗ Tiểu Nguyệt mi tiêu hơi nhướng lên, mặc kệ đối phương khiêu khích, xoay người rời đi.

“Đứng lại!” Phương Kí Vũ thấy Đỗ Tiểu Nguyệt không nói không rằng muốn đi, có ý khinh thường nàng, không khỏi nùng nịu quát khế.

Dừng lại cước bộ, Đỗ Tiểu Nguyệt miễn cưỡng liếc mắt dò xét Phương Kí Vũ một cái.

“Có việc?” Nàng là tới tìm Lăng Vi Phong, tuyệt không muốn cùng nữ nhân này mở miệng.

“Người là tới tìm biểu ca đi?” Nghĩ cũng biết nữ nhân này đến Lăng phủ vì cái gì, Phương Kí Vũ quyết định thừa dịp cơ hội lần này làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt hết hy vọng, vị trí Lăng gia thiếu phu nhân không có phần của nàng!

Biết rõ còn cố hỏi, nên bỏ đi là chuyện tốt!

Bữa rồi, Đỗ Tiểu Nguyệt lười đáp lại.

Thấy Đỗ Tiểu Nguyệt một bộ dáng không muốn để ý, Phương Kí Vũ cắn chặt răng, không cho chính mình khí thế yếu đuối, tiếp tục nói: “Ta nói cho người, người cách xa biểu ca ta một chút, không cần lại quần quít lấy huynh ấy, một cái cô nương gia quần quít lấy một người nam nhân như vậy, người đúng là không biết xấu hổ?”

“Thế thì làm sao? Liên quan gì đến người?” Đỗ Tiểu Nguyệt không muốn để ý đến nàng, xoay người rời đi.

“Đương nhiên liên quan đến ta! Người đừng tưởng rằng theo biểu ca ta làm chút chuyện bẩn thỉu kia thì có thể có được hắn, không nghĩ tới đường đường Đỗ tiểu thư nhưng lại không biết cảm thấy thẹn như vậy, nghĩ đến dùng thân thể để trối chết nam nhân.....”

Hừ! Đêm trước nàng đi tìm biểu ca, nghe được trong phòng biểu ca truyền đến thanh âm kỳ quái, nàng vội trộm nhìn lên, nhưng lại phát hiện Đỗ Tiểu Nguyệt cùng biểu ca làm chuyện tu nhân kia.

Nàng xem mà vừa giận vừa thẹn, nghĩ cũng biết nhất định là Đỗ Tiểu Nguyệt câu dẫn biểu ca, thật sự là hạ lưu!

“Người nói cái gì?!” Đỗ Tiểu Nguyệt trừng mắt nhìn Phương Kí Vũ, khuôn mặt nhỏ nhắn nhiễm thượng kinh ngạc. Nàng làm sao có thể biết chuyện nàng cùng Lăng Vi Phong?

“A! Người nghĩ đến không có người biết đúng không? Biểu ca tuần mỹ nhân tài như vậy làm sao có thể coi trọng người? Nghĩ cũng biết nhất định là người dùng thủ đoạn hạ lưu mới thực hiện được.....” Thanh âm Phương Kí Vũ trào phúng, thấy Đỗ Tiểu Nguyệt trên mặt hết xanh lại trắng, cảm thấy vui vẻ, xem ra nàng thật sự là nói đúng.

“Câm miệng!” Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận đánh gãy Phương Kí Vũ, bất an vẫn chôn sâu ở trong lòng hiện lên, hỗn loạn lý trí của nàng.

Phương Kí Vũ bị lửa giận của Đỗ Tiểu Nguyệt làm hoảng sợ, nuốt nuốt nước miếng, “Người đã cho ta vì sao biết chuyện này? Đương nhiên là biểu ca nói cho ta! Huynh ấy còn nói lần đầu tiên nhìn thấy cô nương không biết liêm sỉ như vậy, bất quá không sao cả, chính mình đưa lên miệng, không đại gì mà không nể!”

“Đủ! Người nói đủ không!” Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận đến phát run, không nghĩ tin tưởng lời nói của Phương Kí Vũ. Nay nhất định không phải Lăng Vi Phong nói, nàng không tin!

“Như thế nào? Dám làm không dám để cho người ta nói nha?” Phương Kí Vũ hừ lạnh, khinh thường nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt. “Ta khuyên người cách biểu ca ta xa một chút, loại nữ nhân giống như người, làm gì có nam nhân nào thích?”

“Người!” Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận đến đi lên phía trước, tay nhỏ bé nắm lại, nắm chặt lại.

“Người muốn làm gì?” Bị bộ dáng của nàng dọa đến, Phương Kí Vũ liên tục lui về phía sau, khi đang muốn nói vài câu, sắc mặt lại đột nhiên biến đổi, âm điệu cũng thay đổi theo.

“A! Đồ tiểu thư, người đừng nóng giận, ta không phải cố ý..... A!” Đột nhiên, nàng đụng vào cầu hình vòm, cả người ngã ra sau ngã vào trong hồ.

Đỗ Tiểu Nguyệt sững sốt một chút, căn bản không kịp phản ứng, một thân ảnh màu trắng nhanh chóng nhảy vào trong hồ, một tiếng ồn ào này cũng đưa tới hạ nhân gần đó, mỗi người cùng chỉ trỏ nhìn nàng, coi nàng như là người xấu.

Đỗ Tiểu Nguyệt hết đường chối cãi, chỉ có thể không nói gì đứng ở tại chỗ.

Qua một hồi lâu, Lăng Vi Phong mới ôm Phương Kí Vũ lên bờ.

“Kí Vũ, muội không có việc gì đi?” Lăng Vi Phong vỗ nhẹ hai má tái nhợt của Phương Kí Vũ, vội vàng hỏi.

“Khụ khụ..... Ta không sao..... Biểu ca, người đừng trách Đồ tiểu thư..... Khụ khụ..... Nàng không phải cố ý..... Là Kí Vũ không tốt, chọc nàng tức giận mới.....” (Ta hết lời để nói. Còn nói nữa chắc phun ra uế ngữ mất. TMD nhà nó!)(NV: nguyệt có hơi bức xúc ak ==)

Phương Kí Vũ trong lời nói càng chứng thật mọi người đoán, bọn hạ nhân nói nhỏ trở nên càng nhiệt liệt, toàn bộ ánh mắt chỉ trỏ bắn về phía Đỗ Tiểu Nguyệt.

Nhưng Đỗ Tiểu Nguyệt không cần, nàng chỉ tại muốn biết hắn là nghĩ như thế nào?

“Lăng Vi Phong, ta không.....” Đỗ Tiểu Nguyệt mở miệng muốn biện giải, đã thấy Lăng Vi Phong ngẩng mặt lên, tuấn mỹ khuôn mặt không có một tia biểu tình, ánh mắt nhìn nàng cũng lạnh như băng.

Trong nháy mắt, lòng của nàng lạnh.

“Chàng không tin ta.....” Nàng nhìn hắn thấp giọng nói.

Lăng Vi Phong nhíu mày, “Nàng.....”

“Chàng liền như vậy định tội của ta, có phải hay không?” Không cho hắn đem lời nói cho hết, nàng không cần biết hắn nói cái gì, biểu tình trên mặt hắn đã nói rõ hết thấy.

Nàng nhịn không được nhẹ giọng nở nụ cười.

Nàng không khóc, nàng sẽ không khóc!

Tự tôn kiêu ngạo của nàng không cho nàng khóc, không được!

“Đúng! Là ta làm! Tùy các người nghĩ như thế nào, ta không sao cả! Các người đã cho ta sẽ nháo sao? Ta sẽ không!”

Đỗ Tiểu Nguyệt rống to, nhìn người bốn phía, quật cường nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, không cho chính mình ngã xuống, không cho chính mình dễ dàng yếu thế.

“Tiểu Nguyệt.....”

“Lăng Vi Phong, nói cho người, ta không cần người, ta không coi trọng người!” Lại đánh gãy lời nói của hắn, hạnh mâu bình tĩnh nhìn hắn, thanh âm hảo lãnh hảo lãnh.

Nàng mệt mỏi, nàng truy đuổi quá mệt mỏi, trong lòng bất an tra tấn nàng mệt mỏi quá, lời nói của Phương Kí Vũ càng làm cho nàng đau lòng, mà biểu tình của hắn mới vừa rồi cũng quyết định hết thấy.

Nàng rõ ràng hiểu được, nàng ở trong lòng hắn không đáng kể chút nào, hết thấy chính là nàng tự mình đa tình, tự cho là đúng!

Lăng Vi Phong trừng lớn mắt, không thể tin được Đỗ Tiểu Nguyệt sẽ nói ra những lời này! (Có gì mà không dám)

“Người nghĩ rằng ta ngoại trừ người ra, không có khác nhân muốn sao?” Đỗ Tiểu Nguyệt cười lạnh một tiếng, cao ngạo nhìn Lăng Vi Phong. “Nói cho người, ta sẽ chứng minh cho người xem, trừ người ra, ta còn có lựa chọn khác!”

Đỗ Tiểu Nguyệt dùng sức nhỏ xuống ngọc trâm trên đầu, dùng sức quăng lên mặt đất.

Vang lên một tiếng loảng xoảng, ngọc trâm tinh tế rơi trên đất, vỡ thành từng mảnh.

“Nói cho người, ta không bao giờ coi trọng người nữa!” Đỗ Tiểu Nguyệt bỏ lại những lời này, cũng không quay đầu lại rời đi.

Đỗ Tiểu Nguyệt thực sự nói được thì làm được, vài ngày sau, Bắc thành liền truyền ra tin tức Nghiêm gia muốn luận võ chọn rể, tính đem Đỗ Tiểu Nguyệt cấp gả ra ngoài.

Này không khỏi làm cho người trong Bắc thành bắt đầu đoán, Đỗ Tiểu Nguyệt đuổi theo Lăng gia thiếu gia lâu như vậy, làm sao có thể êm đẹp tổ chức cái gì gọi là luận võ chọn rể?

Xem ra là Đỗ Tiểu Nguyệt đã thất bại, bị Lăng gia thiếu gia hung hăng cự tuyệt? Xem ra, tin tức Lăng gia thiếu gia muốn kết hôn cùng cái biểu muội bà con xa kia là sự thật!

Rất nhiều bất quá ở Bắc thành hừng hực khí thế truyền ra, nóng nhất đương nhiên là chuyện luận võ chọn rể này.

Tuy rằng đối với tình cách của Đỗ Tiểu Nguyệt, thật sự không giống mọi người bình thường, nhưng là bộ dáng của nàng thật đúng là cực kỳ xinh đẹp.

Hơn nữa nói đến dung mạo ít nam nhân có thể kháng cự, hơn nữa Nghiêm gia còn truyền ra tin tức, chỉ cần thú Đỗ Tiểu Nguyệt, đồ cưới mang vào đảm bảo nhiều đến làm cho người ta ba đời đều ăn không hết.

Hướng về phía mấy điểm này, không cần biết có thể khiến cho Đỗ Tiểu Nguyệt kia phục tùng hay không, từng nam nhân chưa vợ trong Bắc thành đều xoa tay chờ ngày luận võ chọn rể đến.

Mà trong Lăng phủ, Lăng Vi Phong nghe được tin tức luận võ chọn rể, tức giận đến mức khuôn mặt tuần tú đều xanh mét.

Luận võ chọn rể?! Chết tiệt! Thật là chỉ có nữ nhân đáng chết kia nghĩ ra!

Ngày đó, nàng căn bản không cho hắn cơ hội nói chuyện, thẳng toàn để một mình nói hết, tự cho là đúng làm cho hắn muốn hung hăng dạy bảo nàng một chút.

Nói cái gì không cần hắn, không coi trọng hắn, còn đem ngọc trâm hắn đưa đánh vỡ thành mảnh nhỏ, tức giận đến mức hắn cũng cái gì cũng không muốn nói, cứ để nàng tự mình là đúng đi.

Nguyên tưởng rằng nàng chính là chỉ bị chọc tức, tính tình hay nháo, qua vài ngày sẽ lại tốt rồi.

Không nghĩ tới nàng thật đúng là nói được thì làm được, thật đúng là muốn chứng minh cho hắn xem, nàng không phải chỉ có thể gả cho hắn!

Hảo! Phi thường tốt!

“Nữ nhân chết tiệt!” Lăng Vi Phong tức giận đến dùng sức đánh về phía cái bàn, ba một tiếng, bàn gỗ lim dày lập tức bị cắt thành hai đoạn.

Thanh âm thật lớn khiến người khác chú ý, lại không ai dám nhiều chuyện liếc mắt nhìn một cái, mấy ngày nay tính tình chủ tử kém cực kỳ, liền ngay cả sắc mặt cũng khó nhìn.

Hơn nữa sau khi nghe được Nghiêm gia truyền ra tin tức luận võ chọn rể, chủ tử trên mặt càng khó nhìn, giống như muốn giết người, khủng bố cực kỳ.

“Nàng nghĩ đến trừ bỏ ta ra, nàng còn có thể gả cho người khác sao?”

Nằm mơ! Hắn sẽ không để cho nàng thực hiện được!

Bao gồm cả phần ngày đó nàng ở trong vườn hồ nháo, hắn sên nhất nhất tính sổ.

Đỗ Tiểu Nguyệt! Nàng nghĩ đến Lăng Vi Phong ta là người có thể nói muốn sẽ muốn, nói không cần sẽ không cần sao?

Hắn sẽ cho nàng nếm thử, kết cục làm hắn tức giận!

9. Chương 9

Ban đêm, trong Mãn Nguyệt các một mảnh yên tĩnh.

Đỗ Tiểu Nguyệt một mình ngồi ở cửa sổ, một bên trên bàn là mũ phượng khăn quàng vai có vẻ là do tì nữ đưa đến, nàng lại không có hứng thú nhiều liếc mắt nhìn một cái.

Tâm, thực không chịu thua kém lại nghĩ tới cái xú nam nhân đáng giận kia!

Rõ ràng không nên nhớ, cũng không thể khống chế, thật sự là vô dụng!

Đỗ Tiểu Nguyệt mắng chính mình, dùng sức đánh mạnh vào đầu, không cho chính mình lại nghĩ nữa, xuống khỏi cửa sổ, cầm lấy mũ phượng trên bàn, sâu kín nghịch trên châu trên đó.

Nàng tuyệt đối muốn cho hắn nhìn thấy, nàng không phải nhất định là của hắn.

Trừ bỏ hắn, nàng còn có rất nhiều lựa chọn, thiên hạ nhiều nam nhân như vậy, cũng không phải chỉ có một mình hắn, ai thèm?

Nàng mới không coi trọng!

Đỗ hốc mắt, nàng nói cho chính mình như vậy, nàng mới không cần coi trọng!

“Mũ phượng thật xinh đẹp, xem ra nàng thực chờ mong gả cho nam nhân khác.” Thanh âm vừa lạnh vừa chua xót từ cửa sổ truyền đến.

Đỗ Tiểu Nguyệt sửng sốt một chút, ngẩng đầu nhìn hướng cửa sổ.

“Người..... Người như thế nào.....” Nàng kinh ngạc nhìn Lăng Vi Phong.

“Như thế nào? Nàng chỉ im nỉ nửa đêm đến phòng người khác, không được cho người khác nửa đêm đến phòng nàng sao?” Lăng Vi Phong thanh âm rất lạnh, hơn nữa nhìn đến mũ phượng trên tay Đỗ Tiểu Nguyệt, trong lòng lửa giận càng tăng lên.

“Đi ra ngoài! Ta không chào đón người!” Trùng trùng nhìn hắn, nàng tức giận gào thét.

“Nàng cho rằng Lăng Vi Phong ta là để cho nàng gọi đến phải đến, bảo đi phải đi sao?”

Nàng dinh lấy hắn mười năm, sớm đã hình thành cho hắn thói quen có nàng tồn tại, sớm khiến hắn không tự chủ được bị nàng hấp dẫn, những thứ này chỉ bằng một câu không cần của nàng là có thể giải quyết?

“Người muốn làm gì?” Lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng Lăng Vi Phong tức giận, Đỗ Tiểu Nguyệt giật mình, có điểm sợ. “Nếu người không đi, ta kêu người!”

“Kêu đi! Nàng kêu đi! Kêu càng lớn tiếng càng tốt, ta ước gì nàng đem tất cả mọi người kêu đến, đến nhìn thấy bộ dạng dâm lăng lất nhả của nàng!”

Lời của hắn làm cho lòng của nàng chợt lạnh, dùng sức đưa mũ phượng trên tay hướng hắn quăng, nhanh chóng phi thân tới cửa.

Nhưng tốc độ của hắn so với nàng nhanh hơn, nhanh chóng chế trụ nàng.

“Buông!” Nàng đá chân thoát khỏi kiềm chế của hắn, linh hoạt cùng hắn động võ.

“A! Nàng nghĩ nàng đánh thắng được ta sao?” Lăng Vi Phong lạnh lùng cười, khi Đỗ Tiểu Nguyệt không kịp phản ứng, nhanh chóng điểm trụ huyết đạo của nàng, làm cho nàng toàn thân vô lực nhuỷ ở trong lòng hắn.

“Người..... Lăng Vi Phong, người rốt cuộc muốn làm gì?” Bị bộ dáng cuồng tứ tà giận của hắn dọa đến, Đỗ Tiểu Nguyệt không biết làm sao la hét.

Hắn là làm sao vậy? Lần đầu tiên nhìn thấy tuần nhan lạnh lùng có lửa giận, nhưng lại rõ ràng nhằm vào nàng, lửa giận trầm uất kia hướng đến những việc làm không sợ trời không sợ đất của nàng trong mấy ngày qua.

“Ta muốn làm gì?” Lăng Vi Phong lạnh lùng tà ác khước miệng giơ lên. “Đợi lát nữa nàng sẽ biết!” “Lăng Vi Phong! Người rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Hai tay bị trói trụ ở trên giường, hai chân ngồi chồm hổm ở trên giường, kiều khu tuyết trắng trần như nhộng, da thịt phần nộn như trẻ con non mịn mà mê người.

Đỗ Tiểu Nguyệt kia khuôn mặt nhỏ nhắn vì lửa giận mà đỏ lên, hạnh mâu quần giận trừng mắt nhìn Lăng Vi Phong, mơ hồ hiện lên một chút sợ hãi.

“Đã như vậy, nàng còn không biết ta nghĩ muốn làm gì sao?” Lăng Vi Phong con ngươi đen hơi trầm xuống, bờ môi ôm lấy cười lạnh, thưởng thức bộ dáng Đỗ Tiểu Nguyệt bị hắn buộc thành dâm lăng.

Tuyết nhũ xinh đẹp vì nàng giãy dụa mà khẽ run, nhũ ba hoảng ra mê người, giữa hai hai chân bộ lông bao trùm nơi tư mật, mơ hồ lộ ra đóa hoa phần nộn.

“Người điên rồi sao?” Đỗ Tiểu Nguyệt trừng mắt nhìn Lăng Vi Phong, quả thực không biết nên nói cái gì, hắn trước mắt tuyệt không giống Lăng Vi Phong mà nàng quen biết, như là một người khác.

“Đúng thế! Ta điên rồi, bị nàng chọc tức đến điên rồi!” Nghĩ đến lời nói của nàng ngày đó ở trong sân nhà, lửa giận càng mạnh, không nghĩ lại cùng nàng tiêu hao dần.

Đi lên phía trước, hắn dùng lực bắt lấy một cái tuyết nhũ, dùng sức vuốt ve, không hề giảm lực đạo, nhũ thịt non mịn lập tức đỏ bừng.

“Đau!” Đỗ Tiểu Nguyệt nhú mày, vú mẫn cảm nhận không được dùng sức của hắn, truyền đến từng trận co rút đau đớn.

“Đau?” Bắt tay vào dùng sức đè ép no đủ, hắn càng dùng sức nắm chặt. “Có đau giống như ta không? Ân?” Nàng không biết, lời nói của nàng ngày đó làm cho hắn đau lòng muốn chết!

Nàng hoàn toàn không nghe hắn giải thích, một mặt định tội hắn, nguyên lai nàng là không tín nhiệm hắn như vậy, làm cho hắn tức giận đến tâm đều đau.

“Người rốt cuộc muốn như thế nào? Ta cũng không dính lấy người, người còn muốn như thế nào nữa?” Nàng gào thét, nàng cũng tức giận, hốc mắt phẫn hồng. “Ta nói, ta không cần người, không cần! Người cao hứng không? Không có người quần quít lấy người, người còn muốn như thế nào nữa?”

Hắn không phải ước gì nàng không cần dính lấy hắn sao? Nàng đều như hắn mong muốn, hắn còn muốn như thế nào nữa?

“Nữ nhân chết tiệt!” Không muốn lại nghe được lời nói hỗn trướng khiến người ta tức chết này, Lăng Vi Phong dùng sức ngăn chặn miệng Đỗ Tiểu Nguyệt, thô bạo hôn cái miệng phần nộn nhỏ nhắn.

“Ngô!” Hôn không chút nào ôn nhu làm đau nàng, nàng không cam lòng yếu thế cần hắn, muốn hắn buông ra nàng.

Hai người hôn thấm ra tơ máu, hắn lại vẫn không dừng, đầu lưỡi dùng sức ở trong miệng nàng triển giao, mùi máu tươi ở trong lưỡi hai người phỉm ra, dạt ra khốc miệng.

“Ngô.....” Hắn hôn càng lúc càng kịch liệt, giống muốn mạng của nàng, cho dù nàng cần hắn, hắn cũng không để ý, ngược lại còn cần nàng, hôn càng dùng sức, đầu lưỡi cuốn lấy càng nhanh, duyên càng sâu, giống như muốn đem hơi thở của nàng hút hết.

Thẳng đến khi nàng mau thở không nổi, hắn mới buông môi nàng ra, tơ máu làm đỏ môi hai người, tạo thành cảnh tượng quỷ dị lại yêu mỹ.

“Hô..... Người..... Hô.....” Đỗ Tiểu Nguyệt dồn dập thở phì phò, không thể tin tưởng mắt nhìn Lăng Vi Phong. “Người..... Người điên ư?”

“Đúng! Ta điên rồi! Vì nàng mà điên rồi!” Con người đen gắt gao nhìn chăm chăm nàng, bàn tay to dùng sức chế trụ cằm của nàng, hấn lạnh lùng, dùng sức nói xong.

“Ta nói cho nàng, Lăng Vi Phong ta không phải để nàng nói không cần sẽ không cần, nàng dám can đảm khơi mào lửa giận của ta, phải gánh vác hậu quả.”

Bên dưới truyền đến từng trận đau đớn, Đỗ Tiểu Nguyệt thấy Lăng Vi Phong lửa giận mà ngậy ngấn cả người. Hấn là làm sao vậy? Người nên tức giận là nàng nha! Như thế nào cơn tức của hấn so với nàng còn lớn hơn?

“Người.....” Nàng đang muốn mở miệng nói chuyện, đã thấy hấn từ trong lòng lấy ra một cái chai lục sắc, đổ ra hai viên thuốc màu đỏ.

“Đó là cái gì?” Nhìn đến viên thuốc kỳ quái, Đỗ Tiểu Nguyệt trong lòng không khỏi hiện lên một tia bất an cùng sợ hãi.

“Làm cho nàng hưng phấn thêm đó.” Lăng Vi Phong nở nụ cười tà nịnh, vươn tay đẩy ra đóa hoa, đem hai viên thuốc nhét vào trong hoa huyết. (*phụt, phụt, phụt* Ta cạn máu rồi)

“Người làm cái gì?!” Đỗ Tiểu Nguyệt trừng lớn mắt. “Đó là cái được gì? Lăng Vi Phong! Đó là cái gì?”

“Nàng có thể lại lớn tiếng một chút, tốt nhất đem người khác đều đánh thức, hảo đến thưởng thức bộ dáng dâm lăng của nàng.” Lăng Vi Phong gợi lên bạc môi, tà khí nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Người.....” Đỗ Tiểu Nguyệt trừng mắt nhìn Lăng Vi Phong, cũng không dám lại phóng đại thanh lượng, hơn nữa nàng cảm thấy tiểu huyết tỏa ra một cỗ nhiệt khí, càng lúc càng nóng, không tự chủ được dật ra một tiếng than nhẹ.

Không chỉ là nóng, còn có một cỗ dịch ẩm ướt, bắt đầu thấm ra, tra tấn nàng, thật là khó chịu..... “Đó là.....”

“Xuân được.” Lăng Vi Phong hảo tâm trả lời nàng. “Chỉ cần tiến vào trong cơ thể sẽ tan ra, bình thường chỉ cần một viên sẽ làm cho người ta chịu không nổi, ta vừa nhét vào hai viên, nàng cảm thấy sẽ như thế nào? Hả?”

“A!” Nắm chặt lòng bàn tay, Đỗ Tiểu Nguyệt chịu không nổi vật qua vật lại đầu.

Mật dịch không ngừng từ hoa huyết thấm ra, da thịt tuyết trắng cũng thấm ra mồ hôi theo, một lớp màu hồng phủ lên da thịt tuyết trắng, tạo thành tình hình dâm mị lại mê người.

Nóng quá..... Nàng chết mất.....

“Ô a.....”

Đỗ Tiểu Nguyệt bị dục hỏa thiêu đốt, đùi non sớm bị bọt nước trào ra không ngừng làm ẩm ướt, chất lỏng trong suốt không dừng tích tụ, còn làm ẩm ướt vải trải giường, thấm ra hương vụn ngọt ngào.

“Nóng quá..... Nóng quá.....”

Nàng khó nhịn quay đầu, thân thể theo bản năng ma sát da thịt, mạnh mẽ tách ra làm cho nộn huyết của nàng để hé mở, nàng dùng sức chà xát, làm cho vải trải giường bị đùi non vượt phẳng, hảo có được một tia khuây khoả.

Nhưng là không đủ a..... Nàng muốn càng nhiều càng nhiều nha!

“Ô.....” Không chiếm được thỏa mãn, nàng thống khổ khóc. “Xin chàng đấy! Phong.....”

Lăng Vi Phong nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt mị dục dâm lăng, nhũ tiêm phần nộn không được người yêu thương sờ nắn liền tự nhiên đứng thẳng nở rộ, tuyết nhũ phiếm một mảnh phi hồng, tầng phi hồng kia tràn ngập bao phủ, nhiễm đỏ nộn huyết mềm nhát ướt át nhất.

Cởi quần áo, cởi xuống lưng quần, mãnh thú trắng kiện dâng trào lập tức thẳng tắp, hiện ra ở trước mắt nàng.

“A! Ta muốn..... Cho ta.....” Nhìn nóng thiết thô to của hắn, Đỗ Tiểu Nguyệt khát cầu liếm môi, biết cần nóng thiết trước mắt này có thể thỏa mãn gãi ngứa được tiểu huyết của nàng.

“Cầu xin chàng nha.....” Hai tay dùng sức ma sát tiểu huyết, lởra càng nhiều mật dịch, hiện tại ướt át của nàng muốn bị hung hăng xỏ xuyên qua.

Xuân được làm cho nàng mất đi lý trí, nàng toàn thân cao thấp đều nóng quá, vú no đủ trướng lên khiến nàng thật là khó chịu, nhũ tiêm mẫn cảm truyền đến từng trận ngứa.

Hoa huyết ẩm ướt nhất nóng nhất không ngừng tiết ra mật dịch, thịt vách tường không dừng co rút lại, cảm giác ngứa ngáy khó nhịn làm cho nàng nhịn không được khát cầu.

“Muốn ta đi vào sao?” Bất lấy một cái tuyết nhũ no đủ, hắn dùng lực nhu nhĩ, ngón tay không lưu tình chút nào vụn vụn nhũ tiêm.

“Muốn a..... Dùng sức một chút..... Người ta còn muốn.....” Lắc lắc thân mình, khoái cảm được dùng sức vuốt ve làm cho thân thể cảm thấy được thoải mái, nàng sớm không còn cảm giác đau, thậm chí muốn hắn dùng lực chà đạp nàng.

“Lãng oa nhi, nói! Nàng muốn cái gì?” Bàn tay to nắm nhũ thịt, nộn thịt bị hắn nắm không còn khe hở, lưu lại dấu ngón tay màu đỏ.

“Muốn chàng tiến vào..... Ngoạn người ta..... Còn có bộ ngực..... Dùng sức nắn..... Ta muốn chàng nha!”

Nàng khóc cầu, khuôn mặt nhỏ nhắn dùng sức cọ sát ngực của hắn, cái miệng nhỏ nhắn hàm trụ một cái đầu vú trước ngực hắn, dùng sức hút lại cần.

“Ấn.....” Nhiệt tình của nàng làm cho hắn dật ra một tiếng kêu rên, bàn tay to buông ra vú bị hắn nắn đến phồng hồng, chuyển qua hoa huyết sớm ướt đầm, mới vừa chạm vào cánh hoa thịt, ngón tay lập tức đã bị làm ẩm ướt.

“Thực ẩm ướt, nàng xem, vừa mới đụng tới liền đem tay của ta làm ẩm ướt.” Hắn vừa nói, trong mắt lộ vẻ tà ý.

“Ngô.....” Đỗ Tiểu Nguyệt khinh ngâm một tiếng, không thêm để ý Lăng Vi Phong đùa cợt, khóc cầu xin. “Cầu chàng..... Đưa bốn ta..... Ta muốn.....”

“Này không phải đang đến đây sao?” Lăng Vi Phong hiệp cười, ngón tay đẩy ra nộn cánh hoa, một tay đánh ẩm ướt, dùng sức nhập vào tiểu huyết.

“A!” Bị tiến vào khoái cảm làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt thoải mái mà dật ra rên rỉ, khuôn mặt nhỏ nhắn cọ vào ngực Lăng Vi Phong, không đợi hắn động, chính mình vụn vụn thất lưng, làm cho tiểu huyết qua lại ma sát ngón tay.

“Không đủ..... Không đủ nha.....” Nàng muốn càng nhiều càng nhiều!

Lăng Vi Phong mị mắt, hưởng thụ Đỗ Tiểu Nguyệt bộ dáng dâm lãng, lại sáp nhập thêm một ngón, sau đó lại thêm một ngón, lấy ba ngón tay căng nộn huyết ra, mơ hồ truyền đến một tia đau đớn.

Nhưng bị được hiệu điều khiển Đỗ Tiểu Nguyệt sớm không còn cảm thụ được sự đau đớn, ngược lại càng kích thích thân thể mẫn cảm, nàng dùng sức qua lại ma sát, càng làm chảy ra nhiều hoa dịch, tiếng nước dâm mị chắc chắn không ngừng vang lên.

“Ngô a.....” Cẩn môi, nàng hưởng thụ khoái cảm bị nhồi vào, ngón tay theo động tác của nàng không ngừng ở trong tiểu huyết trừu đưa, giải thoát cho nàng một chút dục vọng, nhưng dần dần, nàng cảm thấy không đủ.

“Phong..... Cho ta.....” Thủy mâu khát vọng nhìn thô to trước mắt, nàng cúi đầu, đưa lưỡi liếm đỉnh nóng thiết, nếm đến mùi tinh ngọt.

Nàng liếm môi, mùi của hắn càng kích thích nàng, nàng hé miệng hàm trụ nóng thiết, theo tiểu huyết ma sát làm cho tiết tấu qua lại phun ra nuốt vào cực đại nóng cháy.

Nhìn cái miệng nhỏ nhắn phần nộn không ngừng phun ra nuốt vào nóng thiết của hân, cảm quan thị giác kích thích hân, cực đại ở trong cái miệng nhỏ nhắn ẩm áp trường lớn hơn nữa, đem toàn bộ nhồi vào miệng của nàng.

“Ngô ngô.....” Cái miệng nhỏ nhắn bị nhét đầy chật cứng, nước bọt không kịp nuốt từ khóe miệng dật ra, làm ẩm ướt cảm phần cùng thô dài trong miệng, mà tiểu huyết cũng không dừng thấm ra hoa dịch, dục hỏa nồng đậm thiêu đốt hai người.

Đột nhiên, hân rút ngón tay ra khỏi tiểu huyết, nóng thiết cũng rút khỏi cái miệng nhỏ nhắn ẩm ướt nóng bỏng theo.

“A..... Không cần.....”

Lăng Vi Phong vừa rút ra, Đỗ Tiểu Nguyệt lập tức nức nở kháng nghị, thống khổ ma sát dậm chân, khó chịu khóc lên.

“Yên tâm, ta sẽ thỏa mãn nàng lãng oa nhi này.”

Lăng Vi Phong đi ra phía sau Đỗ Tiểu Nguyệt, bàn tay to từ dưới nách nàng tìm kiếm, bắt lấy vú, dùng sức nắn bóp, bạc môi cũng hàm trụ một cái khuyên tai, tinh tế dụ dỗ hôn.

“Ân a.....” Đỗ Tiểu Nguyệt ngẩng đầu lên, cái miệng nhỏ nhắn hé mở, mắt mờ sương dừng ở Lăng Vi Phong phía sau. “Phong, cho ta a.....”

“Sẽ cho nàng.”

Một bàn tay to khác từ lưng tuyết mềm nhẵn chậm rãi dời xuống, cuối cùng đi vào cúc hoa (Ách, đóa hoa cúc... biểu tượng của cái tiểu huyết trong đam mỹ đấy... ặc ặc) non nớt, ngón tay ở trên cúc huyết hơi đổi, mũi mâu thưởng thức phần nộn sáng bóng.

“Thật xinh đẹp, nàng nơi này còn chưa có bị đi vào đi?” Hân nói xong, bàn tay to dùng sức vỗ mông thịt của nàng, phát ra thanh âm ba ba.

“A!” Mông cánh hoa truyền đến đau đớn, kích thích da thịt mẫn cảm, nàng nhịn không được lắc lắc mông, như là cầu hân càng dùng sức một chút.

“Đem mông nâng lên.” Hân thanh âm dè nén ra lệnh, con người đen nóng cháy nhìn cúc huyết nho nhỏ, biết nơi này là so với hoa huyết là nơi vừa hấp nhanh lại vừa chặt hơn.

“Ân.....” Theo mệnh lệnh của hân, nàng nâng cái mông lên.

“Ngoan.” Lăng Vi Phong khen ngợi hôn trụ Đỗ Tiểu Nguyệt, đầu lưỡi cùng lưỡi của nàng quấn quanh lẫn nhau triền miên.

Tay hân từ cúc huyết chuyển qua hoa huyết đằng trước, sau khi khiến tay dính đầy dịch ẩm ướt, lại chuyển ra phía sau, để cho hoa dịch trên tay làm ẩm ướt tiểu huyết non nớt, sau đó ngón tay nhẹ cọ sát, qua lại vuốt ve cúc thịt mẫn cảm.

Cúc thịt bị cọ xát qua lại, cánh hoa thịt trở nên càng đỏ, phát ra sáng bóng dâm mị, cực kỳ mê người.

10. Chương 10: End

Lăng Vi Phong rốt cuộc chịu không nổi cảm nóng thiết, nhắm ngay cúc huyết vừa nhỏ vừa nhanh, hung hăng xuyên vào.

“A ” Đau đớn từ cúc huyết truyền đến, tiểu huyết lần đầu tiên bị sáp nhập lập tức thấm ra tơ máu, chính căn nóng thiết cho dễ chịu hơn, hân thô rống một tiếng, dùng sức trườn đưa qua lại, hưởng thụ bao vây càng lúc càng nhanh.

“A a ” Đau đớn cực hạn kích thích nàng, thân mình càng đau càng tê, làm cho nàng không phân biệt được là đau đớn hay là khoái hoạt, chỉ có thể đóng đưa cái hông, theo ma sát của hắn mà di động.

“Hảo nhanh..... Nàng thực lành..... Đem ta hấp hảo nhanh.....” Lăng Vi Phong dùng sức trứu đưa, mỗi một cái tiến vào thúc thật sâu nhập vào cục huyết, bàn tay to cởi bỏ dây trói trên tay Đỗ Tiểu Nguyệt, làm cho toàn bộ sức nặng của nàng đặt ở trên người mình.

“A!” Nàng đưa lưng về phía hắn, cái hông gắt gao ngồi ở trên nóng thiết của hắn, tư thế này làm cho hắn đi vào càng sâu, giống như muốn xỏ xuyên qua đến chỗ sâu nhất của nàng. Nóng như vậy, trầm như vậy.

“Sâu quá nóng quá a.....” Nàng mị ngâm, tuyết nhũ trưởng đau, tay nhỏ bé nhịn không được xoa bóp nộn nhũ của mình.

Mà tay hắn cũng không buông tha cho hoa huyết phía trước, ba ngón tay nhập vào hoa huyết, mà phía sau nóng thiết vẫn đang trứu đưa. Khuấy động làm tràn ra hoa dịch hương vị ngọt ngào.

“Ăn nha.....” Hai cái tiểu huyết đều đang bị đùa bỡn, hai đợt khoái cảm kích thích nàng, đầu óc truyền đến từng đợt hoa mắt, hai người mờ mờ tan cùng một chỗ, dính ngấy lại trơn ướt.

Đột nhiên, hắn đẩy ngã nàng, làm cho nàng quỳ ghé vào trên giường, bàn tay to dùng sức chế trụ cái hông của nàng, dùng sức qua lại trứu đưa, cục huyết phần nộn bị hắn đảo thành một mảnh sưng đỏ.

“A a..... Thật thoải mái..... Lại dùng lực..... Lại sâu một chút.....”

Nàng dùng sức ngửa đầu, tóc đen ở sau lưng rối tung, vì ẩm ướt mà dán vào lưng tuyết, cái miệng nhỏ nhắn giương lên, khoái cảm cực hạn làm cho nàng không kịp nuốt nước bọt, chảy xuống làm ẩm ướt cảm.

Mà ngón tay ở hoa huyết cũng trứu đưa càng dùng sức, theo luật động phía sau, tích cực ngoạn hai cái nộn huyết, đảo ra càng nhiều nước lộ hương vị ngọt ngào, một giọt lại một giọt rơi xuống trên đệm.

“Ngô a..... Không được..... Ta không được.....” Thân thể mềm mại non nớt rốt cuộc chịu không nổi đùa bỡn của hắn, khóc cầu xin tha thứ.

Hai cái tiểu huyết không ngừng truyền đến khoái cảm nóng cháy, co rút lại, thôi tễ, đưa hắn bao càng sâu càng nhanh, làm cho hắn trứu đưa càng dùng sức, giống như muốn đem nàng ngoạn đến phá hư, cuồng mãnh sáp nhập.

“Ô..... Sẽ chết..... Người ta sẽ chết a.....”

Đỗ Tiểu Nguyệt thanh âm nghẹn ngào, đầu óc một trận choáng váng mơ hồ, khoái cảm đánh úp lại, làm cho nàng phát ra một tiếng tiem kêu, càng nhiều hoa dịch phun ra, hương vị ngọt ngấy tán ra khắp nơi.

Nhưng hắn vẫn thấy không đủ, tiếng thân thể va chạm ba ba không ngừng vang lên, hắn vừa nặng vừa trầm dùng sức trứu cắm, thịt vách tường gắt gao hấp hắn thật nhanh, làm cho nóng thiết không ngừng nở.

“A..... Ăn.....” Một khắc cuối cùng, hắn dùng sức trứu sáp vài cái thật mạnh.

Trong cổ họng phát ra một tiếng thô rống, bạch dịch từng dòng từng dòng phun ra, lấp đầy toàn bộ cục huyết, lại từ giữa khe hở tràn ra, đem toàn bộ cục huyết biến thành càng ẩm ướt.....

“A ”

Một tiếng thét chói tai phá tan yên tĩnh, ở Nghiêm phủ vang lên.

Trong chốc lát, theo tiếng kêu, một đám người chạy theo tiến vào Mãn Nguyệt các, muốn nhìn một chút xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, như thế nào kêu lớn tiếng như vậy?

Nhưng mới tiến phòng, mọi người lập tức ngửi được vị tinh ngọt nồng đậm, mang chút hương vị tình dục đậm mị làm ọi người mặt càng khẩn trương.

Người có kinh nghiệm đều biết loại hương vị này là cái gì. Hơn nữa mơ hồ nhìn xuyên qua màn che giường, bọn họ có thể nhìn đến trên giường có hai bóng người triển miên giao triển cùng một chỗ.

“Trời ơi!” Nghiêm phu nhân chịu không nổi lão đảo, ngã vào trong lòng trượng phu.

Nghiêm lão gia sắc mặt cũng khó xem đến cực điểm, về phần Nghiêm gia thiếu phu nhân Tô Tiểu Thất còn lại là kinh ngạc trừng lớn mắt, không thể tin được những gì thấy trước mắt, trong mũi còn có ngửi được mùi ngọt ngào.

Trời ạ! Hảo tu nhân!

Trần tĩnh nhất chỉ có Nghiêm gia thiếu gia Nghiêm Quân Đường, lúc này, người trong màn trướng cũng bởi vì tiếng kêu của Nghiêm phu nhân mà tỉnh lại.

“Ngô……” Đỗ Tiểu Nguyệt mở toang ánh mắt, quỵen mệt rên rì một tiếng, đập vào mắt chính là ngoài màn trướng tụ tập đủ mọi người. (Sao mà ta thích trò bắt gian tại giường thế nhỉ!!)

Như thế nào mọi người tụ tập hết ở trong phòng nàng?

Nghi hoặc còn chưa có được đáp án, Nghiêm Quân Đường đã lên tiếng nói trước.

“Ngủ ngon giấc không? Lãng thiếu gia.” Nghĩ cũng biết sẽ xuất hiện ở trong phòng biểu muội, trừ bỏ họ Lãng, không có người thứ hai.

“Cũng không tệ lắm.” Lãng Vi Phong thanh âm miễn cưỡng, con ngươi đen dày thường thức thiên hạ trong lòng biểu tình buồn ngủ, đối với người ngoài màn trướng tuyệt không để ý.

Lãng Vi Phong?!

Đỗ Tiểu Nguyệt trừng lớn mắt, lúc này đã hoàn toàn thanh tỉnh.

Trí nhớ tối hôm qua toàn đã trở lại, hần đối nàng hạ xuân được, làm cho nàng cả một đêm ở dưới thân hần vừa khóc vừa kêu, toàn thân bị hần tra tấn không thành hình người, đau đớn khiến nàng không thể động đậy.

Nàng há mồm muốn nói chuyện, lại phát hiện mình không thể phát ra tiếng nào.

Đáng chết! Tối hôm qua kêu khóc rất dùng sức, yết hầu của nàng hảo khô, hảo khát.

“Xem ra giường của biểu muội nhà ta, khiến ngài thực vừa lòng.” Nghiêm Quân Đường giờ lên tươi cười, thanh âm vẫn mềm nhẹ, không chứa một tia tức giận.

“Phi thường vừa lòng.” Nhìn thiên hạ trong lòng kinh ngạc trừng lớn mắt, bộ dáng đáng yêu làm cho Lãng Vi Phong khẽ cười.

“Kia nói vậy tư vị của biểu muội Lãng thiếu gia nhất định cũng ném thật sự vừa lòng?” Nghiêm Quân Đường vẫn đang cười.

“Cực kỳ vừa lòng.” Ngón tay nhẹ vỗ về má mềm ửng đỏ, Lãng Vi Phong cũng không phủ nhận.

Vừa lòng cái đầu người!

Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận đến muốn cắn người, muốn mở miệng làm sáng tỏ hết thấy, nhưng là bị bắt gian trên giường, nàng muốn làm sáng tỏ như thế nào nha?

Đỗ Tiểu Nguyệt vừa tức vừa ảo não, lần đầu tiên gặp phải loại sự tình này, nàng căn bản không biết nên làm cái gì bây giờ, hơn nữa nàng bây giờ còn không thể nói chuyện, chỉ có thể ảo não rên rỉ ở trong lòng.

“Tốt lắm! Không biết Lãng thiếu gia bây giờ tính thế nào? Nghĩ muốn ăn mà không muốn trả tiền như vậy, khó mà làm được!” Bồi một chút tiền sinh ý, Nghiêm gia sẽ không làm khó.

“Ngày mai ta sẽ phái người đến Nghiêm phủ cầu hôn, sinh kim tùy người yêu cầu.” Lãng Vi Phong thần nhiên nói. “Cho nên phiền toái đem luận võ chọn rể hủy đi, Đỗ Tiểu Nguyệt chỉ có thể là của ta, nam nhân khác vĩnh viễn đừng nghĩ chạm vào!”

Nữ nhân của hần chỉ có hần có thể chạm vào, nam nhân khác nghĩ cùng đừng nghĩ!

Nghe được lời nói của Lãng Vi Phong, Đỗ Tiểu Nguyệt ngây ngẩn cả người.

Nàng có nghe lầm hay không? Hần nói nàng là nữ nhân của hần?! Còn nói muốn kết hôn với nàng?! Vì sao?

“Tốt lắm.” Nghiêm Quân Đường vừa lòng nở nụ cười. “Như vậy thỉnh tiếp tục hưởng thụ, không hề quấy rầy.”

Khóe mắt ra hiệu, mọi người lập tức toàn bộ rời khỏi phòng.

Trong nháy mắt, trong phòng lại còn lại hai người Đỗ Tiểu Nguyệt cùng Lăng Vi Phong.

Chờ cho toàn bộ mọi người lui xuống hết, Lăng Vi Phong mới đẩy mà chướng ra, trần truồng đi xuống giường, tự mình rót một chén trà, một ngụm uống cạn.

“Ngô.....” Đỗ Tiểu Nguyệt cũng muốn đứng dậy theo, nhưng là..... Đau quá nha!

Nhắm mi lại, nàng nhịn không được rên rỉ ra tiếng, cúi đầu nhìn đến thảm trạng trên người mình, nàng nhịn không được trừng lớn mắt.

Da thịt tuyết trắng vừa xanh vừa tím, hoàn toàn nhìn không thấy một nơi nào còn nguyên vẹn. Chân vừa mới nhấc, cảm giác đau lập tức truyền đến, hơn nữa nơi riêng tư sưng đỏ không chịu nổi, khi đùi mở ra, chảy xuống chất lỏng màu trắng.

Khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, nàng đương nhiên biết đó là cái gì.

Ông trời! Ngày hôm qua là cái tình hình gì? Nàng chỉ nhớ rõ bản thân vừa khóc vừa kêu, van cầu hấn muốn nàng, hấn cũng thực sự tốt thực dùng sức, muốn một lần lại một lần.....

Biến thành nàng hai cái nộn huyết trước sau đều đau quá, thoải mái khoái cảm khi đó cảm nhận được lúc này hoàn toàn hóa thành đau đớn, tra tấn nàng.

“Đến, uống nước đi!” Lăng Vi Phong bưng cốc nước, đưa tới trước mặt Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Ngô.” Lấy trên tay hấn, nàng từng ngụm từng ngụm uống nước, ngay lập tức cái chén liền trống không.

“Còn muốn sao?”

Đỗ Tiểu Nguyệt dùng sức gật đầu, khi thấy hấn lại bưng tới nước, lập tức một ngụm uống sạch.

Cuối cùng cũng hết khát, cũng có thể nói chuyện.

“Chàng thực sự muốn kết hôn với ta?” Thanh âm vẫn mang theo tiếng ghen ngào, liền ngay cả ánh mắt cũng sưng đỏ, có thể thấy được nàng tối hôm qua có bao nhiêu dùng sức khóc.

“Nàng không muốn gả cho ta sao?” Ngồi vào bên giường, hấn không chớp mắt nhìn nàng.

“Ta.....” Đương nhiên muốn, nhưng là.....

Nhìn biểu tình do dự của nàng, Lăng Vi Phong nhịn không được thở dài. “Ta đã đem Phương Kí Vũ đuổi trở về.”

“A?” Đỗ Tiểu Nguyệt ngây ngẩn cả người, “Chàng nói cái gì?”

“Ngày đó, ta không hề không tin tưởng nàng, ta biết cá tính của nàng, nàng sẽ không đem người khác đẩy xuống hồ. Cho dù là tức giận như thế nào, nàng vẫn là sẽ không khi dễ nữ nhân.”

Đỗ Tiểu Nguyệt giật mình thật sâu, lời nói của hấn truyền đến trong tai, truyền đến trong lòng nàng, làm cho nàng có loại cảm giác muốn khóc.

“Nhưng ngày đó nàng hoàn toàn không nghe ta nói chuyện, thẳng hạ kết luận, tự như vậy cho rằng là đúng, còn ném vỡ ngọc trâm ta đưa nàng, ta rất tức giận.”

“Ta.....” Nàng không phải cố ý, nàng chính là rất khổ sở, lại tức giận, mới không thể khống chế được chính mình.

“Hơn nữa, nàng còn nói nàng không cần ta, không coi trọng ta.” Thở sâu, hấn bắt đầu nhìn nàng. “Đối với nàng mà nói, ta là người có thể dễ dàng khiến nàng từ bỏ như vậy sao?”

“Không! Không phải!” Đỗ Tiểu Nguyệt dùng sức lắc đầu, sợ Lăng Vi Phong hiểu lầm, không khỏi nóng nảy, hốc mắt cũng đỏ.

“Ta chỉ là bất an, hơn nữa bất an đã lâu, rất sợ chàng không thương ta, bởi vì chàng chưa bao giờ nói với ta một câu thích, hết thấy đều là ta đơn phương theo đuổi, ta cũng không phải thực sự tự tin như vậy, ta cũng có thời điểm sợ hãi.”

“Nàng nha! Thật là khờ quá!” Lời của nàng làm cho hấn phóng ra biểu tình ôn nhu, đưa tay đem nàng kéo vào trong lòng. “Bất an vì sao không nói với ta? Chỉ biết một mình miên man suy nghĩ, còn dễ dàng bị người ta châm ngòi thành công.”

Sau khi hấn ép hỏi Phương Kỳ Vũ, đã biết hết mọi chuyện, nhưng ngay từ lúc đầu hấn đã tin tưởng nàng là vô tội, cho nên hấn không hề trách nàng nha!

Nhưng tức giận nàng nói những lời này, tôn nghiêm nam nhân khiến cho hấn không bỏ xuống được bộ dáng giận dữ, cũng không buồn tìm nàng, không nghĩ tới nàng ác hơn, đến cái luận võ chọn rể cũng đem ra dùng, thật sự là.....

Ai! Hấn thật không biết nên làm sao với nàng bây giờ.....

“Ai bảo chàng cũng không nói thích ta, người ta hỏi nhiều lần như vậy, chàng chính là không nói.....” Nói đến cùng còn không phải hấn sai, ngàn sai vạn sai đều là hấn sai!

“Không có biện pháp, ai bảo bộ dạng truy vấn của nàng rất đáng yêu, làm cho ta vừa nghĩ đã muốn nhìn thấy, trăm lần cũng không thấy chán!” Lăng Vi Phong thấp giọng nở nụ cười, tuần mâu hiện lên một tia trêu tức.

“Chàng.....” Đỗ Tiểu Nguyệt không thể tin được trừng mắt nhìn Lăng Vi Phong. Xem ra hấn là lấy trêu chọc nàng làm vui?

“Vậy chàng rốt cuộc có thích ta hay không nha!” Nhịn không được, nàng lại hỏi, nàng thực sự hảo muốn biết hấn có thích nàng hay không!

“Đứa ngốc! Không thích nàng sao lại thú nàng? Không thích nàng tại sao lại phải bởi những lời của nàng mà tức giận? Không thích nàng sao lại phải tức giận lớn như vậy? Nàng nha! Bình thường rất là thông minh, như thế nào lúc này lại ngốc như vậy?”

Nhịn không được, đầu ngón tay nhẹ búng trán của nàng.

“Nga!” Che cái trán, Đỗ Tiểu Nguyệt chu miệng lên, bất mãn nói: “Không có biện pháp, chỉ cần đối mặt với chàng, ta liền ngốc, liền choáng váng.” Ai bảo nàng thương hấn như vậy!

Biết hấn thích nàng, nàng vẫn là nhịn không được ngoác miệng cười, cũng không trong chốc lát lại bất mãn nữa.

“Chàng thích ta còn đối đãi ta như vậy, còn đối ta hạ xuân dược, đem ta biến thành đau quá, hiện tại toàn thân không cử động được, không biết khi nào mới có thể xuống giường, chàng quả thực xấu lắm!”

Chu cái miệng nhỏ nhắn, nàng nhuộm thanh hờn dỗi, mị thái ôn nhu không có nam nhân nào có thể kháng cự.

“Ai bảo nàng chọc ta tức giận.” Lăng Vi Phong hừ nhẹ.

“Ta mặc kệ! Chàng phải bồi thường ta! Bằng không ta sẽ ghi hận, không lấy chàng!” Nàng la hét, tính tình lại trở về nguyên dạng.

“Nàng dám!” Nghe được nàng không lấy hấn, Lăng Vi Phong giận tái mặt.

“Chàng có thể thử xem ta có dám hay không?” Ngắc đầu, nàng không chịu thua nhìn hấn.

Hai người đối diện hồi lâu, Lăng Vi Phong bại trận.

“Được rồi! Nàng muốn như thế nào?” Quên đi! Đời này chính là đưa vào trong tay nàng, hấn chấp nhận.

“Ân.....” Đỗ Tiểu Nguyệt suy nghĩ một chút, “Đem xuân dược giao cho ta, sau đó chờ ta thân thể tốt hơn, tìm một ngày đến lượt ta đối với chàng hạ xuân dược, đem những đối đãi của chàng ngày hôm qua đối với ta, trả lại cho chàng gấp bội!”

“Cái gì?!” Lăng Vi Phong trừng lớn mắt, không dám tin nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Đừng quên, lần đầu tiên của chúng ta là ta đem chàng trói đến nha! Khi đó chàng chính là nam sủng của ta nha! Nhưng sau đó lại thay đổi, cái này không thể được, ta muốn chàng ngoan ngoãn sắm vai nhân vật nam sủng!”

“Đỗ, Tiểu, Nguyệt!”

“Ta mặc kệ, ta mặc kệ, ta mặc kệ! Chàng không làm theo lời ta nói, ta sẽ không gả cho chàng, ta nói được là làm được!”

“Nàng.....”

“Đánh cược đi! Chàng xem ta có dám hay không nha!”

“Đỗ, Tiểu, Nguyệt!”

Thanh âm tranh chấp không ngừng từ Mãn Nguyệt các truyền ra, về phần cuối cùng Đỗ Tiểu Nguyệt có thành công hay không?

Hì hì..... Mọi người đoán xem!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nam-sung-cua-tieu-thu>